

๑๕๕

ชุดที่ ๑๓ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๔
(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๒ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อ
เข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ่ถาม วันนี้ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๗
มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว รวม ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรม
อาสาสมัครชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภา
ได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ
ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๗
มกราคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓
ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวม ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงาน
การประชุม ไม่มี

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผมขออนุญาตหาชื่อท่านก่อนที่จะพิจารณากฎหมาย ผม ขจิตร์ ชัยนิคม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ สืบเนื่องมาจาก
การประชุมสภาของเราได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนและพี่น้องประชาชน
ค่อนข้างจะมากกว่าไม่ค่อยมาประชุมกัน ที่นี้งานที่ท่านประธานเปิดทุกครั้ง
ผมเคารพท่านประธาน คือท่านได้ใช้โดยอนุโลมมาตลอด จนกระทั่งมันเริ่มปีใหม่
๒๕๔๓ ครั้งแรกก็อนุโลมกัน ถ้าพูดในทางสากลมันก็ย่างเข้าสู่สหัสวรรษใหม่
ปี ๒๐๐๐ แล้ว เราก็ยังอนุโลมกัน เมื่อก่อนท่านประธานจะเปิด ผมก็นับดู
ผู้นั่งในห้องประชุมนี้ ก็มี ๔๐ ท่าน พอดอนหลังเข้ามาอีกประมาณ ๑๒ ท่าน
ก็ ๕๒ ท่าน ประมาณนั้นในขณะนี้ องค์ประชุมมันทั้งหมดแล้ว ถ้าพูดไปตามกฎหมาย
ตามรัฐธรรมนูญ ตามข้อบังคับหรือตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดไว้ องค์ประชุม
ต้องครึ่งหนึ่งตามมาตรา ๑๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ยกเว้นว่าจะเป็นเรื่องของ
การพิจารณากระตุ้ตามมาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๔ ซึ่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
ในข้อบังคับได้ ที่นี้เมื่อมาดูข้อบังคับ ข้อบังคับข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ก็พูดไว้ชัดเจน
ซึ่งพูดกันหลายครั้ง มีอยู่ทั้งหมด ๕ - ๖ วรรค การที่ท่านประธานกดออก
แล้วเรียกสมาชิกที่เซ็นชื่อครบองค์ประชุมแล้วเป็นองค์ประกอบหนึ่ง
แต่เวลาท่านประธานกดออกแล้ว วรรคที่สี่ มันกำหนดไว้ชัดเจนว่าสมาชิก
ต้องมานั่งในที่ประชุมจนครบองค์ประชุมแล้วจึงเปิดประชุมได้ ผมไม่อาจจะกล่าวว่
ท่านประธานทำผิดหรือถูกได้ แต่ว่าท่านทำโดยอนุโลมมาตลอด ในข้อ ๑๗
ก็ยังให้อำนาจท่านประธานว่า ถ้ามันทำตามข้อ ๑๖ ไม่ครบแล้วก็อาจจะถึง
เวลา ๓๐ นาทีเกินไปแล้วเลื่อนประชุมได้ แล้วผมมาดูในประมวลจริยธรรม
ข้อ ๑๖ ก็เรียกร้องให้สมาชิกมีจิตสำนึกในการเข้าร่วมประชุมแล้วอุทิศเวลา
มีกำหนดเวลาไว้ชัดเจนว่าขาดประชุมไม่น้อยกว่าเท่าไร ๆ ท่านประธานที่เคารพ
ผมเป็นผู้หนึ่งซึ่งอยากจะให้ที่ประชุมมีมาตรฐานและถูกต้องตามกฎหมาย

พ. ๑๔/๒๕๕๓ (ส. ทวีป)

รตนา ๑/๓

โดยไม่ควรอนุโลมกัน เราได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมมากในเรื่องนี้ แล้วเขาก็วิพากษ์วิจารณ์อย่างจริงจัง แต่ดูเหมือนว่ายังคงดำเนินการประชุมตามแบบเดิม จริงอยู่อาจจะไม่มีใครลุกขึ้นมาบอกผมว่าถ้าไม่ครบก็ให้รับรองประชุมเสีย เพื่อว่าสื่อมวลชนเขาจะได้ตำหนิอีกว่าเที่ยวรับรองประชุมอยู่เรื่อยที่จริงผมทำถูกต้องกฎหมาย ต้องการให้มีมาตรฐาน แต่การจะเข้าพิจารณาในวาระพิจารณากฎหมายซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ผมก็ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกว่า ผมเคยฟังถึงเรื่องเวลาลงมติในเรื่องกฎหมายว่าบันทึกว่าผู้มาประชุมมีไม่ถึงครึ่ง เพราะว่าเราบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ ถ้าหากมีการร้องไปก็จะเป็นปัญหากฎหมายหลายฉบับในขณะนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ดำเนินการอย่างจริงจังมีการรับผิดชอบ ถ้าหากการประชุมนี้ผมสำนึกเสมอว่าเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มาปฏิบัติงานทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล-----

แต่เวลาใดก็ตามถ้าฝ่ายรัฐบาลคิดว่ากฎหมายจะผ่านโดยไม่ฟังเสียงฝ่ายค้าน ก็เป็นภาระหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะที่จะจัดองค์ประชุมมาให้ครบนั้น เป็นเรื่องที่เป็นจริงในสภานี้ ผมอยากจะเสนอท่านประธานว่าเราจะเริ่มต้น ปฏิบัติในการประชุมเริ่มแรกให้ประชาชนได้ชื่นใจได้ไหมครับปีใหม่นี้ ถ้าท่าน จะใช้วิธีการว่าถ้าถึงเวลาประชุมเลยไป ๓๐ นาทีแล้วให้เจ้าหน้าที่มานับดู ท่านกดออก ๒ - ๓ ครั้งเข้ามาไม่ครบก็เลื่อนการประชุมไปเสีย ถ้าที่ประชุมนี้ ไม่สามารถมาประชุมได้ด้วยความสำนึกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ไม่มีภารกิจอื่นตรงกันและสำคัญกว่านี้ สภานี้ก็ไม่ควรจะอยู่หรือครับ เพราะว่า ประชาชนเขาวิพากษ์วิจารณ์ในด้านลบไปมาก ผมมีความเห็นอย่างนั้นครับ ขอหารือท่านประธานเพื่อที่จะจัดระเบียบการประชุมให้มันตรงกับความเป็นจริง เพื่อเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งสภานี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอฟังท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน เพราะว่าความจริงเราก็ไม่อยากจะพูดจากันเรื่องนี้มาก แต่ว่าเนื่องจาก มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่โดยตลอด ก็อยากจะทำเรื่องนี้ให้มันดีขึ้นเพื่อ เกียรติยศของพวกเราครับ เชิญคุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ในประเด็นของท่านขจิตร์ ชัยนิคม ที่หารือท่านประธานนั้น ผมต้องเรียนกับ ท่านประธานตามตรงที่ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งเลยนะครับ แต่ว่าประเด็นที่กระผม อยากจะขออนุญาตหารือท่านประธานมันเป็นคนละเรื่องกันนะครับ ก็ขออนุญาต ท่านประธานว่าขออาศัยการหารือท่านประธานเพื่อเจตนาจริง ๆ ก็อยากจะ แจ้งให้รัฐบาลได้รับทราบถึงปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรในภาคกลาง ขณะนี้เป็นเหตุให้เดือดร้อนกันอย่างยิ่งก็คือข้าวเปลือกที่ถึงฤดูนาปีปัจจุบันนี้ ไม่มีใครซื้อ เรื่องราคาตกต่ำไม่ต้องไปพูดถึงแล้ว แต่ว่าในราคาที่ดีนี้ยังไม่มี คนซื้อ กระทรวงพาณิชย์ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยให้สำนักงานการค้าภายใน จังหวัดต่าง ๆ ไปเปิดการรับซื้อโดยเปิดตลาดกลางขึ้นปีนี้ก็ทำเหมือน เสียไม่ได้ ทำเพื่อเหมือนกับมีเจตนาจะแจ้งงบประมาณตรงนั้นให้หมด ๆ ไป เท่านั้นเอง เพราะว่าทุกปีที่ทำนี้มีการประชาสัมพันธ์บอกกล่าวแล้วก็ทำพิธีเปิด ตลาดกลางในวันแรกเพื่อให้ทั้งฝ่ายผู้ซื้อและฝ่ายเกษตรกรนำข้าวมาขายเป็นไป อย่างคึกคัก แต่ปีนี้ไม่มีพิธีอย่างที่เคยทำเหมือนทุกปี ก็เพียงแต่ไปขอฮิมสถานที่

ของสหกรณ์ซึ่งเป็นตลาดกลางแล้วก็บอกว่านัดกับพ่อค้าไว้แล้ว แต่ว่านัดกับ
 ชาวนานี้ไม่ทราบว่าจะได้มีนัดกันมากน้อยแค่ไหน ในลักษณะทำก็ทำเป็นลักษณะ
 เจียบ ๆ ชาวนาซึ่งอยู่ในไร่ในนาไม่มีโอกาสได้รู้การช่วยของรัฐบาลอย่างนี้
 หรือทางกระทรวงพาณิชย์อย่างนี้ ก็อยากจะหารือกับท่านประธานว่าน่าจะจะได้
 ให้รัฐบาลได้ลงไปรับรู้ในปัญหาความเดือดร้อนตรงนี้ว่าข้าวทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง
 แล้วก็งวดแล้วกองอยู่ในนาเดี๋ยวนี้ปัจจุบันนี้เคลื่อนทุ่งนาไปหมดเลยครับ
 ท่านประธาน เพราะว่าผู้แทนราษฎรเองก็รับโทรศัพท์ถูกต่อว่าต่อขานกัน
 ไม่เว้นแต่ละวันเลยที่เดียว จำเป็นต้องออกไปดูและก็เห็นสภาพอย่างนั้นเกิดขึ้น
 จริง ๆ นี่คือปัญหาความเดือดร้อน แล้วก็ความเดือดร้อนตรงนี้ถ้ามันถึงที่สุดแล้ว
 มันจะเป็นปัญหาเรื่องของการร้องเรียนกันขึ้นมา ซึ่งไม่อยากจะให้เกิดตรงนั้น
 รัฐบาลตอนนี้ก็เหลืออยู่ท่านรัฐมนตรีท่านเดียวที่มานั่งรับรู้ปัญหาของผู้แทนราษฎร
 นอกนั้นก็ไม่มีใครรับรู้ปัญหาของสมาชิกสภาผู้แทนฯ ในสภา ก็อยากจะให้
 ท่านประธานได้บอกกล่าวไปยังรัฐบาลด้วยนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็ฝากไปให้รัฐบาลรับไป
 ดำเนินการโดยเร่งด่วนก็แล้วกัน เพราะว่าถึงเวลาอย่างที่ท่านประเทืองว่า
 ไม่อยากให้ชาวนาเขาเข้ามา เข็ญคุณทรงพลก็แล้วกัน แล้วก็คุณพินิจนะครับ

นายทรงพล โกวิทศิริกุล (หนองคาย) : ขอบคุุณท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ผม นายทรงพล โกวิทศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย
 พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของเรื่ององค์ประชุมนะครับที่ท่านผู้มีเกียรติจาก
 จังหวัดอุดรธานีได้พูดเมื่อสักครู่นี้ ในส่วนตัวของผมก็เป็นผู้เป็นสมาชิกมา ๒ สมัย
 ผมก็เห็นการนับองค์ประชุมเกิดปัญหาขึ้นทุกครั้ง ไม่ว่าจะท่านประธานจะบอกว่าครบ
 เพื่อนสมาชิกบางฝ่ายก็จะต้องเถียงหรือท้วงติงขึ้นมาว่าไม่ครบ ทุกครั้งการประชุม
 สภาเป็นความรับผิดชอบของสมาชิกทั้งสภา ไม่ใช่จะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจจะมีเพื่อน
 สมาชิกบางท่านอาจจะติดธุระ อาจจะติดราชการบ้าง นั่นก็เป็นเรื่องของแต่ละท่าน
 แต่ในส่วนตัวของผมเองผมอยากให้คุณประธานนับองค์ประชุมให้มันครบตั้งแต่ต้น
 ถ้าเป็นไปได้ เพราะว่าแต่ละครั้งที่เราผ่านกฎหมาย ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมายต่าง ๆ
 ก็ตาม แม้กระทั่งวันนี้ซึ่งมีกฎหมายอีกหลายฉบับ และผมก็มั่นใจว่าถ้าเราปล่อย
 ผ่านไปในลักษณะนี้ พอถึงวาระสำคัญ ๆ ก็จะมีเพื่อนสมาชิกบางคนขึ้นมานับองค์ประชุม
 แล้วก็เกิดปัญหาอีก ถ้าท่านประธานว่าครบ เพื่อนสมาชิกก็จะว่าไม่ครบ แล้วก็
 จะมีการร้องอุทธรณ์ ฎีกากันต่อไปก็จะเป็นปัญหา และคนที่มาประชุมก็จะมาประชุม
 ประจำครับท่านประธาน คนที่ขาดก็จะขาดประจำ ท่านประธานไม่เชื่อท่านประธาน
 ตรวจสอบดูได้เลยนะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ
 ความจริงผู้ตดิแรกตกไปแล้วที่หาหรือกันเรื่ององค์ประชุม เพราะท่านประเเทือง
 ได้นำเรียนท่านประธานและท่านประธานก็สรุปไปแล้ว ผมคิดว่าเรื่องต่าง ๆ
 ทั้งหมดนี้ะครับ ถ้าหากว่าไม่ครบองค์ประธานมานั่งไม่ได้ ผมเข้าใจว่า
 ท่านประธานคงนับครบองค์เรียบร้อยแล้ว ผมคิดว่าท่านประธานครับ ผมอยากจะ
 กราบเรียนอย่างนี้ ผู้แทนราษฎรทุกคนรวมทั้งกระผมด้วยก็ต้องมีความรับผิดชอบ
 ต่อตัวเองต้องมาประชุมครับ ถ้าไม่มาประชุมต้องลา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าใคร
 จะตำ จะว่า ไม่เป็นไรครับ แต่ว่าขอให้มาประชุมให้ครบ เราไม่ต้องคำนึงครับ
 ถึงเวลานับองค์ครบ ก็ใช้ได้แล้ว เราก็ว่ากันไป แล้วก็เราพิจารณากันไปครับ
 ไม่อย่างนั้นลุกขึ้นมาก็พูดเรื่องโน้นเรื่องนี้ ผมว่าขอประธานได้ดำเนินการต่อไปครับ
 ส่วนใครผิดชอบอะไรต่าง ๆ ให้วิปแต่ละพรรคไปว่ากันเอง ผมก็สังเกตุเหมือนกัน
 นะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้ในเบื้องต้นผมขอให้อย่างนี้ก็คือให้ประธานวิป (Whip) ทั้ง ๒ ฝ่ายไปหาหรือดูแล้วก็แจ้งความตกลงใจที่จะดำเนินการอย่างไรให้ผม ผมก็จะได้มาหาหรืออีกครั้งหนึ่งนะครับ เพราะเรื่องนี้ผมก็ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ แต่ว่าเราอยากจะทำว่าเป็นความเห็นร่วมกัน เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นที่หาหรือมาก็ดีแล้ว แต่ว่าขอให้ประธานวิปแต่ละฝ่ายลองไปหาหรือกันดูว่าวิปทั้ง ๒ ฝ่ายจะเอาอย่างไร แล้วก็มาบอกกันเราก็จะได้หาหรือกันอีกครั้งหนึ่ง ผมขอเป็นอย่างนี้ก็แล้วกันครับ ท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาล เชิญครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จुरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับที่คุณทรงพลได้กรุณากราบเรียนต่อท่านประธานไปเมื่อสักครู่นะครับ ที่เป็นเช่นนั้นก็คือ โดยเหตุที่ผมเข้าใจว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นภารกิจร่วมกันของผู้แทนราษฎรทุกคน ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายรัฐบาลหรือเป็นฝ่ายค้าน ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็มีภารกิจสำคัญหลักอันหนึ่งก็คือว่าจะต้องเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตามเมื่อวานขึ้นมีการประชุมกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล แล้วพวกเราที่มีความเห็นตรงกันที่จะขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้กราบเรียนต่อท่านประธาน ความจริงผมได้ทำหนังสือถึงท่านประธานไปแล้วครับ ท่านอาจจะยังไม่ได้รับ เพราะว่าก็เพิ่งจะลงนามแล้วก็จะนำไปมอบให้กับท่าน นั่นก็คือเห็นด้วยกับคำริขของท่านประธานที่ได้เคยให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนว่า มาตรการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้แทนราษฎรได้เข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงก็คือว่า ควรที่จะได้มีการเปิดเผยรายชื่อของผู้ที่ไม่มาประชุมหรือว่าผู้ขาดการประชุมแต่ละนัด ซึ่งอันนี้จะมีส่วนช่วยให้ประชาชนสามารถที่จะตรวจสอบคนที่เขาเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในสภาแทนประชาชนทั่วทั้งประเทศได้ว่า ใครมีความรับผิดชอบต่อการทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรมากน้อยแค่ไหน แล้วก็จะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ดีของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ซึ่งที่สุดก็คือท่านประธานคือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมทุกครั้ง แล้วก็ถือว่าเป็นผู้ที่สุดท้ายก็ต้องมีความรับผิดชอบสูงสุดต่อการประชุมสภา -----

เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในส่วนกรรมการบริหารงานพรรคร่วมรัฐบาลนั้น เห็นด้วยอย่างยิ่งครับที่จะได้มีการเปิดเผยรายชื่อผู้ที่ไม่มาประชุมหรือผู้ขาดประชุมในแต่ละวันที่มีการประชุม สำคัญก็คือถ้ามาตรวจการนี้จะได้มีผลปฏิบัติโดยเร็วก็จะ เป็นประโยชน์ต่อสภาโดยรวมมากเท่านั้นครับ
ขอบคุณครับท่านประธาน

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเฉลิมพลครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดอุดรธานี ต่อข้อหาหรือของคุณชจิตร์ ชัยนิคม นั้นก็เป็นเรื่องที่สภาแห่งนี้จะต้องพิจารณากัน แต่เพื่อที่จะไม่ให้มันซ้ำซ้อน ผมอยากจะขอตั้งข้อสังเกตต่อท่านประธานนะครับว่า แต่ละสมัยของการเข้ามาประชุมนั้น ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็มักจะมีปัญหาเรื่องนี้ที่ผมอยากจะฝากท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติตรงนี้ครับว่า ในบางครั้งนั้นถ้าอีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายตัวอยู่ข้างล่างก็มักจะบอกว่า ทางฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบ ผมกราบเรียนครับว่า ในครั้งเมื่อ ขออนุญาตที่จะพูดถึงว่าในสมัยหนึ่งซึ่งพวกเราขึ้นไปอยู่เป็นรัฐบาลนั้น ที่นั่งต่างกันเพียง ๑๐ กว่าที่นั่ง ผมจำได้ครับว่ามีท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านในตอนนั้นบอกว่า ที่ประชุมองค์ประชุมนี้เป็นฝ่ายรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบอย่างยิ่งยวด นั่นคือคำพูดในตอนนั้น วันนี้พรรคฝ่ายรัฐบาลนั้นมีเสียงข้างมากกว่าฝ่ายค้าน นับจำนวนเป็น ๑๐๐ ที่นั่ง ผมจึงอยากจะขอให้ที่ประชุมของเราและท่านประธานได้รับทราบครับว่า บางครั้งผู้รับผิดชอบน่าจะจริงครับ เป็นสมาชิกของสภาแห่งนี้ แต่คำพูดในบางครั้งผู้นำฝ่ายค้านของปัจจุบันคือท่าน พลเอก ชวลิต ยังถูกกล่าวหาว่าไม่ลงมานั่ง ตรงนี้เองผมว่าค่อนข้างจะเป็นการเอาเปรียบ เป็นการเลียมารยาทหรือไม่ในการที่จะถกฉวยในคำพูดที่จะเมื่อรับผิดชอบ ผมกราบเรียนไว้แต่เพียงตรงนี้ สิ่งที่ผมอยากจะหาหรือวันนี้นะครับ ท่านประธานครับ ที่น้องเกษตรกรหลายฝ่าย มันสำปะหลังก็กำลังจะเข้ามาอีก รัฐบาลก็แก้ยังไม่ได้ ปัญหาเกิดขึ้นซึ่งรุนแรงกระทั่งมีเหตุการณ์ต่าง ๆ สุนัขกัดคนบ้างอะไรแบบนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า การแก้ปัญหาดังนี้ที่น้องชาวมันสำปะหลังนั้นมีความเดือดร้อนจริง ผมเคยแก้มาแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งก็แก้โดยยืนอยู่บนความเป็นจริง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าการลงทุนในการปลูกมันสำปะหลังนั้นก็โลศรั่มหนึ่งประมาณ ๔๕ - ๔๖ สตางค์ เพราะฉะนั้นจะ

ไปบีบบังคับให้พี่น้องชาวมันสำปะหลังไปรับที่ ๘๕ สดางค์นั้นมันเป็นไปไม่ได้ นอกจากนั้นชาวไร่อ้อยจะเข้ามาอีก แล้วก็อาจจะ เป็นพืชผลตัวอื่นอีก ผมกราบเรียน ท่านประธานครับว่าถ้ารัฐบาลไม่แก้ตรงนี้ จะต้องยอมรับ จะต้องเข้าใจว่า ตนเองนั้นขาดความสามารถหรืออย่างไร แต่สิ่งที่ผมอยากจะประทานกราบเรียน ท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ครับว่า เมื่อแก้ปัญหาใดไม่ได้ก็มักจะหนีบยื่นไป ำให้บุคคลที่สาม หรือไม่ก็จะบอกว่ามีฝ่ายค้านหรือฝ่ายการ เมืองใดก็ตามอยู่เบื้องหลัง บัง เหยื่อเหลือเกินว่ามันสำปะหลังนั้นพรรคร่วมรัฐบาลถูกกล่าวหาในตรงนี้ ฝ่ายค้าน ก็ผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นประเด็นเรื่องยุติ ผมอยากให้ ลั่น ๆ นะครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ผมกราบเรียนท่าน ประธานว่าวันนี้อยากจะให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการแก้ปัญหาเรื่อง ๒ เรื่อง ำให้เรียบร้อยให้เด็ดขาดไป บ้านเมืองจะได้เรียบร้อย คือเรื่องมันสำปะหลัง กับ ๒. เรื่องอ้อยครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าคงเป็นการพอเพียงนะครับ ที่เราหาหรือลั่น ๆ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ ผมตามงานครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ จะหาหรือเรื่องอะไรครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน ประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ ผมให้ก่อนครับ จะได้ อนุญาตครับ เชิญครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน ประธานที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก ไคราช พรรคชาติพัฒนา ผมขออนุญาตกราบเรียนตามท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องสำคัญยิ่งของพี่น้องคนไทย และที่พี่น้องเกษตรกรที่ผมและพรรคชาติพัฒนาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ นะครับ ซึ่งมีความสำคัญมาก ถ้าหากว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้ผ่านสภา ปัญหาต่าง ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหาหรือคงจะไม่หาหรือซ้ำซากนะครับ ฉบับแรกที่ผมต้อง กราบเรียนตามท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า เหตุใด

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึงล่าช้า ก็คือร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรน้ำ เพราะพวกเรานั้นได้หารือกันมานานครับว่าน้ำจำเป็นอย่างไร สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งผมได้เสนอไปเป็นระยะ เวลานั้นแล้วไม่ทราบว่าได้ถึงไหน ฉบับที่ ๒ ครับ ฉบับเป็นร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งมีความสำคัญต่ออำนาจการต่อรองของพี่น้องชาวเกษตรกร ซึ่งถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้-----

กระผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเกษตรกรคงจะไม่อ่อนนะครับ คงจะทำให้พี่น้องเกษตรกรนั้นมีความเข้มแข็งมาก เนื่องจากว่ามีกฎหมายรองรับ แต่ในวันนี้พี่น้องเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง เพราะอำนาจที่เกี่ยวข้องกับสภาเกษตรกรหรือองค์กรของเกษตรกรนั้นยังไม่มีครับ ดังนั้นกระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธาน ถามหน่อยเถอะครับว่า รัฐบาลหรือใครก็แล้วแต่ครับที่ดูแลกฎหมายฉบับที่พรรคชาติพัฒนา โดยกระผม ส.ส. ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก เสนอไปมันอยู่ที่ไหนอย่างไร อยากกราบเรียนท่านประธานได้โปรดวินิจฉัย สั่งการ กำชับติดตามด้วยครับ จะขอบพระคุณมากครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงเป็นที่ทราบครับว่า กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินก็ต้องรอให้นายกรัฐมนตรีรับรองนะครับ แต่ที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนั่งฟังอยู่ด้วยคงจะได้ติดตามต่อไป เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ แต่ว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินต้องให้นายกรัฐมนตรีรับรอง ผมอยากจะขอสรุปตรงนี้นะครับว่าในเรื่องประชุมเดี๋ยวพูดกันแล้วก็ถือว่าไม่มีข้อสรุปก็คือ

ในประการแรก ขอให้วิปทั้ง ๒ ฝ่ายว่าจะเอาอย่างไรก็หาหรือทางฝ่ายรัฐบาลบอกแล้ว

ในประการที่ ๒ เรื่องนี้เป็นความรับผิดชอบร่วมกัน แล้วก็ เป็นชื่อเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน ผมอยากให้คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรได้ช่วยรับเรื่องนี้ไปหาหรือในคณะกรรมการด้วย แล้วก็ทางผมในส่วนที่เป็นประธานเราก็พร้อมที่จะทำเพื่องานเราเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วก็เพื่อเกียรติยศของพวกเราด้วย ผมขออย่างนั้นก็แล้วกัน แล้วก็ใน ๑ หรือ ๒ สัปดาห์ ผมจะติดตามเรื่องนี้ต่อไปครับ ผมว่าพอครับ ถ้าเรื่ององค์ประชุมนะครับ ขอให้ทั้ง ๒ ฝ่ายไปนะครับ เชิญครับ

นายจูนรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จูนรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ เพียงแต่ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกเท่านั้นเองครับว่าสำหรับเรื่ององค์ประชุมวิปรัฐบาลก็คงชัดเจนแล้วนะครับ ท่านประธานครับ ส่วนเรื่องกฎหมาย ๒ ฉบับที่เพื่อนสมาชิกสอบถามเมื่อสักครู่ ความจริงก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเกษตรนะครับ แล้วก็ที่เพื่อนสมาชิกหยิบยกเรื่องราคาพืชผลการเกษตรไม่ว่าจะเป็นมัน อ้อย ข้าว ขึ้นมานั้น ขอเรียนว่ารัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามาเป็นลำดับ แต่ว่าอย่างไร

ก็ตามเพื่อให้เจ้ากระทรวงที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรงได้มีโอกาสที่จะมาตอบ
ข้อซักถามของเพื่อนสมาชิก วันพรุ่งนี้เป็นวันประชุมวันหยุดหัตสบดี ซึ่งก็มีผู้ติดของ
เพื่อนสมาชิกค้างอยู่ในระเบียบวาระการประชุมอยู่แล้วครับ เกี่ยวกับข้องกับเรื่อง
ของพืชผลการเกษตร เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าท่านสมาชิกฝ่ายค้านจะไม่ขัดข้อง
ในส่วนของวิปรัฐบาลก็ขอกราบเรียนว่าก็ยินดีที่จะให้มีการหยิบยกญัตตินี้ขึ้นมา
พิจารณากันในวันพรุ่งนี้หลังจากที่ได้มีการพิจารณาในเรื่องของการคัดเลือก
เลขาธิการ ป.ป.ง. เสร็จสิ้นแล้วนะครับ อันนี้ก็ขอกราบเรียนเพื่อให้
เพื่อนสมาชิกได้เตรียมตัว แล้วรัฐบาลก็จะได้เตรียมที่จะชี้แจงในเรื่องข้อสงสัย
ของเพื่อนสมาชิกด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ เราก็ได้ปล่อยมา
พอสมควร ที่นี้ถ้าหากว่าในเรื่องที่หารือไม่สิ้นสุด แล้วมันก็คงจะมีมติข้อยุติลงไป
ไม่ได้ เพราะว่าไม่ได้อยู่ในระเบียบวาระ ผมขอให้ไปอยู่ในระเบียบวาระ
ก็แล้วกันว่าจะเป็นผู้ติดหรือเป็นกระทู้ต่อไปนะครับ ไม่อย่างนั้นก็หารือกันอยู่อย่างนี้
ในที่สุดก็ไม่มีข้อสรุปอะไร เพราะเป็นเรื่องหารือก็ไม่ใช่ว่าแรงดันมากจนเกินไป
ที่เราจะมีผู้ติดหรือกระทู้ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมขอไปเรื่องระเบียบวาระเลยนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีนะครับ
เชิญครับ คุณสุชาติมีอะไรครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม สุชาติ ศรีสังข์ จังหวัดมหาสารคาม พรรคความหวังใหม่ครับ
ผมไม่ได้ให้เสียเวลาท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ลั้น ๆ หน่อยครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : แต่ว่าเมื่อสักครู่ท่านประธานครับ
ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ได้บอกว่าเรื่ององค์ประชุมนั้นทางวิปฝ่ายรัฐบาลได้เรียบร้อยแล้ว
ผมไม่ทราบว่าเรียบร้อยอย่างไร มันเหมือนกับว่าตอนนี้ฝ่ายค้านมีปัญหา ถ้าที่นี้
ฟังทางบ้านจะเข้าใจผิดว่าองค์ประชุมไม่ครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ครับ เรื่ององค์ประชุมมี
ปัญหาทั้งหมดเอาสื่อว่าที่ประชุม แต่ว่าผมได้สรุปแล้วนะครับว่าขอให้วิปทั้ง ๒ ฝ่าย
ไปว่ากันแล้วมาบอกผม แล้วอีกประการหนึ่งครับ เรามีกรรมาธิการกิจการสภา
โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ไม่ใช่รับผิดชอบว่าจะต้องมาให้ครบองค์ประชุม
ไปรับผิดชอบว่าจะเอาอย่างไร เพราะอันนี้เป็นเรื่องกิจกรรม กิจการที่สำคัญของ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

รสรินทร์ ๕/๓

สภาผู้แทนราษฎร ผมคงจะไม่หารือเรื่องนี้แล้ว เพราะว่าเราได้ขอข้อยุติว่าให้
๒ ฝ่ายนี้ไปทำมานะครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ
เรื่องที่ ๒ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : คือเรื่องที่แล้วมีเพิ่มเติม
ที่ว่าเรียบร้อย เรียบร้อยอย่างไร ผ่าถามผ่านท่านประธาน ฝ่ายค้านจะได้
รับทราบ แล้วเรื่องที่ ๒ ก็เรื่องราคาผลผลิตนะครับ มันไม่ถึงมือเกษตรกร ที่ว่า
รัฐบาลจัดการเรียบร้อยแล้วไม่ถึงมือเกษตรกร แล้วอีกเรื่องหนึ่งสุดท้ายของผม
ก็คือ พุ่งนี้คณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคมจะเชิญรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงเรื่องโคงแรงงานที่ประเทศเกาหลี ๗๐ ล้านบาท แต่ทุกครั้งที่
เชิญมา ๓ ครั้งแล้วครับ รัฐมนตรีก็ดี แล้วก็อธิบดีกรมการจัดหางานก็ดี
ไม่ได้มาร่วมประชุม เพราะฉะนั้นจึงจะกราบเรียนฝากท่านประธานไปยัง
ท่านนายกฯ หัวหน้ารัฐบาลบอกรัฐมนตรีและอธิบดีที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงที่สภาด้วย
สงสารพี่น้องประชาชนที่ไปโดนหลอกที่เกาหลี ไม่เฉพาะเรื่องนี้เท่านั้นครับ
ท่านประธาน มีอีกมากมายขอให้สนใจ เพราะว่าฝ่ายค้านไม่มีเวลาที่จะตรวจสอบ
กฎหมายก็ไม่ได้ให้อภิปรายได้ คงใช้คณะกรรมการและสภา กระทั่งเท่านี้
ที่จะใช้ ขอความเห็นใจฝ่ายค้านด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอประธานวิปฝ่ายค้านเป็นคนสุดท้าย
ก็แล้วกันเรื่องหารือ เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น การประชุม
สภาผู้แทนราษฎร เป็นภารกิจของสมาชิกสภาทุกท่านอันนี้คือหลักการ แต่ที่ผ่านมา
ผมยืนยันผมเห็นด้วยกับท่านเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ว่าในสมัยอดีตนั้นมีผู้นำฝ่ายค้าน
บอกว่าองค์ประชุมเป็นเรื่องของรัฐบาล ที่รัฐบาลมีเสียงมากกว่าฝ่ายค้านประมาณ
๑๐ กว่าเสียงเท่านั้นเอง ปัจจุบันนี้รัฐบาลมีเสียงข้างมากเกินฝ่ายค้านเป็น
๑๐๐ เสียงนะครับ ฝ่ายค้านไม่มาชะคนรัฐบาลก็ทำการประชุมได้ การที่ท่านประธาน
เสนอว่าให้วิปทั้ง ๒ ฝ่ายประสานงานนั้น คงจะไม่รับท่านประธานไปครับ
คงจะประสานงานเฉพาะว่าระเบียบวาระการประชุมจะทำการอย่างไร เท่านั้นเอง
ทางฝ่ายค้านต้องยืนยันว่าวิถีทางการต่อสู้ในระบบรัฐสภานั้น บางครั้งเราอาจจะ
ไม่ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลถ้าเป็นกฎหมายที่เราไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือผู้ตติ
ที่เราไม่เห็นด้วยอย่างนี้ครับ ผมจึงขอถือว่ายืนยันคำพูดของนายกรัฐมนตรีที่ว่า
องค์ประชุมคือของรัฐบาลเท่านั้น ฝ่ายค้านชุดนี้ยืนยันที่จะให้ความร่วมมือ แต่
ว่ามีบางครั้งที่เราไม่ให้ความร่วมมือ เพราะว่าเราเห็นกฎหมายขัดแย้ง
หรือไม่เป็นธรรมต่อสังคมเราก็จะไม่ให้ความร่วมมือมา อย่างนี้ผมต้องขอกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรีให้ยืนยันความคิดเห็นตนเองว่าองค์ประชุม
เป็นเรื่องของรัฐบาล ถ้าท่านรับผิดชอบองค์ประชุมไม่ได้ท่านจะบริหารประเทศ
ได้อย่างไรครับ ท่านจะเสนอกฎหมายผ่านของท่านได้อย่างไรครับ เพราะฝ่ายค้าน
ธรรมชาติไม่ให้การสนับสนุนกฎหมายท่านอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นองค์ประชุมต้องเป็น
ของรัฐบาลอย่างเดียวครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมไม่ได้หารือว่าจะให้
๒ ฝ่ายมีความเห็นตรงกันในเรื่องมาประชุม แต่ผมขอหารือข้อเสนอของคุณชจิตรนะครับ
ที่คุณชจิตร เสนอมาว่าหารือที่นี้ หารือว่าก่อนที่ประธานจะเปิดประชุมนั้นให้มีสมาชิก
ในห้องประชุมครบองค์ประชุมคือ ๑๘๙ ท่านเสียก่อนหรือไม่ ส่วนเรื่องว่าต่อไปประชุม
แล้วจะครบองค์ประชุม ใครจะสนับสนุนกฎหมาย ใครจะออกไป ใครจะเข้ามานั้น
ผมว่ายังไม่ใช่ประเด็นที่ผมให้วิปทั้ง ๒ ฝ่ายหารือ หารือเฉพาะในประเด็นที่คุณชจิตร
ขอหารือในที่ประชุมในเบื้องต้นว่าก่อนจะเปิดประชุมประธานจะต้องให้องค์ประชุม
นั่งอยู่ครบเสียก่อนไม่อย่างนั้นประธานเปิดประชุมไม่ได้ ในประเด็นนี้วิปฝ่ายรัฐบาล

จะว่าอย่างไร วิปฝ่ายค้านจะว่าอย่างไร เอาตรงนี้ แล้วก็ฝากให้คณะกรรมการ
กิจการสภาฯ ไปหารือ แล้วนำเสนอมาที่ประธาน แล้วประธานจะค่อยวินิจฉัย
แล้วจะหารือจะทำอย่างไรต่อไป เพราะเป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่คิดว่ามันต้อง
มีความเห็นร่วมกัน ไม่อย่างนั้นไม่มีประโยชน์มาเถียงกันอย่างนี้ว่าความรับผิดชอบ
ของใคร หรือใครจะอยู่ใครจะไป เพราะไม่มีประโยชน์ เอาตรงนี้ก่อนนะครับ
เพราะฉะนั้นก็ขอผ่านเรื่องนี้แหละครับ คิดว่าคงเข้าใจนะครับ เชิญครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอภัยด้วยที่บังเอิญมีแขกอยู่ข้างนอกครับก็เลยเข้ามา
ไม่ทัน แต่ว่าเพิ่งมาจับสาระได้ตอนหลังก็อยากถือโอกาสนี้กราบเรียน ที่จริงแล้ว
เรื่องขององค์ประชุมนี้เป็นหน้าที่สภา ความจริงเรื่องนี้ท่านประธานเองได้พูด
อยู่เสมอ แต่เมื่อตอนที่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีครั้งแรกมีบางครั้งที่องค์ประชุมไม่ครบ
และผมก็พูดเสมอครับ เวลาผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมจะบอกว่า เป็นหน้าที่รัฐบาล
ต้องนำมาให้ครบ เพราะว่ารัฐบาลเป็นเสียงข้างมากในระบบนี้ แต่เวลาผม
เป็นฝ่ายค้านผมไม่ได้ว่าอะไรครับ ลองย้อนกลับไปดูแล้วจะเห็นนะครับ
ความเห็นนี้กระผมขอยืนยันและเป็นหน้าที่ทุกฝ่าย แต่ว่ารัฐบาลในฐานะเสียงข้างมาก
มีหน้าที่ต้องนำองค์ประชุมของตัวเองมาแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นฝ่ายอื่นไม่เกี่ยว
ไม่ต้องรับผิดชอบ อันนี้ไม่ใช่ครับ ขอกรุณาได้เข้าใจในหลักการอันนี้ครับ
กราบขอบพระคุณท่านประธาน

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าผมคงจะไม่อนุญาตแล้ว
เพราะว่าเราพูดกันซ้ำๆ อย่างที่ผมให้ชัดว่าที่ผมไม่ให้หารือไม่ใช่เรื่องว่า
องค์ประชุมครบหรือไม่ครบ หารือประเด็นคุณชจิตรที่ต้องการหารือให้ปฏิบัติตาม
ข้อบังคับที่มีอยู่ ก็คือว่าก่อนที่ประธานจะขึ้นมาดำเนินการประชุมนั้นองค์ประชุม
ในห้องประชุมต้องครบ เราจะเอาอย่างนั้นหรือไม่ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ฝ่าย
หารือ ผมไม่อยากจะหารือที่จะต้องเสียเวลากันในห้องนี้ ส่วนประเด็นอื่น ๆ
ก็แล้วแต่คนจะเข้าใจเอานะครับ ผมไม่อยากจะเข้าไปลึกในส่วนนั้นนะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ
ของผมไม่ใช่เรื่ององค์ประชุมครับ เป็นเรื่องการขอเสนอแต่งตั้งกรรมการแทน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องอะไรนะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : แต่งตั้งกรรมการสามัญครับ
แทนโควตาของพรรคความหวังใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โดยปกติการตั้งกรรมการเพิ่มเติม
เราเอาไว้วันพฤหัสบดีนะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตใช้สิทธิหนึ่ง ถ้าไม่ได้พูดแล้วผมอาจจะเสียหาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะที่พาดพิงสั้น ๆ นะครับ
ผมก็ใจดีแล้วนะครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ผมนาน ๆ ที่ครับ ๒๐ กว่าปี
ในสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย พรรคความหวังใหม่
จากจังหวัดอุดรธานี ผมเป็นคนที่ได้นำคำพูดว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีพูดให้ชัด
อย่างนั้นนะครับ อยู่ซีกฝ่ายค้านนั้นท่านเคยพูดครับว่า โดยหลักการแล้วสมาชิกทุกคน
จะต้องรับผิดชอบในองค์ประชุมร่วมกัน แต่ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบว่าองค์ประชุมนั้น
ต้องเป็นฝ่ายรัฐบาล ไม่ใช่เฉพาะท่านเป็นรัฐบาลเท่านั้น ในโอกาสที่เป็นฝ่ายค้าน
ท่านก็พูด แต่ไม่ได้พูดในสภา พูดเป็นการให้สัมภาษณ์ ผมขอยืนยันว่าเป็นอย่างนั้น
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔
เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
มีอะไรจะแถลงก่อนครับ เชิญครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
 และได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดให้มีการแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน บัดนี้ได้ดำเนินการมาแล้ว จึงขอเรียนผลของการดำเนินงานของ
คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้งบุคคลดำรงตำแหน่ง
ในคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

๑. นายบุญชู โรจนเสถียร เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายเรวัต สิริกุล เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
๓. นายมรรณพ เดชวิทักษ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

๔. นางสาวภัทรา สกุลไทย เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๕. นางปราณี ภาณีผล เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

๖. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ เป็นโฆษกคณะกรรมการ

ทั้งหมดนี้ได้ดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ครบทุกมาตรา และได้เสนอต่อที่ประชุมแล้วในวันนี้ ก็ขอให้
ที่ประชุมได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในส่วนของคำปรารภที่คณะกรรมการได้มีการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับ
มาตรา ๒๙ วรรคสอง โดยตัดมาตรา ๔ ขึ้นไปนี้ นะครับ เนื่องจากในบทบัญญัติที่จะ
กระทบถึงสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลนี้ ทางคณะกรรมการได้ระบุไว้เพียงมาตรา ๓๕
มาตรา ๕๐ แต่ถ้าหากว่าเราได้ไปเปิดดูในมาตรา ๒๓ นะครับ เป็นมาตราที่ให้
อำนาจสารวัตรใหญ่บัญชีและสารวัตรบัญชี ในการที่จะเข้าไปในเคหสถาน แล้วก็
ตรวจยึดทรัพย์สิน หรือว่าตรวจยึดเอกสารของบุคคลได้ ซึ่งในกรณีนี้เป็นการกระทบถึง
สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ ดังนั้น
กระผมจึงขอหารือต่อคณะกรรมการว่าถ้าหากว่าได้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพลงไปในวรรคสองของคำปรารภ โดยเฉพาะ
ในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ จะเป็นการสมบูรณ์อย่างยิ่ง กระผมขอหารือด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ การที่จะเพิ่มเติมก็เท่ากับมีลักษณะที่แสดงให้เห็นว่า
กฎหมายฉบับนี้มีส่วนที่เกี่ยวกับการบัญชี เรื่องจำกัดสิทธิและ เสรีภาพมากขึ้นกว่า
ที่เคยได้ใช้กันมา เพราะว่ารูปแบบของการทำคำปรารภเป็นรูปแบบที่ทำกันมา
ทุกร่างพระราชบัญญัติ เราก็เลยใช้เหมือนกันหมด ไม่ได้มีส่วนที่ท่านสมาชิกได้เสนอ
แต่ถ้าจำเป็นเช่นนั้นจริง ๆ ผมก็ใคร่จะ เรียนว่าทั้งหมดที่เราทำนี้ ถ้าหากว่าจะมี

๑๓

สน. ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

นิวรา ๘/๒

การเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้นมา จะเป็นรูปแบบที่จะต้องใช้กันต่อไปในร่างพระราชบัญญัติ
อื่น ๆ ที่ตามมา ผมก็อยากจะขอให้ถือว่าเท่าที่เราใช้รูปแบบและวิธีปฏิบัติกันมา
โดยตลอดนั้นน่าจะสมบูรณ์ใช้ได้อยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่ท่านสมาชิกเสนอมาก็คือว่า
ต้องการจะให้เพิ่มเติมว่ามีมาตรา ๒๓ อยู่ด้วยที่เป็นการละเมิดสิทธิใช้ไหมครับ
เชิญคุณสุรสิทธิ์ครับ

- ๘/๑

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพครับ สิ่งที่ผมได้กราบเรียนสักครู่นี้ะครับ เป็นเรื่องที่เป็นบทบัญญัติ
 ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ว่า ถ้าหากว่าจะมีกฎหมายฉบับใดที่จะกระทบหรือว่า
 จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้นะครับ ตามที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้จะต้อง
 มีการระบุนะครับ ระบุถึงบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายไว้ด้วย ในเรื่องนี้
 ผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่าในมาตรา ๒๓ มีบทบัญญัติจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล
 ตามมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญไว้ ในมาตรา ๒๓ ที่ให้อำนาจในการที่จะเข้าไป
 ในเคหสถานของบุคคล แล้วก็เข้าไปตรวจยึดเอกสารได้ด้วย ในวรรคสองนี้ะครับ
 ทางคณะกรรมการได้ระบุมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ
 กับเคหสถานแล้ว มีบางมาตราที่ไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๐ ในเรื่องของการ
 ประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมแล้ว แต่ว่ายังขาดอยู่ใน
 ในมาตรา ๔๘ ซึ่งในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยังคงที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ชัดเจน
 ผมเข้าใจนะครับว่าเป็นเรื่องของแบบ แต่แบบในการที่จะกำหนดนี้มันต้องมีแน่นอน
 เพียงแต่ถ้าหากว่าในมาตราใดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลกระทบต่อสิทธิ
 เสรีภาพของบุคคลแล้วจะต้องใส่ไว้ทุกมาตราที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นในมาตรา ๒๓
 ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลในทรัพย์สิน
 ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งนะครับที่จะต้องมีการระบุเอาไว้ในมาตรา ๔๘
 ลงในคำปรารภวรรคสองนี้ด้วย ผมอยากจะฝากท่านประธานคณะกรรมการ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับถ้าหากว่าคณะกรรมการชุดนี้มีกฤษฎีกาอยู่นะครับ
 ผมคิดว่าตรงนี้นั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพราะว่ากฎหมายได้บังคับเอาไว้จะต้องมีนะครับ
 ผมเกรงว่าในบทบัญญัติถ้าหากไม่ระบุเอาไว้มันจะมีผลกระทบต่อการใช้
 ในมาตรา ๒๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ความจริง
 เรามีตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาร่วมพิจารณา แต่ในประเด็นที่
 ท่านต้องการจะให้เพิ่มเติมมาตรานี้ เข้าไปนั้น ความจริงคณะกรรมการเราไม่เคย
 ชัดข้องที่จะเพิ่ม ถ้าสมมุติว่ามันมีความจำเป็นจริงจะให้เราเองหรือให้กรรมการ
 ที่อยู่ในที่นี้ตัดสินในเรื่องรูปแบบของกฎหมาย ในขณะที่เจ้าหน้าที่กฤษฎีกาไม่ได้เป็น
 กรรมการด้วย เราขอเพียงให้เขาเข้ามาช่วยเหลือดูว่ารูปแบบของการบัญญัตินั้น

มีอะไรที่ควรจะต้องพิจารณาช่วยแก้ไขเพิ่มเติมเสริมให้ซึ่งก็ทำกันมาแล้ว ที่ผมมาเรียนต่อท่านสมาชิกว่าผมเข้าใจว่ามันคลุมแล้ว ซึ่งก็เป็นความรู้ความเข้าใจของผมซึ่งอาจจะผิด ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นว่าเรื่องนี้จำเป็น มิฉะนั้นจะทำให้การใช้กฎหมายฉบับนี้เกิดบกพร่องไม่ได้ตรงตามที่เราต้องการ เพราะว่า การเข้าไปตรวจไปยึดอะไรนี้ยังจำเป็นจะต้องทำเพื่อให้ผลที่จะได้จากกฎหมายนี้สมบูรณ์ขึ้น ท่านประธานครับ ตัวกระผมไม่ขัดข้องถ้าจะเติมนะครับ แล้วก็ขอเรียนก็คือว่าไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ ถ้าหากว่าสภาฯยืนยันว่าเติมไปตามที่ท่านสมาชิกของนั้นจะถูกต้องแน่นอน ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เราได้มีการถกเถียงกันหลายครั้ง รวมทั้งกรรมการร่วมอยู่ด้วย เชิญครับ อาจารย์ปรีชาเคยไปหาหรือหลายครั้งว่าในคำปรารภที่เราตกลงกันทั้ง ๒ สภาฯ เป็นอย่างไร ไม่ต้องย้อนไปย้อนมาครับ เชิญครับอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานครครับ กระผมพิจารณาในเรื่องของคำปรารภตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ ประกอบกับความในมาตรา ๒๓ วรรคสองที่ได้มีการเพิ่มเติมเข้ามาใหม่ครับ ความในมาตรา ๒๓ วรรคสองที่มีการเพิ่มเติมเข้ามาใหม่ครับ เป็นการให้อำนาจสารวัตรใหญ่ทางบัญชีครับ สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบในเคหสถานได้ครับ เป็นการเข้าไปล่วงล้ำเสรีภาพในเคหสถานครับ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านสุรสิทธิ์ขอให้เพิ่มความในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญเข้าไปจึงเป็นการชอบแล้วครับ ไม่เป็นการยากประการใดครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมอย่างนี้นะครับ ขอดูความในวรรคสองของคำปรารภนะครับตรงที่ว่า ประกอบกับ มาตรา ๓๕ แล้วก็ใส่อีกคำนี้ครับ มาตรา ๔๘ เดิมคำว่า มาตรา ๔๘ เข้าไปครับ ความก็จะเป็นอย่างนี้นะครับ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ความก็จะสมบูรณ์ครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่ากรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ เป็นตามนี้ครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ไม่ขัดข้องครับ ถ้าหากแน่ใจว่าที่งานนี้ไม่มีผลกระทบอย่างอื่นก็น่าจะเติมได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ที่สมาชิกเสนอและกรรมาธิการยินยอมให้เติมนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อดี

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการ ตัดออก มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดล่าปาง ผมอยากจะเรียนถามว่า สารวัตรใหญ่ กับ สารวัตรบัญชี มันแตกต่างกันอย่างไร อันนี้ประการที่ ๑ ถ้าสารวัตรใหญ่หมายความว่าอาจจะเป็นตำรวจหรืออย่างไร อันนี้ เป็นเพราะการสำคัญ เหตุผลที่ผมจะต้องเรียนถามนะครับ กราบเรียน ท่านประธานครับว่า สารวัตรบัญชี ความเดิมเขาถูกต้องแล้วนะครับ หมายความว่าถึงอธิบดี สำหรับสถานประกอบธุรกิจทั่วราชอาณาจักร และผู้ซึ่ง อธิบดีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรบัญชี สำหรับสถานประกอบธุรกิจในแต่ละท้องที่ ถ้าดูตรงนี้แล้วเราไปดูในมาตราอื่นท่านประธานครับ อย่างมาตรา ๑๑ มาตรา ๗ มันเกี่ยวข้องกับที่ผมอยากจะเรียนถาม เมื่อไปอยู่ที่เขามีสารวัตรบัญชี ตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ในมาตรา ๗ เขาบอกให้ตั้งสารวัตรบัญชีขึ้น ตามสมควร ให้เป็นผู้ช่วยฯ สามารถทำได้ แต่ในมาตรา ๗ เขาคนเดียวครับ คนหนึ่ง เป็นหัวหน้าสำนักงานบัญชี มันก็เลยทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้แตกต่างไปกับ ที่เราได้รับหลักการ ว่าเราต้องการสารวัตรบัญชีไปตรวจสอบบัญชีต่าง ๆ นะครับ แล้วยิ่งกว่านั้นครับ ในมาตราอื่นนี้ยิ่งใหญ่ว่าบางที่ข้อบังคับอะไรต่าง ๆ ไปผ่าน คณะรัฐมนตรี แทนที่จะเป็นออกในกฎกระทรวงได้ง่าย ๆ ก็เลยเอาไปเป็น ฝ่ายคณะรัฐมนตรีเสียก่อน ดังนี้ เป็นต้น ซึ่งมีในมาตราต่อไป เพราะฉะนั้น ความตรงนี้ วัตถุประสงค์ใหญ่ของร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อส่งเข้าไปให้ กรรมาธิการแล้วไปเปลี่ยนรูปร่างไปเสียอีก เจตนารมณ์ที่อยากจะให้มี ผู้ตรวจสอบบัญชี ที่เราเรียกศัพท์ใหม่นี้ครับ เป็นสารวัตรบัญชี ก็เลยแย้งว่า ต้องมีสารวัตรใหญ่ กลัวว่าไม่ใหญ่จริง ๆ ตัวอธิบดีกลัวว่าไม่ใหญ่จริง เอาให้มันใหญ่

จริง ๆ ใส ใหญ่ ไปอีกเลยเป็นอย่างนั้นไป เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนถามว่า
 มีอะไร คือความหมาย คนเรามันทำแล้วท่านประธานครับ เราทำเอง
 อย่าไปทำมันยุ่งยาก อันนี้ผมคิดว่าที่เขาทำมาแล้วมันถูกต้องดี แต่ว่าอย่างอธิบดี
 มันต้องใหญ่กว่าคนอื่น เปล่า อธิบดีมีความหมายว่า ต้องทั่วราชอาณาจักร
 แล้วก็ยังมีบางประการครับท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะพูดมากครับ
 อยากจะฝากท่านประธานกลับไปตรวจสอบดูใหม่ดีไหมครับ เวลาจะยกเลิกหรือ
 ปิดบัญชีแต่ละงวดขอยกเว้นก็ได้ โดยสารวัตรใหญ่กับสารวัตรบัญชีธรรมดาอนุญาตได้
 ผมไม่ได้จาก นาย ก ผมเรียกจิ้มก้องให้อนุมัติเลย มันก็จบ ไม่ได้มีเงื่อนไขเลย
 ในมาตรา นั้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอทบทวนไปดูครับ ว่าน่าจะกลับไปดูใหม่ว่า
 เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ อันแรกเราทำอะไร และพอไปถึงแล้ว
 กลัวคำจำกัดความอะไรต่าง ๆ มันผิดแปลกแตกต่างกับเนื้อหาสาระที่เรา
 มีเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า เรื่องอย่างนี้
 มันควรจะเป็นไปตามครรลองและไปตามระบบของงานเขา มันต้องมอง
 ให้เห็นชัดว่าระบบขั้นตอนตั้งแต่เดิมมาเป็นอย่างไร แต่เวลาเราตัดทอนไปแล้ว
 คำจำกัดความ การดำเนินการเป็นอำนาจ ถ้ามีสารวัตรคนเดียวในพื้นที่
 ไม่ได้ประกาศชัดเจนนะครับ เป็นหัวหน้าสำนักงาน จะแต่งตั้งใครไปก็ได้
 ให้อำนาจหัวหน้าสำนักงานเป็นสารวัตรบัญชี จะแต่งตั้งกัน ณ วันนี้ คนมาจิ้มก้อง
 แล้วท่านครับ มาจิ้มก้องหมดแล้วมาให้สารวัตรบัญชีในเขตจังหวัดนี้มาหมดแล้ว
 เดี่ยวเอาคนโน้นไป คนนี้ไป ไม่มีใคร-----

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๑๑/๑

แต่ถ้าประกาศไปแล้วโดยชื่อชัดเจนว่า สารวัตรบัญชี ณ สำนักงานเขต หรือจังหวัดแล้ว มี นาย ก นาย ข ถ้าทำผิดคนนี้มีควมผิด เราเอาผิด คนนี้ได้ ทูจริต โกงอะไร คอรัปชั่นอะไรต่าง ๆ นี้เราสามารถทำได้ แต่ไม่ได้ ละครับ อันนี้สารวัตรบัญชีมี ๑ คน ทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานบัญชีประจำเขต หรือประจำจังหวัดนั้น ๆ อย่างนี้เป็นต้น พอมาถึงอำนาจหน้าที่ สารวัตรใหญ่ ดัดออกไปเลย เป็นเรื่องของที่วราชอาณาจักรไม่พูดถึงนะครับ ไม่พูดถึง มันเป็นอย่างนี้เป็นต้น ที่ผมกราบเรียนในมาตรา ๕ ก็เพราะว่ามันมีปัญหา ท่านประธานครับ ผมอยากจะฟังท่านประธานชี้แจงก่อนแล้วผมจะพูดมาตราต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนชี้แจงท่านสมาชิกว่า ความจริงเรื่อง สารวัตรใหญ่บัญชี กับ สารวัตรบัญชี นั้นเป็นเรื่องของการแบ่งความรับผิดชอบ คือสารวัตรใหญ่บัญชีนั้นก็จะดูแลรับผิดชอบกฎหมายฉบับนี้ในเรื่องต่าง ๆ ที่บัญญัติ เอาไว้ว่าเป็นงานที่สารวัตรใหญ่บัญชีจะต้องปฏิบัติ ซึ่งหมายความว่า ที่วราชอาณาจักรอย่างที่ท่านเข้าใจ แต่ในพื้นที่แต่ละท้องที่เมื่อเห็นจำเป็น จะต้องแต่งตั้งให้ใครเป็นสารวัตรประจำท้องที่นั้นเราก็ดั้งขึ้นมาได้ แล้วก็จะมีความรับผิดชอบเฉพาะในท้องที่นั้นเท่านั้น นี่เป็นการแบ่งความรับผิดชอบ และเป็นการช่วยให้การปฏิบัติงานทางด้านต่าง ๆ ที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ในพื้นที่ซึ่งมีธุรกิจมืองานการมากนั้นมีเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบโดยเฉพาะเกิดขึ้น พื้นที่ใดที่ไม่จำเป็นก็ยังคงเป็นงานที่ทางฝ่ายส่วนกลางจะต้องดูแล สรุปก็คือว่า สารวัตรใหญ่บัญชีมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบที่วราชอาณาจักร ส่วนสารวัตรบัญชีนั้น มีความรับผิดชอบเฉพาะท้องที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น นี่เป็นวิธีการแบ่งความรับผิดชอบ แบ่งอำนาจ จึงได้แยกออกเป็น ๒ ส่วนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรพรครับ

นายผินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานครับ ผมยังไม่จบ ประเด็นนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวคุณสุรพรแล้วก็ไปที่คุณผินิจอีกทีครับ

นายผินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : เรื่องเตี่ยวกันหรือเปล่าครับ

นายสุรพร คณียตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผม สุรพร คณียตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในมาตรา ๕ ผมขออนุญาตท่านประธาน

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทิวโป)

สุภภา ๑๑/๒

ที่จะโยงไปถึงมาตรา ๗ ด้วยนิดหน่อย เนื่องจากว่ามีความเกี่ยวข้องกันในความเกี่ยวข้องนั้นก็มีส่วนหนึ่งที่คล้ายกับที่ท่านวินิจฉัยได้อภิปรายชกถามต่อกรรมการไปเมื่อสักครู่นี้คือ เดิมทีนั้นในมาตรา ๕ ได้มีการกำหนดว่า สารวัตรบัญชี ให้หมายความถึงอธิบดีในกรณีที่เป็นสถานประกอบธุรกิจที่ราชอาณาจักร ส่วนคำว่า สารวัตรบัญชี นั้นก็คือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งไว้ให้ทำหน้าที่ในส่วนที่ประจำสำนักงานบัญชี คำว่า อธิบดี ในที่นี้เป็นการแยกให้เห็นว่า โดยอำนาจของอธิบดีตามร่าง ฯ เดิมนั้นมีสิทธิในการที่จะดำเนินการได้ทั่วทั้งราชอาณาจักร และไม่เว้นแม้กระทั่งพื้นที่ที่มีการแต่งตั้งสำนักงานบัญชีประจำท้องที่แล้ว แต่ในความหมายใหม่ที่ฟังท่านประธานคณะกรรมการพูดเมื่อสักครู่นี้ฟังได้ความว่า ในท้องที่ใดที่มีการตั้งสำนักงานบัญชีประจำท้องที่แล้วก็ให้สำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั้นปฏิบัติหน้าที่ไป โดยมีสารวัตรบัญชีนั่นเป็นผู้ดูแล -----

ส่วนที่ยังไม่มีนั้น เป็นหน้าที่ของสภารัตริใหญ่ที่ท่านกำหนดขึ้นมาใหม่ ความหมายตรงนี้ก็แตกต่างกันไปจากร่างฯ เดิมที่ว่า เดิมทีนั้นความหมายของคำว่า อธิบดี นั้นกินความรวมทั้งประเทศ ไม่ว่าจะ เป็นท้องที่ที่มีสำนักงานประจำท้องที่หรือไม่ หรือไม่มีสำนักงานประจำท้องที่ อำนาจของอธิบดีนั้นก็สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นจากตรงนี้เองที่ทำให้ผมมองเห็นความคาบเกี่ยวของอำนาจหน้าที่ว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ไปดูในมาตราต่อ ๆ ไป ทุกครั้งที่จะมีการพูดถึงอำนาจและหน้าที่ของสภารัตริบัญญัติ ท่านจะต้องเติมตำแหน่งใหม่ที่ทางกรรมาธิการได้บัญญัติขึ้นก็คือ ตำแหน่งสภารัตริใหญ่บัญญัติไว้ข้างหน้า และเติมคำว่า หรือ ต่อท้าย และตามด้วย สภารัตริบัญญัติ ทุกครั้งไป ความอย่างนี้นั้นไม่ได้เหมือนกับที่ท่านได้อธิบายไว้แต่ต้น เพราะถ้าจะ เติมอย่างนี้ทั้งหมดทุกมาตราที่เป็นอำนาจและภารกิจของสภารัตริบัญญัติ แต่เดิมนั้น และเติมสภารัตริใหญ่เข้าไป ความนั้นยังต้องหมายถึงว่าทั้งประเทศอยู่ดี พอเป็นทั้งประเทศอยู่ดีก็กลับไปเป็นอำนาจของอธิบดีตามความในอำนาจที่ให้ไว้ในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างที่ท่านเติมเข้าไปในมาตราต่าง ๆ และรวมความมาถึงอำนาจที่มีอยู่กระจายทั่วทุกท้องที่ ไม่ได้ เว้นท้องที่ใดจะมีสำนักงานหรือไม่ก็ตามนั้นก็กลับมาเป็นอำนาจของอธิบดีตามความหมายเดิม ไม่ได้ เป็นอำนาจของสภารัตริใหญ่บัญญัติตามที่ท่านพยายามอธิบายเมื่อสักครู่ เพราะฉะนั้นความแตกต่างในสาระของมาตราต่อไปกับสาระที่ท่านอธิบายชี้แจงไปเมื่อสักครู่ นั้นก็ชัดเจนว่า ไม่มีความสอดคล้องตรงกัน เพราะฉะนั้นถ้าเกิด จะให้สอดคล้องตรงกันกับสาระของอำนาจหน้าที่ในมาตราต่อ ๆ ไป ตั้งแต่ มาตรา ๘ ไปนั้น ผมคิดว่าน่าจะต้องใช้คำว่า อธิบดี อยู่ดี เพราะในความหมายของสภารัตริใหญ่บัญญัติถ้าท่านพูดนั้นคัฟเวอร์ (Cover) หมดยุบ ไม่เหมือนที่ท่านชี้แจงว่าเป็นเฉพาะส่วนที่ยังไม่มีสำนักงานก็กลับไปใช้คำว่า อธิบดี จะ เป็นความสอดคล้องตรงกันกับผู้ที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ ทั้งประเทศ คงไม่อาศัยเพียงความเข้าใจของสมาชิกแห่งสภา นี้ อาศัยความเข้าใจของอธิบดีกรมทะเบียนการค้า หรือรัฐมนตรีที่รักษาการเท่านั้น แต่ต้องกินความหมาย ความเข้าใจไปถึงผู้อยู่ภายใต้การกำกับดูแล ก็คือผู้ประกอบการทั้งหลายที่จะต้อง เข้าใจว่าทั้งหมดในประเทศนี้เป็นอำนาจของอธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายให้ไป ส่วนนั้น เป็นอำนาจที่กำกับดูแลทั้งสิ้น ส่วนในท้องที่ใดที่มีการตั้งสำนักงานประจำท้องที่แล้วก็อาจจะมีการมอบหมายให้ปฏิบัติโดยปกติไป เป็นหน้าที่ของสภารัตริบัญญัติ ประจำท้องที่ ถ้าอย่างเช่นนี้เราก็กลับไปใช้ร่างฯ เดิมก็จะสอดคล้องกับตัวร่างฯ ทั้งหมด

ที่ท่านแก้ไขมา โดยไม่ต้องใส่คำว่า สารวัตรบัญชี เข้าไปแต่อย่างใด เพราะความเต็มนั้นจะกินความเฉพาะท้องที่มีสารวัตรบัญชี เท่านั้นที่กำหนดว่า ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนั้น ส่วนที่ไม่มีหรือส่วนที่มีอยู่แล้วทั้งหมดนั้น ยังเป็นอำนาจของอธิบดีอยู่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนต่อกรรมการครับว่า ท่านจะแก้ไขตรงนี้ เข้าไปความหมายจะเปลี่ยนแปลง แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามนัยที่ท่านอธิบาย แต่เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เป็นอำนาจของอธิบดีอยู่ เพียงแต่ได้เติมคำว่า สารวัตรใหญ่บัญชี ขึ้นมาแค่นั้นเอง แต่หน้าที่ภารกิจนั้น ไม่แตกต่างเดิมเลยครับ กลับไปใช้ร่างฯ เดิมก็กินความเหมือนกัน เพียงแต่จะใช้อำนาจอธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายไปเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจยังดีใจใจใช้ไหมครับ
เชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมมาเรียนในเรื่องมาตรา ๕ เสียก่อน ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการ ได้กรุณาว่ามีความคิดเหมือนกันครับ ความจริงในความคิดเหมือนกัน แต่เขียนหนังสือไม่เหมือนกัน ในนี้เขียนไม่เหมือนกัน กฎหมายนี้ถ้าสำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้วไม่เหมือนกัน ความคิดเหมือนกันถูกต้อง ผมกับท่านประธาน กรรมการฯ คงจะคิดเหมือนกันครับ แต่ว่าเมื่อออกไปแล้วไม่เหมือนกัน เพราะว่าอำนาจที่ว่านี้ อธิบดี หมายถึงสถานประกอบธุรกิจที่วราชอาณาจักร ไม่ได้ระบุไว้

หรือมีในกฎหมายอื่น ที่ท่านบอกว่าคุณนั้นหมายความว่าไม่ได้กำหนดไว้ เพราะฉะนั้น
 คนที่จะตรวจ สार्वत्रใหญ่ปัญหาที่ หมายความว่า อธิบดี และให้หมายความรวมถึง
 ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย และมีค่าจำกัดความเกือบสุดท้ายแล้ว อธิบดี หมายความว่า
 อธิบดีกรมทะเบียนการค้า อันนี้ที่ทาให้ผมงงครับท่านประธาน มันเข้าใจกันไม่ได้
 ชาติจะใช้อำนาจอธิบดีตามอำนาจหน้าที่ เรื่องของกรมทะเบียนการค้า แต่ใน
 ร่างพระราชบัญญัติการบัญชีมีคนละเรื่องกันนะครับ จะมายังฉบับใช้ไม่ได้ ที่บอก
 อธิบดีกรมทะเบียนการค้ามีหน้าที่ที่จะกำหนดอะไรต่าง ๆ เราต้องกำหนดหน้าที่
 เสียก่อนว่า ร่างพระราชบัญญัติการบัญชีถ้าหากจะกำหนดให้สารวัตรใหญ่มีอำนาจหน้าที่
 ดังที่ว่าก็ต้องเขียนให้ชัดเจน ความจริงผมไม่อยากจะเลยเกิดไปถึงว่าในมาตรา ๗
 มาตรา ๘ ซึ่งมีเป็นเรื่องตลก เราพูดถึงร่างพระราชบัญญัติการบัญชีให้มีสารวัตร
 ตรวจเสร็จแล้วก็มีมาพูดถึงอธิบดีอีก ผมก็เห็นด้วยกับท่านสุรพร ถ้าจะพูดอธิบดีก็
 เรื่องของอธิบดีว่ากันไปนะครับ มันเป็นอย่างไร กลัวไม่ได้จับเขาหรืออย่างไร
 อย่างที่สมกราบเรียน ถ้าเป็นสารวัตรใหญ่เรื่อกไป เห็นเป็นตำรวจหรืออย่างไร
 ตรงนี้ผมตัดใจแล้ว ก็เขาบอกสารวัตรปัญหา คนหัวหดตหายไปแล้ว สารวัตรปัญหา
 ไปตรวจได้ ขอให้ประกาศชื่อเจ้าหน้าที่ตามอำนาจในราชกิจจานุเบกษาก็ได้
 แล้วการแต่งตั้งให้สารวัตร ถ้าตด ถ้าโกง โทหก ตอแหล ทุกจริต ฉ้อราษฎร์บังหลวง
 เอาไปเข้าคุกเข้าตะรางเอาให้มันเช็ดหลาบ ทุกวันนี้มีไหมท่านประธานครับ
 ที่รัฐบาลเสนอมานี้แสดงว่ารู้แล้วว่าบริษัทห้างร้านทำบัญชีตั้ง ๓ - ๓ เล่มใช้ใหม่
 ถึงทบ ถูกต้องไหมครับ ถ้าหากว่ารู้แล้วทำอย่างไรที่รัฐบาลเสนอมานี้ ขนาดมี
 ผู้สอบปัญหา มีผู้สอบปัญหาที่รับอนุญาตเชื่อได้ไหม มันต้องเอาไปเกี่ยวข้อด้วย
 ซึ่งผมได้อภิปรายในวาระแรกแล้ว มันต้องเอาไปเกี่ยวข้อด้วยเรื่องอย่างนี้
 สมกราบเรียนว่าตรงนี้ต้องชัดเจน ต้องชัดเจนอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการ
 ได้พูดถึง หรือว่าเอาทั้งละไว้เป็นที่เข้าใจ ผมอยากจะชัดเจนตรงนี้ ท่านประธานครับ
 คอย่างนั้นผมไม่ยอมให้ผ่านไปได้ครับ ผมไม่เข้าใจว่า อธิบดี และให้หมายความรวมถึง
 ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มีแค่นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : เรียนท่านประธานครับ

ผม วีระกร คำประกอบ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคความหวังใหม่ ก็คงเข้าใจว่า
 ในมาตรา ๕ การให้คำนิยาม เรื่องอื่น ๆ คงไม่ค่อยมีปัญหา แต่ว่าในเรื่องของ
 สารวัตรบัญชี เดิมฟังดูก็ชัด ๆ อยู่แล้วนะครับ ยิ่งมาเจอการแก้ไขของ

๒๓

สผ ๑๘/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๓/๒

ท่านคณะกรรมการให้มี สารวัตรใหญ่ผู้ที่ยังไม่มีความหมายใหญ่เลย
หมายความว่า อภิบัติ และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย
มอบหมายอย่างไรก็ไม่รู้ นะครับ ซึ่งท่านประธานคณะกรรมการก็ได้แจ้งแล้วว่า
จริง ๆ มีความประสงค์อยากให้สารวัตรใหญ่ผู้ดูแลที่วราชอาณาจักร
หรือในท้องที่ที่ยังไม่มีสารวัตรผู้ดูแล -----

คราวนี้ความหมายที่กำหนัดองการให้เป็นนี้ น่าจะใส่ไว้ในคำว่า สารวัตรใหญ่บัญชี ให้ชัดเจนด้วยนะครับ เพื่อที่จะไม่ให้บกพร่อง และ เรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากจะ กราบเรียนพุดถึงใน เรื่องของสารวัตรใหญ่บัญชีก็คือ ไม่มีความชัดเจนว่า สารวัตรใหญ่บัญชึ้นั้นมีอำนาจมากกว่าสารวัตรบัญชีในมาตราใดแต่ประการใดไม่ ไม่มีการเขียนไว้เลยนะครับในทุกมาตราซึ่งผมได้อ่านผ่านไปทั้งหมดแล้วนี้ เราเพิ่มเพียงแต่คำว่า สารวัตรใหญ่บัญชี ขึ้นมา แต่เราไม่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ และขอบเขตของสารวัตรใหญ่บัญชีเลยว่ามีอำนาจหน้าที่มากกว่าสารวัตรบัญชี ทัวไปอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าจึงมีการเขียนซ้อนกันทั้ง ๒ คำ คือคำว่า สารวัตรใหญ่บัญชี เพิ่มเติมหน้าคำว่า สารวัตรบัญชี ในทุกมาตรา จึงทำให้มีความรู้สึกว่ ถ้าเราได้เขียนชัดเจนว่าสารวัตรใหญ่บัญชึ้นี้มีหน้าที่อย่างไร ในบรรทัดนี้แล้ว ผมเชื่อว่าคงจะชัดเจนมากยิ่งขึ้นนะครับ และอาจจะไม่ต้อง ไปใส่ไว้ในทุกตัวอักษรหน้าสารวัตรบัญชีก็ได้เนะครับ ถ้าหากว่าเราเขียนไว้ ชัดเจนไว้ตรงนี้ว่า สารวัตรใหญ่บัญชี คือ อธิบดี และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นสารวัตรบัญชีในท้องที่ทั่วราชอาณาจักรอย่างนี้เป็นต้น นะครับ ถ้าเขียนไว้อย่างนี้แล้ว คำว่า สารวัตรใหญ่บัญชี เราคงไม่จำเป็นต้อง ไปใส่ไว้ในทุกมาตราที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ชัดเจนขึ้นด้วยครับ จึงขอเรียนไปถึงทางกรรมาธิการว่า ถ้าเราเพิ่มเติมในบรรทัดนี้ ถ้าชัดเจนแล้ว ผมเชื่อว่าทุกมาตราเราคงไม่จำเป็นต้องใส่ด้วยซ้ำไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ทางสมาชิกทักท้วงนะครับ ผมเข้าใจว่ายังไม่ได้อ่าน ครบถ้วนทุกมาตรานะครับว่า งานที่ทางสารวัตรบัญชีก็ดี สารวัตรใหญ่บัญชึ้นี้ก็ดี จะต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินั้น มีแตกต่างกันอยู่ แล้วที่เราจำเป็นต้องมีสารวัตรใหญ่บัญชึ้นี้มาคุมอีกชั้นหนึ่งในกรณีซึ่งมอบหมาย ให้สารวัตรบัญชีปฏิบัติในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งแล้ว ไม่ให้หมายความว่าสารวัตรบัญชึ้นี้ จะทำได้โดยไม่ต้องได้รับการดูแลหรือตรวจสอบโดยสารวัตรใหญ่บัญชึ้นี้ สารวัตรใหญ่บัญชึ้นั้นย่อมจะต้องมีความรับผิดชอบสูงขึ้นไปกว่าในหลายต่อหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้อกันกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่จะต้อง เปลี่ยนแปลงไปแต่ระยะ ๆ เพราะว่าบัญชึ้นี้ที่เราทำกันนั้น จะต้องมีการปรับปรุง แก้ไขกันอยู่เรื่อย ส่วนที่ว่าเราจำเป็นต้องมาแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับ คำนิยามของสารวัตรบัญชี แล้วก็มาเติม สารวัตรใหญ่บัญชึ้นี้ เข้าไปนั้น ถ้าย้อน

ไปดูบทบัญญัติที่มีใช้อยู่เดิม ที่เป็น ปว. ๒๕๕ นั้น ก็จะเห็นชัดทีเดียวครับว่า
 สार्वत्रใหญ่บัญญัติที่ได้กำหนดไว้ใน ปว. นั้น เราจะหลงลืมไปหรือเพราะอะไร
 ไม่ทราบนะครับ ไม่ได้มีการบัญญัติเอาไว้ เมื่อเวลาที่เรามาพิจารณาถึงลักษณะ
 ของงานที่ ๒ ระดับจะต้องปฏิบัติว่ามันมีความแตกต่างกันนั้น เราก็เลยคิดว่า
 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบัญญัติเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าอธิบดีกรมทะเบียนการค้า
 มีอำนาจหรือมีความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วก็จริง
 แต่ที่เรามีคำว่า สार्वत्रใหญ่บัญญัติ ซึ่งความจริงก็เป็นตัวอธิบดีนั้น ก็เพราะว่า
 งานของอธิบดีกรมทะเบียนการค้า นั้นมากมายหลายด้าน แต่เฉพาะในด้าน
 ที่เกี่ยวกับด้านบัญชานั้น เรามีบุคคลที่จะต้องปฏิบัติ อาจจะมีเพิ่มขึ้น ไม่ใช่มีแต่
 อธิบดีคนเดียว -----

เราอาจจะมีการมอบหมายให้มีการปฏิบัติมากขึ้นกว่าที่เราเห็นว่าจะช่วยให้งานที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งจะต้องมีมากกว่าเดิมมาก เพราะว่าบัญญัติเท่าที่เราจะต้องการให้ธุรกิจหลายต่อหลายชนิดปฏิบัตินั้นมีขยายกิ่งก้านออกไปอีกมากที่ผ่านมาแล้วไม่เคยทำบัญญัติ แต่ต่อจากนี้ไปก็จะต้องทำตามลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางด้านธุรกิจการค้าซึ่งขยายตัวกว้างขวางขึ้น นี่คือสาเหตุสำคัญของการทำงานที่เอาคำว่า อธิปไตย ซึ่งความจริงก็ต้องทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว มามีอีกคำหนึ่งมาเติมขึ้นไป คือ สารวัตรใหญ่บัญญัติ แล้วเราก็ย้อนกลับไปดูวิธีปฏิบัติก่อนที่จะมีการร่างพระราชบัญญัติบัญญัติขึ้นใหม่นั้น เดิมเรามีการบัญญัติเอาไว้ใน พร. นั้นมีความหมายว่าอย่างไร เพราะอะไร ก็มาปรากฏชัดว่าสารวัตรใหญ่บัญญัติที่จะต้องมีนั้น เพราะว่าเราอาจจะมากกว่า ๑ คนได้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นตัวอธิปไตยเท่านั้น อธิปไตยมีอยู่คนเดียว แต่คนที่เราจะมอบหมายให้ปฏิบัติทางด้านการบัญชีนี้อาจจะมีเพิ่มขึ้นอีก นี่คือสาเหตุ แล้วก็อยากจะเรียนกับท่านสมาชิกว่าเท่าที่เรามานั่งเถียงกันในเรื่องนี้จริง ๆ แล้วทุกท่านต้องการที่จะให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกฎหมายฉบับนี้ด้วยกันทั้งนั้น ผมก็ขอเรียนยืนยันว่า คณะกรรมาธิการเมื่อเวลาพิจารณาถึงเรื่องที่จะต้องปฏิบัติต่อจากนี้ไปหลังจากที่ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมค่อนข้างจะมาก แล้วก็จำเป็นจะต้องมีการแยกแยะความรับผิดชอบของท้องที่แต่ละท้องที่ ซึ่งมีลักษณะของธุรกิจซึ่งแตกต่างกัน เป็นไปได้ว่าบางท้องที่จะหนักไปทางด้านนั้น บางท้องที่จะหนักไปทางด้านนี้ ยกตัวอย่างเช่น ในบางท้องที่จะมีงานทางด้านที่เกี่ยวข้อกับอุตสาหกรรมค่อนข้างจะมาก ฉะนั้นลักษณะของการทำบัญชีหรือรูปแบบของบัญชีที่จะต้องใช้ก็จะต้องมีการปรับให้เข้ากับสภาพการณ์ของท้องที่ ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องซึ่งจำเป็นจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะมากขึ้นด้วย นี่คือเรื่องราวที่อยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจว่า การปรับปรุงแก้ไขเท่าที่เราทำนั้น

๑. ก็เพื่อต้องการที่จะให้ทั้งงานนี้ปฏิบัติได้ไม่ใช่เฉพาะบุคคลที่มีตำแหน่งเป็นอธิปไตยเท่านั้น บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรใหญ่บัญชีนี้นั้นก็อาจจะมีเพิ่มขึ้นได้ นี่ก็เป็นเรื่องซึ่งอยากจะเรียนให้ทราบ สิ่งที่สำคัญก็คือว่า ความมุ่งหมายที่จะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับการแก้ไขในทางที่จะมีวัตถุประสงค์ทำให้ระบบบัญชีของเราได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เปลี่ยนแปลงทันกับเหตุการณ์ทันสมัยนี้หลายมาตราที่ต่อไปจะได้เห็นว่าเราให้มีโอกาสที่จะปรับได้ง่ายขึ้น ผมก็ขอ

เขียนชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจ และขอความกรุณาที่แก้ไขมานั้นถ้าหากว่า
ไม่กระทบถึงขั้นที่จะทำให้เราเสียรูปแบบในการบัญญัติกฎหมาย หรือไม่ทำให้
วัตถุประสงค์ของเราบรรลุไม่ได้ละก็ กรุณาได้ยอมรับในสิ่งที่เราได้ใคร่ครวญ
ได้ดูแลกันอย่างถี่ถ้วนแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมจะพูดนอกประเด็นอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ท่านประธาน
กรรมาธิการได้พูดว่า เราไม่ได้ดูกฎหมายทั้งฉบับ อันนี้ประการที่ ๑
ประการที่ ๒ เรามาเถียงกันอยู่ ผมดูแล้วดูอีกครับท่านประธาน ว่าอำนาจ
หน้าที่ที่จะแบ่งระหว่างสารวัตรใหญ่บัญชา กับสารวัตรบัญชานั้นแบ่งกันอย่างไร
มาตรา ๒๓ ที่เราแก้ไขเพิ่มเติมเอารัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ เข้าไปไว้ใน
คำปรารภ เพื่อจะให้มาตรา ๒๓ เข้าไปมีอำนาจตรวจสอบได้ ได้หมดเลย

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

ปรีญา ๑๖/๑

แต่อำนาจหน้าที่ของสารวัตรบัญชีที่ได้กำหนดไว้เดิม เขาแบ่งเป็น ๒ ประการ
 ท่านประธานครับ ประการที่ ๑ เขาให้สารวัตรบัญชีซึ่งเรียกว่า อธิบดี ดูได้
 ที่พระราชอาณาจักร แล้วก็ยังมีสารวัตรบัญชีเฉย ๆ ในส่วนจังหวัดหรือในส่วนเขต
 คูในเขตของตัวเอง ตรงนี้ต่างหากที่สมาชิกได้ขึ้นมา ๒ - ๓ ท่านมาชี้แจง
 ให้เหตุผล เขามีเหตุผลสมควรฟ้องร้องกันกับที่กระผมได้กราบเรียน แต่ในนี้ไม่มี
 ท่านประธาน ผมอยากให้ประธานคณะกรรมการอ่านให้กระผมดูสิว่าการแบ่ง
 อำนาจหน้าที่ระหว่างสารวัตรใหญ่บัญชีกับสารวัตรบัญชีมีอย่างไร มีแต่ไปจับกุม
 มีอำนาจอะไรต่าง ๆ ว่าเป็นไปเรื่อย ๆ ประการที่ ๑ ว่าเราไม่ได้อ่าน อ่านไม่เจอ
 ท่านประธานครับ ถ้าเจอแล้วผมจะมาเสียเวลาอยู่ทำไม ผมก็อยากให้เกิดกฎหมาย
 ผ่านไปเร็ว ๆ แต่ไม่ชัดเจน และก็บอกว่าเรามาเถียงกัน ขอเลิกพูดได้ไหม
 ท่านประธานครับ ที่ผมพูดมานี่เสียงใหม่ เสียงเรื่องอะไร ประโยชน์กับใครได้
 ผมไม่ใช่เค็ดีกนะท่านประธาน จะมาพูดว่ามาเถียง เถียงเรื่องอะไร เอาเหตุผล
 มาสู้กัน ไม่ใช่มาเถียงกันข้าง ๆ คู ๆ มีตรงนี้นะ มีนะตรงนี้ เราใส่ไว้ตรงนั้น
 ตรงนี้ บอกเราก็ยอมรับ เราต้องยอมรับ อย่าไปว่าตัวเองเด่น ตัวเองเก่ง
 ไม่อย่างนั้นไม่ต้องมาศึกษากันแล้ว เรื่องกฎหมายในสภา ออกไปก็ฉบับแล้ว
 ท่านประธานครับ เรามาถาม กรรมการต้องชี้ว่าตรงนี้เป็นอย่างไร ที่บอกว่า
 ปว. ๒๘๕ อย่าพูด ถือว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่สมบูรณ์ ถ้าท่านไม่เอา ปว. ๒๘๕
 มาใส่ตรงนี้ ไม่มาแก้ไขเพิ่มเติม หรือเอาสารวัตรใหญ่ของ ปว. ๒๘๕ มาใส่
 กฎหมายฉบับนี้ยิ่งไม่สมบูรณ์ใหญ่ ถ้าท่านไม่ยกเลิกมติของที่ประชุมแห่งนี้ ถ้าท่าน
 ประธานจำได้ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับใดก็ตาม เราให้เอามาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
 ตามที่รัฐบาลเสนอว่าให้ทำเป็นพระราชบัญญัติเสีย ถ้าท่านอ้างว่า ปว. ๒๘๕
 ที่เมื่อสักครู่นี้ ผมหาไม่ทันท่านครับ ปว. ๒๘๕ เพราะฉะนั้นต้องแก้ไขเพิ่มเติม
 เอา ปว. มายกเลิกเสีย แล้วมาพูดกันตรงนี้ ผมถือว่ากฎหมายฉบับนี้รับไม่ได้
 ไม่สมบูรณ์ครับท่านประธาน กฤษฎีกาต้องบอกให้ได้นะครับท่านประธาน ในฐานะ
 ที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล ทำไมท่านประธานคณะกรรมการอ้าง ปว. ๒๘๕ ทำไม
 ไม่เอามาแก้ไขในพระราชบัญญัตินี้ เขียนให้สมบูรณ์ นั่นถือว่าไม่สมบูรณ์ จะเลือกใช้
 กฎหมายอื่นไหน จะใช้ ปว. ๒๘๕ หรือจะใช้ร่างพระราชบัญญัติการบัญชีฉบับนี้แทน
 เอาไหนกันแน่ เพราะฉะนั้นผมถือว่าผมรับไม่ได้ท่านประธานครับ ผมขอ
 ประกาศว่ารับไม่ได้ อย่างนี้ไม่สมบูรณ์ ถ้ายังประธานคณะกรรมการพูดอย่างนี้แล้ว
 เพราะฉะนั้นถือว่าจะต้องกลับไปใหม่ รัฐบาลต้องเอากลับไปใหม่ อาจารย์ปรีชา

สุวรรณทัต ช่วยชี้แจงแสดงเหตุผลนี้หน่อย ผมขอพาดพิง ที่ ปว. ๒๘๕ ท่านอาจารย์
พุดนักรพุดหนา ที่อาจารย์บุญชูพูดมาสักครู่นี้ ท่านลองอธิบายให้ผมฟังหน่อยสิครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล ขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อความเข้าใจนิดหนึ่งครับว่า
ผมพยายามที่จะทำความเข้าใจกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมองถึงการจัด
โครงสร้าง การจัดอำนาจในการที่จะลงไปปฏิบัติให้ตอบสนองเป้าหมายของ
กฎหมาย พวกเราได้มอบหมายให้ทางกรมการไปทำหน้าที่แทนเราโดย
บทบัญญัติและข้อบังคับกำหนดไว้ว่า เมื่อกรมการพิจารณาเสร็จแล้วต้องมา
ขอความเห็นชอบจากสภาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นข้อยุติ
ยังต้องส่งต่อที่สมาชิกรัฐสภาอีก ว่าเราทำหน้าที่ของเรา ผมเห็นความตั้งใจ
และเห็นรายชื่อของกรมการหลายท่านนั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผมเชื่อมั่นใน
ความตั้งใจ-----

แต่อย่างไรก็ตามการร่างฯ การเขียนนั้นต้องมีความเข้าใจตรงกันด้วยในการที่จะต้องอนุมัติใช้กฎหมาย เพื่อสมาชิกแห่งสภานั้นจะได้ไปดำเนินการทำหน้าที่ของเราในการที่จะชี้แจงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ต่อไป เดิมทีนั้นผมเข้าใจว่า คำว่า สार्वत्रिहृषुบुญชิ ให้หมายถึงอธิบดีหรือบุคคลที่อธิบดีมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งไปทำหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ. บัญชีนี้ แต่เมื่อฟังท่านประธานคณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่ที่ว่า สार्वत्रिहृषुบुญชิ นั้นอาจจะไม่ได้หลายคน ไม่จำเป็นต้องมีได้คนเดียว ตรงนี้ชัดเจน ผมได้รับฟังเมื่อสักครู่ ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ ผมไปดูโครงสร้างของการทำงาน ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตส่งไปมาตรา ๗ อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ในมาตรา ๗ นั้นกำหนดให้กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ เป็นสำนักงานกลางบัญชี หมายถึงว่ากรมนี้เป็นสำนักงานกลางบัญชี อธิบดีเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้ดูแลสำนักงานกลางบัญชีนี้หรือบุคคลที่อธิบดีมอบหมาย เช่น รองอธิบดี ลักษณะ เช่นนี้มันให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ขึ้นมา หมายความว่า ให้มีสำนักงานบัญชีกลาง และมีสำนักงานกลางบัญชี แล้วให้มีสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ขึ้นมา โดยอำนาจของรัฐมนตรีเป็นผู้ที่ประกาศจัดตั้ง โดยให้สำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั้นขึ้นตรงต่อสำนักงานบัญชีกลาง และให้สำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั้นมีสารวัตรบัญชีคนหนึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานบัญชี ตรงนี้ก็หมายความว่าโดยโครงสร้างนั้นอธิบดีเป็นผู้ดูแลสำนักงานกลางบัญชี และให้ประจำท้องที่ต่าง ๆ เรียกว่า สำนักงานบัญชีประจำท้องที่ ในท้องที่นั้นให้มีสารวัตรบัญชีเป็นผู้ เป็นหัวหน้าสำนักงาน และขึ้นตรงต่อสำนักงานกลางบัญชี ผมมองไม่เห็นที่ว่า สार्वत्रिहृषुบुญชิ ไปอยู่ตรงไหน ถ้ากรณีท่านบอกว่ามีหลายคน ถ้ามีหลายคนและจัดโครงสร้างของการทำหน้าที่ที่แตกต่างจากคำว่า สार्वत्रिहृषुบุญชิ ต้องมีภารกิจที่แตกต่างชัดเจน ไม่ใช่ภารกิจที่ทำในฐานะอธิบดีในหลายมาตรา เช่น มาตรา ๑๒ ได้กำหนดภารกิจของอธิบดีไว้ แต่ในมาตราอื่น ๆ นั้นกำหนดเป็นหน้าที่เทียบเท่ากันระหว่างสารวัตรใหญ่บัญชีและสารวัตรบัญชี เมื่อเป็นเช่นนี้ผมถามว่าถ้ากรณีที่มีสารวัตรใหญ่บัญชีหลายท่าน อยู่ตรงไหน ในห้วงโครงสร้างของระบบการตรวจสอบนี้ไม่มี หรืออาจจะมีการเขียนขึ้นใหม่เป็นอำนาจของใครที่จะให้มีสำนักงานสารวัตรใหญ่บัญชีขึ้นมาอีกอย่างนั้นใช้ไหม ถ้ากรณีที่มีสารวัตรใหญ่บัญชีหลายท่าน ถ้าไม่มีเขาจะรออยู่ตรงไหน เขายืนอยู่ใน

ฐานะอะไร ภารกิจที่ต้องมอบหมายนั้นเป็นอำนาจอำเภोजของอธิบดีอย่างนั้นหรือ โดยไม่ต้องมีอะไรเป็นตัวกำหนดให้ หรือว่าเป็นอำนาจของรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ จะต้องไปเขียนอะไรก็ได้ อยู่นอกกรอบของกฎหมาย อยู่นอกกรอบของโครงสร้างที่จัดตั้งโดย พ.ร.บ. ฉบับนี้ ตรงนี้คือปัญหาที่ผมมองและผมเรียนต่อท่านประธาน แต่เบื้องต้นว่า ผมอาจจะส่งไปมาตรา ๗ บ้าง เนื่องจากผมมองโครงสร้างของการจัดงานแล้วเป็นตัวที่จะตอบสนองการโฟลว์ (Flow) ของระบบงานในการตรวจสอบการทำงานทำให้เกิดประสิทธิภาพ แต่บังเอิญในโครงสร้างนี้ไม่มี ไม่มี ผมจึงเข้าใจว่าคนทำหน้าที่สารวัตรใหญ่บัญชีนั้นเป็นบุคคลเดียว แต่เมื่อท่านชี้แจงว่าเป็นหลายบุคคลมีอำนาจเฉพาะส่วนที่ไม่เกี่ยวกับที่มีสำนักงานบัญชีท้องถิ่น ตรงนี้ก็คือปัญหาแล้วละครับ ถ้ามีได้หลาย ๆ คน ถามว่าสารวัตรใหญ่บัญชีเหล่านี้มันอยู่ในส่วนใดของโครงสร้างของระบบ อำนาจหน้าที่ไม่แตกต่างกันกับสารวัตรบัญชีนั้นเขามีหน้าที่อย่างไร อธิบดีจะมอบส่วนใดให้ มอบส่วนที่เหนือกว่าหรือเท่ากับสารวัตรบัญชี แล้วไปอยู่ส่วนไหนระหว่างช่วงกลางระหว่างสำนักงานกลางบัญชีและสำนักงานบัญชีท้องถิ่นที่อยู่ใด ตรงนี้เป็นเรื่องที่จะต้องอธิบายกัน เพราะในทางปฏิบัติแล้วรัฐมนตรีจะต้องไปประกาศตั้งแล้ว จะกำหนดให้ใครเป็นอย่างไร เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ส่วนอธิบดีจะมอบให้ใครไปทำหน้าที่สารวัตรใหญ่อีกก็คนนั้นยังไม่มีคามชัดเจน ยังไม่มีรายละเอียดในกฎหมาย เมื่อเอาออกไปแล้ว สุดท้ายก็จะเป็นอย่างที่ท่านพินิจพูดก็คือ ไม่สมบูรณ์ ผมเกรงตรงนี้ละครับ ผมพยายามตามให้ทัน ตามคิดเหมือนท่านคิด แต่ก็มีหัวที่ขาดไป หายไป ภาพต่อเราหายไปหลายภาพครับ ภาพแห่งอำนาจหน้าที่ ภาพแห่งสถานะ ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ ภารกิจที่แตกต่างระหว่างคำว่า สารวัตรใหญ่ กับ สารวัตร สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่หายไปจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหายไปแล้วจะไปเติมที่ใด เห็นที่ใด กำหนดไว้อย่างไร ใครเป็นผู้กำหนด ท่านแก้ไขได้ครับ ขณะที่ยังไม่ผ่านตรงนี้ไป แต่ถ้าผ่านไปสู่สมัชชาวุฒิสภาแล้ว ผมเกรงว่าคำถามจะใหญ่กว่านี้อีก ผมอยากจะทำให้สภาแห่งนี้ได้ผ่านกฎหมายตามความนึกคิดของท่าน แต่ให้เป็นกระบวนการที่มีโครงสร้างที่สมบูรณ์ มีภารกิจที่มีขอบเขตชัดเจน มีการส่งทอดอำนาจที่ชัดเจน มีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าตอบสนองการบริหาร พ.ร.บ. บัญชีนี้อย่างไร ไม่เช่นนั้นเราจะถูกมองว่าสภานั้นเอาแต่ลวก ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่ใช่นักบัญชีนะครับ แต่เมื่ออ่านร่างกฎหมายของทางท่านกรรมาธิการแล้ว ผมมีความเข้าใจในทางร่างกฎหมายอย่างนี้ครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้ถ้ามีผลใช้บังคับแล้ว ก็จะเป็นการยกเลิก ปว. ๒๘๕ ครับ ปว. ๒๘๕ นั้นก็คือกฎหมายเกี่ยวกับการบัญชีเหมือนกับฉบับนี้เอง คือฉบับนี้ยกเลิก ปว. ๒๘๕ แล้วก็ร่างกฎหมายฉบับนี้ทำให้เรื่องของการบัญชีมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นี่คือผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ส่วนความในมาตรา ๓ ในเรื่องของสารวัตรใหญ่บัญชีกับสารวัตรบัญชี สารวัตรใหญ่บัญชีเป็นอย่างนี้ครับ ตามร่างกฎหมายฉบับนี้อธิบดียะจะเป็นสารวัตรใหญ่บัญชีโดยผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ถูกไหมครับท่านประธานคณะกรรมาธิการ โดยผลของร่างกฎหมายฉบับนี้เมื่อมีผลใช้บังคับแล้วท่านอธิบดีจะเป็นสารวัตรใหญ่บัญชีโดยผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ทันที ไม่ต้องมีการแต่งตั้งเป็นโดยผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ ส่วนจะมีสารวัตรใหญ่บัญชีตามขึ้นมาเป็นเรื่องที่ท่านอธิบดีจะมอบหมายผู้ใดก็แล้วแต่ที่จะให้มีฐานะเป็นสารวัตรใหญ่บัญชีเหมือนกับท่าน ส่วนจะมอบหมายขอบเขตอำนาจหน้าที่อย่างไหน ก็เป็นการมอบหมายตามคำสั่งของอธิบดี จะ เป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารมีกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอยู่แล้ว เรื่องการมอบหมายอำนาจนี่คือโดยหลักแล้วสารวัตรใหญ่บัญชีมีได้คนเดียว คือตัวท่านอธิบดี แต่ถ้าจะมีอีกคนหนึ่งแล้วแต่จะมอบหมาย ถ้าไม่มอบหมายก็มีสารวัตรใหญ่บัญชีคนเดียว ถ้าผมผิดท่านประธานคณะกรรมาธิการช่วยแย้งด้วยนะครับ ส่วนสารวัตรบัญชีเฉย ๆ จะมีขึ้นมาได้แล้วแต่อธิบดีจะแต่งตั้ง ถ้าไม่แต่งตั้งสารวัตรบัญชีประจำท้องที่ใด สารวัตรบัญชีก็เกิดขึ้นไม่ได้จะมีได้ก็คน จะมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ได้อย่างไรแล้วแต่อธิบดีจะแต่งตั้งสารวัตรบัญชีขึ้นมาประจำท้องที่ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ นอกเหนือจากร่างกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็ขึ้นอยู่กับอธิบดีจะมอบหมายประจำท้องที่กันไปนี่คือในร่างกฎหมายตามความในมาตรา ๓ ผมมีความเข้าใจในเชิงกฎหมายเป็นอย่างนี้ครับ ถ้าผิดก็กรุณาชี้แจงด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะฟังกรรมาธิการชี้แจงก่อนไหมครับ หรือว่าคุณสุรพรจะเอาก่อน เชิญครับ เดี๋ยวให้กรรมาธิการชี้แจงอีกครึ่งหนึ่ง

นายบุญชู วิจารณ์เสถียร (ประธานคณะกรรมการ) :

ขอขอบคุณครับ ที่ท่านอาจารย์ปรีชา ได้ทำความเข้าใจออกมาชัดแล้วตรงตาม
ที่ผมได้พูดไว้แล้วเหมือนกัน แต่ยังไม่ชัดเหมือนอย่างที่ท่านอาจารย์ปรีชาได้อธิบาย
ความตั้งใจที่จะให้มีสารวัตรบัญชีแยกออกมาจากตัวอธิบดีนั้นก็เพราะว่าเรา
แน่ใจว่าสารวัตรบัญชีที่อยู่ในห้องที่แต่ละห้องที่ก็จะต้องมีบุคคลที่มีความถนัด
ความสามารถที่เหมาะสมกับห้องที่อยู่แล้ว อย่างที่ผมได้ชี้แจงว่า ธุรกิจงานการแต่ละ
ห้องที่จะมีความหนักเบาแตกต่างกัน จุดไหนหนักอย่างไร ควรจะใช้ความรู้พิเศษ
อย่างไรนั้นก็แตกต่างกัน ฉะนั้นการแต่งตั้งก็ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจใน
เรื่องนี้ ส่วนที่ว่าสารวัตรใหญ่บัญชีที่เรามีขึ้นมานั้นโดยอัตโนมัติเมื่อเป็นอธิบดีแล้ว
ก็ต้องเป็นสารวัตรใหญ่บัญชีในตัว แต่เนื่องจากว่างานจะมาก สารวัตรใหญ่บัญชี
น่าจะมีได้อีก จึงได้เขียนไว้ว่า มอบหมายได้อีก ตัวอธิบดีจะมอบต่อไปได้เรื่อย ๆ
ในหน้าที่ของตัวเองในฐานะ เป็นสารวัตรใหญ่บัญชี นั่นก็คือเท่ากับทำหน้าที่
สารวัตรใหญ่บัญชีในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีมากกว่า ๑ คน ตรงตามที่ได้
อธิบายไว้ ขอขอบคุณท่านปรีชาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดันยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
ผมเห็นความเป็นอิสระของนักกฎหมายในสภาแห่งนี้ ผมพยายามเปิดคู่มือ
กรรมการในเบื้องต้นว่าผู้ที่พยายามชี้แจงแทนกรรมการนั้นชื่ออาจารย์
ปรีชา ใน ๒๗ ท่านนี้ไม่มีครับ ไม่ทราบว่าท่านไปประชุมกับกรรมการกี่ครั้ง
ผมอยากจะเห็นรายงาน ท่านจึงเข้าใจชัดเจนเหลือเกิน ชัดเจนมากกว่า
กรรมการที่นั่งอยู่ข้างบน ๖ ท่าน ที่อธิบายถึงขอบเขตภารกิจกรมมอบหมาย
ผมกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ครับว่า ท่านอาจารย์ปรีชาต้องไปดูมาตรา ๘
ท่านประธานครับ ขอพูดกับท่านประธานว่าไม่หอรอกครับ อำนาจหน้าที่ของอธิบดี
ที่จะมีมากกว่าที่ท่านกำหนดไว้ใน ๗ วงเล็บที่ว่า ไม่มีครับ ไม่มีจริง ๆ ครับ
มีไว้คือบุคคลที่ได้รับการมอบหมายจากอธิบดีในมาตรา ๕ ซึ่งไม่ใช่มาตรา ๓
ที่ท่านอาจารย์ปรีชาพูดถึง-----

ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับ ว่าร่างฯ เดิมนั้นกำหนดไว้ว่าโครงสร้างของคำว่า อำนวยการหน้าที่
 เขากำหนดให้อธิบดีเป็นคนตั้งสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ ให้รัฐมนตรีเป็นคนตั้ง
 แต่ที่นี้ความหมายในนัยที่อธิบายไปเมื่อสักครู่นี้ อธิบดีต่ำกว่ารัฐมนตรีเป็นคนมีอำนาจ
 ตั้งสารวัตรใหญ่บัญชี ผมไม่เข้าใจว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ว่านี้มีขั้นตอน
 ที่โยงกลับไปกลับมาที่ขึ้นกัน อย่างค้ำน้ำเลยครับ แก่ตรงไหนแก้ได้ก็เติมเข้าไป
 ช่องว่างเกิดขึ้นแล้ว ท่านจะใช้อำเภोजใจของอธิบดีคนเดียวโดยไม่มีโครงสร้าง
 ของภารกิจหน้าที่ แล้วมาค้ำน้ำต่อกันในสภา เสร็จแล้วร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ใช้ออกไป
 ไม่มีคำอธิบายของท่านประธานคณะกรรมการมาธิการ ไม่มีคำอธิบายของอาจารย์ปรีชา
 แนนทายเข้าไปเพื่อให้อธิบดีหรือหน่วยราชการนั้นปฏิบัติตาม เขาก็ปฏิบัติตาม
 ที่เขียนนี้ครับ ถ้าปฏิบัติตามที่เขียนก็ไม่เป็นตามที่ท่านพูด ถ้าไม่เป็นตามที่ท่านพูด
 ก็เกิดการเหลื่อมล้ำ เกิดความไม่ชัดเจน ไร้ขอบเขตซึ่งอำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ
 ร่วมกัน ตรงนั้นคือปัญหาใหญ่ในหลักการบริหาร เหมือนกับคอนฟลิคต์ (Conflict)
 ที่เกิดขึ้นระหว่างที่ปรึกษา กับตัวรัฐมนตรี เพราะไม่มีการชัดเจนในอำนาจหน้าที่
 ถ้าอย่างนั้นก็คือปัญหาแล้ว ผมอยากให้เกิดความชัดเจน ผมทราบความตั้งใจของท่าน
 ในประเด็นที่อยากให้มีภารกิจของสารวัตรใหญ่บัญชี ผมบอกว่าผมไม่ได้ขัดข้อง
 ผมพยายามตามท่านไป เมื่อเป็นเจตนารมณ์ที่ดีแต่ผมคิดว่าขอบเขตไม่มี อำนวยการหน้าที่
 ไม่ชัด โครงสร้างไม่ปรากฏ เพราะท่านมาเติมเข้าไปในมาตรา ๕ มาตราเดียว
 แต่โครงสร้างที่กำหนดทำให้เกิดขึ้นระหว่างช่วงอธิบดีไปถึงสำนักงานท้องถิ่นนั้น
 ผ่านสำนักงานกลางบัญชีโดยไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งกล่าวอ้างถึง แล้วก็มาค้ำน้ำกัน
 บอกว่าเป็นอำนาจที่อธิบดีจะไปมอบให้ภายนอกกฎหมายฉบับนี้ ผมถามเถอะครับว่า
 ภารกิจนอก ๗ อนุมาตราตรงนี้ไปกำหนดอำนาจหน้าที่ส่วนอื่นได้ไหมครับโดยอำนาจ
 อธิบดี เขาไม่กำหนดเป็นอำนาจอธิบดี ท่านตั้งได้ ทำหน้าที่แทนอธิบดีขึ้นมาเป็น
 สารวัตรใหญ่ แต่เกินอำนาจหน้าที่ตรงนี้อะไรมากำหนด ผมอยากให้ปรับปรุง
 ให้เกิดขึ้นอย่างที่ท่านอยากให้เกิดครับ เพื่อประสิทธิภาพ เพื่อความละเอียดทั่วถึง
 ชัดเจน แล้วก็ตรงไปตรงมาของระบบบัญชี ผมเห็นด้วยที่จะต้องมี แต่ผมคิดว่า
 ทำอย่างไรจึงจะมีโครงสร้างที่เหมาะสม ขอบเขตอำนาจที่ชัดเจน ไม่ไปโยนภาระ
 ทั้งหมดให้อธิบดีไปนั่งคิดเอง ทั้ง ๆ ที่กฎหมายเขียนลึกลงไปแม้กระทั่งถึงสำนักงาน
 บัญชีท้องที่ แต่ไม่ปรากฏอำนาจหน้าที่ของสารวัตรใหญ่ ไม่ปรากฏที่อยู่ ไม่ปรากฏ
 สถานะ ไม่ปรากฏสเตตัส (Status) ใด ๆ ทั้งสิ้นในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมถามว่า
 เขาจะทำหน้าที่ของเขาอย่างไร ไปตีความกันแล้วตีความกันอีกอย่างนั้นหรือ

เกิดในอนาคตขึ้นมาบุคคลที่ทำหน้าที่เหล่านี้ต้องไปปฏิบัติหน้าที่ให้คุณให้โทษบุคคลใด ขึ้นมาในฐานะตำแหน่งสารวัตรใหญ่บัญชีแล้ว คนที่วางตึงมาว่าท่านอยู่ในส่วนใด ท่านอยู่ในส่วนของอธิบดีหรือในส่วนของสารวัตรใหญ่ เป็นปัญหาในทางที่จะต้อง มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล แต่ท่านไม่กำหนดไว้ในตรงนี้ อย่างค่าน้ำเลยครับ ผมขอเถอะครับ เขียนให้ชัด ๆ เพิ่มเติมเข้ามา กฤษฎีกาก็มีอยู่ใส่เข้าไปเถอะครับ ผมไม่ได้ขัดข้อง แต่อย่าให้หายไปในสูญญากาศ แล้วส่งลอยออกมาเป็นสิ่งที่บอกว่า มันนึกกันเดี๋ยวนี้และตอบกันเดี๋ยวนี้ แต่ทางปฏิบัติไม่มีหรือครับคำอธิบาย ของพวกเราที่จะแนบลงไปพระราชกฤษฎีกา ไม่มีครับ ส่งไปปฏิบัติก็มีล้วน ๆ ตั้งแต่ ชื่อ พ.ร.บ. ไปจนถึงมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ คำปรารภยังไม่มีเลยครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้เกิดความชัดเจนครับ เมื่อถึงมือผู้ปฏิบัติแล้วและผู้ที่เป็นส่วนได้เสียทั้งหมด ทั้งผู้บังคับใช้และผู้ปฏิบัติตามจะได้ เกิดประสิทธิผลจริง ๆ ไม่มีคำถามในใจนอกจากตรงนี้ว่าเราไม่มีโอกาสถามกันครับ ทำให้ชัดเจนเสีย ทำให้ถูกต้องเสีย ผลของกฎหมายจะเป็นเกียรติต่อท่านทุกคน ที่เป็นกรรมาธิการและผมไม่ได้ขัดข้อง ผมเห็นด้วย เพียงแต่ว่าทำอย่างไรจึงจะ สอดคล้องกับระบบการบริหารเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือประเด็นอยู่ตรงนี้ใช่ไหม ที่คุณสุพร พูดถึงนี้ ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๕ มีสารวัตรใหญ่ ไม่ขัดข้องแล้ว แต่ ว่าต้องการจะให้เพิ่มเติมชนิดในมาตราอื่นใช่ไหมครับ ถ้าเผื่ออย่างนั้นเราไปพูด ในส่วนที่จะเพิ่มเติม คุณสุพรจะให้เพิ่มเติมอย่างไรนะครับ จะตรงหรือเปล่า ผมเข้าใจตรงกับคุณสุพรไหมครับ

นายสุพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เข้าใจตรงกันเกือบ ทั้งหมดแล้วครับท่านประธาน และผมก็อยากจะกราบเรียนไปถึงทางท่าน กรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานเป็นบุคคลที่พวกเราให้ความนับถือ ที่ผม เรียนก็คือ เหตุที่ต้องตั้งไว้ตั้งแต่มาตรา ๕ เนื่องจากไม่มีโครงสร้างในมาตรา ต่อไป ที่สมาชิกหลายท่านก็ได้ตั้งกันขึ้นมา เมื่อตั้งอย่างนี้แล้วถ้าไม่มีการกำหนด ไว้ในมาตราต่อ ๆ ไป เกี่ยวกับภารกิจหน้าที่ขอบเขตอำนาจ ถ้าไม่มีนี้เราก็คง จะผ่านไปมีบทบัญญัติของคำนิยามในมาตรา ๕ ไม่ได้ เพราะจะมีผลเสียหาย ในทางปฏิบัติ แต่ถ้ารับว่าต่อไปต้องมีในมาตราอื่นนั้นเราก็ยินดีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ตรงอย่างที่ผมได้สรุป ประเด็นที่คุณสุพรต้องการก็คือว่า คำว่า สารวัตรใหญ่บัญญัติ ในมาตรา ๕ นี้ ก็ไม่ขัดข้อง แต่ยังไม่ชัดเจนก็จะขอแก้ไขในถ้าไม่ผิดก็คงเป็นมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ถ้าเผื่อตรงนี้ผมว่าถ้ามีความจำเป็นค่อยว่ากันในมาตรานั้น ซึ่งทางกรรมการคงจะดูต่อไป เพราะว่าถ้าเรามาเถียงกันตรงสารวัตรใหญ่ ตรงนี้ ก็ยังไม่เข้าใจสักที่ว่าเราจะแก้ ยังไม่มีการแก้ไขอะไร เชิญคุณฤเทพครับ

ร้อยโท ฤเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กระทบได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมการ ท่านสมาชิก ที่ได้แสดงความเห็นแล้วผมคิดว่า ต่อความคิดถ้าดูตามร่างฯ เดิมนั้นเราจะเห็น นะครับว่า คำว่า อธิบดี เราต้องการให้เป็นสารวัตรใหญ่ที่ดูแลสถานประกอบธุรกิจ ทั่วราชอาณาจักร แต่ในสารวัตรใหญ่นั้นก็จะมีอีกระดับหนึ่งที่จะไปอยู่ในท้องที่ ที่นี้ ท่านกรรมการได้มาแยก ๒ ส่วนนี้ออกจากกัน เมื่อมาเขียนเป็น สารวัตรใหญ่ บัญชี นิยามความหมายว่า อธิบดีและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย กระทบไม่ตั้งใจในกรอบความคิด ท่านประธานจะพยายามประนีประนอมเอาไป พูดกันทีหลังก็ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าอยากจะทำความเข้าใจตรงที่นิยามความหมายนี้ ก่อนว่า เมื่อสารวัตรใหญ่บัญญัติหมายความว่า อธิบดี นั่นคืออธิบดีที่ท่านนิยาม

ความหมายว่า อธิปไตยกรรมทะเบียนการค้า นั้นคือคนคนเดียว แต่เมื่อบอกว่า และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิปไตยมอบหมายด้วย คำถามก็ตามมาว่าจะ เป็น คนเดียวหรือหลายคน ซึ่งฟังดูก็บอกว่าหลายคน เพราะว่าจะไปดูธุรกิจ ที่วราชอาณาจักร นี่ท่านคงเข้าใจว่ามีปัญหาถ้าจะให้อธิปไตยคนเดียวจึงได้เพิ่มผู้ที่ อธิปไตยมอบหมายด้วย คำถามตามไปก็คือว่า เมื่อบอกว่าอธิปไตยมอบหมายนี้มอบ อะไร มอบอำนาจหรือมอบอย่างไร การที่อธิปไตยไปมอบกับคำว่า สารวัตรบัญชี ที่อธิปไตยไปแต่งตั้งนี้ต่างกันอย่างไร ผมเข้าใจครับ กรอบเบื้องต้นท่านอยาก จะให้มีระดับหนึ่งที่ดูที่วราชอาณาจักรเหมือน เอฟ.บี.ไอ. (FBI) ข้างล่าง อยากให้เป็นตำรวจท้องถิ่น ก็ไม่ว่ากันครับ แต่การเป็นตำรวจท้องถิ่นท่านให้ อธิปไตยไปตั้ง ตั้งเป็นคน ๆ เลย แต่ข้างบนท่านนิยามความหมายว่าหมายถึงอธิปไตย และให้หมายรวมถึงคนที่อธิปไตยไปมอบหมาย นั้นหมายถึงว่าอธิปไตยจะไปมอบหมาย อย่างไม่ได้มองว่าอธิปไตยก็มีสิทธิที่จะให้ชัดเจนตั้งด้วย เพราะถ้า มอบหมายนี้ผมอาจจะหมายถึงอธิปไตยไม่ทำหน้าที่และไปมอบหมายให้คนอื่นทำ ที่นี้ในการเขียนกฎหมายของเราที่เราเคยเขียนได้ครับว่า พืชหมายถึงพืชดอก และให้รวมความหมายถึงสัตว์ด้วย เคยเถียงกันในสภานี้ครับ เราเขียน อย่างไม่ก็ได้นิยามความหมาย พืชให้รวมถึงสัตว์ด้วยเราก็เขียนได้ ตรงนี้ เราอาจจะเขียนอย่างไรก็ได้ แต่ต้องถามว่าให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิปไตย มอบหมายด้วยนี้ถ้าชัดเจนไปว่า และให้หมายความรวมถึงรองอธิปไตยและ ข้าราชการระดับ ซี ๘ ซี ๙ ในกระทรวงนั้นทั้งหมดด้วย อย่างนั้นจะชัดเจนว่า ที่จะเป็นคนอธิปไตยมอบหมาย เพราะมอบหมายนี้ คำว่า มอบหมาย ผมต้อง ศึกษาในเชิงกฎหมายว่า มอบหมายไปนืออธิปไตยทำหน้าที่อยู่หรือเปล่า อธิปไตยไม่อยู่ แล้วมอบหมายให้คนอื่นทำแทน มอบอำนาจหรือเปล่า มอบหมาย มอบอำนาจ ก็ไม่น่าจะเหมือนกันอีก ตรงนี้ละครับคือความสับสนที่นิยามกันไว้ ตอนแรกผม อ่านยังนึกว่าเป็นคนเดียว แต่เมื่ออธิปไตยความเป็นหลายคนผมก็ยอมรับเหตุผลได้ แต่การเขียนอย่างนี้เกิดความสับสนครับ ผมไม่แน่ใจว่าจะเขียนแบบไหน ผมก็เพียงแต่กราบเรียนว่า ถ้าจะออกมาในท่านองว่า อธิปไตยและให้หมายความ รวมถึงรองอธิปไตย ข้าราชการ ซี ๙ ขึ้นไปในกรมที่วราชนี้ก็น่าจะชัดเจน หมายถึงว่า ต่ำกว่านั้นท่านต้องการให้เป็นสารวัตรธรรมดาอยู่ในพื้นที่ ท่านก็ให้อธิปไตยตั้งไป ผมคิดว่าตรงนี้จะชัดเจนกว่าที่เขียนอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายจำรัส ปิงคลาศัย (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ในฐานะกรรมธิการขอเสนออย่างนี้ครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้อภิปรายตรงนั้น ก็เห็นประเด็นอยู่ครับ สภาวโถงใหญ่บัญชี หมายความว่า
อธิบดีขอลือเลื่อนเนื้อหาเดิมครับว่า สำหรับสถานประกอบธุรกิจที่วราชอาณาจักร
มาแทนประโยคที่ว่า และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย ขอแทนอย่างนี้
ก็คงจะแก้ปัญหาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีข้อความอย่างนี้ใช้ไหมครับ
สภาวโถงใหญ่บัญชี หมายความว่าถึง ท่านช่วยอ่านอีกสักครั้งครับ

นายจำรัส ปิงคลาศัย (กรรมธิการ) : หมายความว่าถึงอธิบดี
แล้วก็ สำหรับสถานประกอบธุรกิจที่วราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึง
ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายก็ฟังว่า โดยระเบียบทางการบริหารราชการแผ่นดินตรงนั้น
อธิบดีมอบหมายได้อยู่แล้ว ประโยคหลังตรงนั้นขอให้ตัดเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการได้แก้ไขตามนี้ครับ
คุณสุพรจะตั้งใจอีกหรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม
สุพรครับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในมาตราต่อไปไม่ต้องมาถกเถียงกัน
ก็คือหมายความว่าผมเข้าใจตรงนี้ก็คือ ขณะนี้ทางกรรมธิการให้มีความนิยาม
ของคำว่า สภาวโถงใหญ่บัญชี ไว้โดยความหมายก็ให้หมายความว่า อธิบดีสำหรับ
สถานประกอบธุรกิจที่วราชอาณาจักร มีเพียงแค่นั้นเอง ใช้ไหมครับ
ส่วนการมอบหมายใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น ในฐานะอธิบดีก็มอบหมายไป
แต่ที่นี้ยังเอิญจะมีปัญหาอยู่ว่าในมาตราต่อ ๆ ไป กำหนดให้สภาวโถงใหญ่
ทำเยอะเยอะเหลือเกิน ถ้ามอบหมายในนามสภาวโถงใหญ่ ไม่ได้มอบหมายในนาม
อธิบดีนี่ครับ เพราะว่าความในตรงนี้ได้เขียนถึงว่าผู้ได้รับมอบหมายด้วย
โดยอาศัยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ในการมอบหมาย
หน้าที่ให้บุคคลอื่นปฏิบัติ แต่มอบในนามอธิบดี ในนิยามของคำว่า สภาวโถงใหญ่
ไม่กินความไปถึงผู้ได้รับการมอบหมาย เพราะก็หมายถึงเฉพาะอธิบดีที่จะทำหน้าที่นั้น
ในฐานะสภาวโถงใหญ่ การมอบหมายอื่นใดจากสภาวโถงใหญ่ลงไปหาบุคคลอื่นนั้น
กระทำไม่ได้เพราะไม่ยอมบัญญัติไว้ ก็จะมอบได้แค่เพียงในฐานะอธิบดี ซึ่งอธิบดี
ก็จะมีอำนาจตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๒ นอกเหนือจากมาตรา ๑๑ ที่ท่านเขียนว่า

สพ ๑๔/๒๕๕๓ (ส. ทวีป)

ศิริลักษณ์ ๒๑/๒

สารวัตรใหญ่ไม่ได้ครับ ยกเว้นว่าจะเขียนในมาตรา ๕ ว่ามอบอำนาจได้ด้วย
ซึ่งจะทำให้สารวัตรใหญ่มอบในนามสารวัตรใหญ่ได้ แต่ถ้าอธิบดีไปมอบในนาม
สารวัตรใหญ่ อำนาจหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องก็เกิดปัญหาอีก ที่นี้ก็ถามต่อไปว่า ถ้าเกิด
หมายถึงอธิบดีแล้วไปมอบอำนาจตามมาตรา ๑๒ ได้หรือเปล่า มันจะกลับมาซ้อน
อีกทีหนึ่งครับ เพราะสิ่งที่ผมตีงมาแต่ต้นมันคล่อมกลับไปกลับมา ที่ผมบอกว่าจะอำนาจ
บริหารราชการแผ่นดินมันวกไปวนมาอย่างไรที่ท่านเขียนอยู่ มันกลับไปกลับมา
หลายรอบเหลือเกิน สุดท้ายต้องไปตีความว่าวันนี้สั่งในนามอะไร ผมเข้าใจว่า
ท่านพยายามที่จะเลี่ยงปัญหาของการเขียนโครงสร้างอำนาจหน้าที่ เขียนบทบาท
ภารกิจที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าไปแก้อย่างนี้ยิ่งจำกัดอำนาจหน้าที่ เพราะถ้าเกิด
สารวัตรใหญ่ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามบทบัญญัติที่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติถือว่า
ละเว้นหรือไม่ มันก็จะกลายเป็นละเว้นไป อธิบดีก็ต้องมานั่งตอบปัญหาอยู่ใน
อนาคตว่าตนเองนั้นละเว้นหรือไม่ ถ้าละเว้นใน ๒ ที่ที่มีปัญหานั้น อธิบดีก็จะ
กลายเป็นบุคคลที่เป็นจำเลยต่อสังคม แล้วยิ่งปัญหาเศรษฐกิจมาก ๆ อย่างนี้
ระบบบัญชีคือระบบที่นำมาซึ่งการเก็บรายได้ภาครัฐ ก็ยิ่งจะเป็นการกล่าวหา
อธิบดีมากขึ้น มันจะย้อนกลับมาอีกทีครับในตำแหน่งสารวัตรใหญ่ที่ไปเขียนลงคู่กับ
คำว่าสารวัตรอีก ท่านต้องกำหนดให้มีการมอบหมายได้ ถ้ามอบหมายได้ก็แสดงว่า
มีหลายคน อย่่างไรก็ต้องไปเขียนขึ้นการแบ่งภารกิจजूดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ก่อนอื่นผมต้องขอตั้งท่านกรรมาธิการครับ
ถ้าเราจะแก้ไขอะไรในขณะนี้โดยเพียงข้อสั่งเกิดจากท่านสมาชิกแล้วท่าน
ไปแก้ไขเลขมันอันตราบครับ เพราะแก้ไขเพียงส่วนนี้อาจจะไปพันกับ
ร่างมาตราอื่น ๆ ครับ ผมอ่านมาตรา ๓ นี้ผมเข้าใจ และผมเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการครับผมจึงชี้แจงไป และท่านประธานกรรมาธิการก็บอกว่า
ที่ผมได้เข้าใจนั้นก็ถูกต้องแล้วครับ แต่ถ้าท่านไปแก้ความใหม่ ความเดิม
จะเสียไปเลย และจะเป็นปัญหาในร่างฯ มาตราอื่น ๆ ต่อ ๆ ไปครับ
ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับอีกสักนิดหนึ่งนะครับ ความจริง
ผมต้องการจะพูดในขอบเขตจำกัด คือในเรื่องของมาตรา ๕ เท่านั้นครับ
คือสารวัตรใหญ่บัญชา กับ สารวัตรบัญชา ความจริงแล้วในร่างฯ กฎหมายฉบับนี้
ต้องแยกจากกันครับ อำนาจสารวัตรใหญ่บัญชา กับ อำนาจอธิบดีแตกต่างกันครับ
อำนาจอธิบดีนั้นเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอยู่แล้วครับ
แล้วก็ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ อธิบดีตามร่างกฎหมายฉบับนี้บางมาตราคนละฐานะกับ
สารวัตรใหญ่บัญชา ผมขอหยิบยกที่คุณสุพรได้พาดพิงมาถึงผมนะครับ ความใน
มาตรา ๘ ครับ ท่านประธานกรุณาดูครับ เรื่องของมาตรา ๘ เป็นอำนาจ
ของอธิบดีครับ ไม่ใช่สารวัตรใหญ่บัญชา อันนี้ต้องเข้าใจครับ แต่ถ้าใน
ร่างฯ ของมาตรา ๒๓ ขอเปรียบเทียบนะครับ ในร่างฯ ของมาตรา ๒๓
ที่เราให้สารวัตรใหญ่บัญชา สารวัตรบัญชา ก็แล้วแต่ ที่มีอำนาจตามร่างฯ มาตรา ๒๓
อันนั้นเป็นเรื่องของฐานะ ทำโดยสารวัตรใหญ่บัญชาครับ ไม่ใช่อธิบดีครับ
ต้องเข้าใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในร่างกฎหมายฉบับนี้เขาแยกกันแล้วครับ
อะไรเป็นเรื่องของอธิบดีตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
เพราะฉะนั้นถ้าเข้าใจอย่างนี้จะไม่สับสนครับท่านประธาน และผมเห็นว่า
ไม่จำเป็นจะต้องไปแก้ไขในเรื่องที่ราชอาณาจักรสำหรับขอบเขตของ
สารวัตรใหญ่บัญชา เพราะเห็นชัดอยู่แล้วครับ สารวัตรบัญชาที่ท่านแต่งตั้ง
ประจำท้องที่ นั้นแหละครับ เฉพาะท้องที่ ตัวสารวัตรใหญ่ก็มีอำนาจตาม
ขอบเขตฉบับนี้อยู่แล้วครับ ไม่จำเป็นจะต้องเติมครับ ผมเห็นด้วยกับร่างฯ
ของกรรมาธิการในความในมาตรา ๓ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานครับ

๐

นายบุญชู วิจารณ์เสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมต้องขอภัยท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายว่า ที่คุณจารย์ส
มาเสนอที่ประชุมให้เปลี่ยนอย่างโน้นอย่างนี้ นั่นเป็นความเห็นของท่านเองนะครับ
ไม่ได้ขอความเห็นชอบจากพวกเราเลย ซึ่งอาจจะ เป็นเพราะท่านไม่สังเกตฐานะ
ที่เข้ามาร่วมเป็นกรรมการ เป็นตัวแทนของสมาคมมา แต่อย่างไรก็ตาม
ผมขอเรียนยืนยันแก่ท่านสมาชิกว่าที่คิดจะดำเนินอะไรไปนั้นไม่ได้คิดเลยครับ
ต้องการจะทำความเข้าใจให้เป็นที่ชัดเจนแจ้งว่าเราบัญญัติอย่างโน้นอย่างนี้
เพราะอะไร แล้วก็ได้รับความกรุณาจากท่านอาจารย์ปรีชาช่วยแสดงความเห็น
ให้แจ่มชัดยิ่งขึ้น ก็เป็นเรื่องซึ่งผมเข้าใจว่าต้องการที่จะช่วยกันทำให้เรื่องราว
ที่เราได้เถียงกันว่ายังเถียงกันไม่ตรงกันในประเด็นไหน ข้อไหนนั้นเราก็ช่วยกันชี้
ช่วยกันแนะว่าควรจะทำอย่างไร-----

ผมขอเรียนยืนยันอีกครั้งนะครับว่า การพิจารณาของเราในคณะกรรมการ
ซึ่งทำด้วยความละเอียดถี่ถ้วนทุกกรณี และที่จำเป็นต้องเรียนให้ทราบก็คือว่า
เรามองถึงวิธีปฏิบัติงานเท่าที่จะต้องทำในระยะจากนี้ไป เพื่อที่จะให้ระบบบัญชี
ของเราที่จะใช้เพื่อการบริหารงานของกิจการก็ดี เพื่อประโยชน์ทางด้าน
ส่วนรวมในแง่ภาษีอากรก็ดี รวมตลอดจนถึงด้านสถิติที่เราจำเป็นต้องใช้
ในด้านการพิจารณาในการวางแผน หรือกำหนดแนวทางในทางการแก้ไข
ทั้งหมดนี้ ขณะนี้ตัวเลขที่เราจะได้จากบัญชีเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันบกพร่องมาก
ก็เลยจำเป็นต้องหาทางที่จะให้บัญชีของเราเริ่มได้มาตรฐาน เรื่องเกี่ยวกับการ
การมอบหมายอำนาจที่ท่านเกรงไปว่าไม่ได้เขียนเอาไว้ว่าให้มอบอย่างไรนั้น
ผมก็ได้รับคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติมาแล้วว่า สิ่งอย่างใดก็ตาม
จะมอบทำอะไรก็คงจะเกินขอบเขตอำนาจเท่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้
ไม่ได้ ฉะนั้นก็อย่าเป็นห่วงว่าอธิบดีจะไปทำอะไรเกินเลยจากที่กำหนดไว้
ในแง่ของการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ คือให้
การบัญชีหรือวิธีการทำบัญชีทั้งหมดนี้ให้อยู่ในมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ หรือ
เป็นที่ทำให้ตัวเลขในบัญชีของเราต่อจากนี้ไปมีความถูกต้อง เป็นที่ยอมรับกัน
ได้มากขึ้น ฉะนั้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตราต่อ ๆ จากนี้ไปเกี่ยวกับหน้าที่
ของแต่ละฝ่ายนั้นก็จะเห็นชัดมากขึ้นว่าเราได้กำหนดในลักษณะที่ควบคุมไว้ได้ดี
ทำให้ตัวเลขต่าง ๆ ต่อไปนี้จะผิดไปจากความเป็นจริงได้ยากมาก แล้วก็
คนที่คอยควบคุมให้ตัวเลขต่าง ๆ นี้ปฏิบัติได้ตามที่เราต้องการนั้นก็คือคนที่
เราได้ตั้งให้เป็นสารวัตรประจำพื้นที่ เรียกว่า สารวัตรบัญชี จะต้องทำหน้าที่
ในการติดตาม ตรวจสอบ แล้วก็แนะนำ ความจริงที่เราจะต้องทำกันมากที่สุด
ในระยะต่อไปนี่คือให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ทำบัญชี ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า
เรากำหนดคุณสมบัติของผู้ทำบัญชีไว้ค่อนข้างจะสูง ต้องได้รับการอบรมอย่าง
ที่ได้มีบัญญัติ ซึ่งท่านจะเห็นต่อไปในมาตราอื่น ฉะนั้นขอเรียนยืนยันกับ
ท่านประธานว่า เราคิดว่าเท่าที่เราได้แก้ไขได้ปรับปรุงมาตรา ๕ ไว้ก็ดีแล้ว
ถูกต้องแล้ว จะไม่มีการแก้ไขครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกรรมการยืนยันอย่างนี้
ผมขอหารืออย่างนี้ได้ไหมครับ เพราะว่าในมาตรา ๕ เป็นเรื่องจำกัดความ
ถ้าเพื่อไม่ขัดข้องอะไรเราจะผ่านมาตรานี้ไป แต่ว่าเมื่อเราไปเจอมาตราอื่น ๆ
ผมจะอนุญาตให้พาดพิงกลับมาได้บ้าง เล็กน้อยจะได้ไม่ต้องไปเถียงอยู่ตรงนี้

เพราะตรงนี้เป็นคำจำกัดความ ไม่อย่างนั้นผมก็ต้องถามว่า จะเอาตาม
 กรรมาธิการ หรือจะเอาร่างฯ เดิม เพราะไม่ได้มีผู้แปรญัตติไว้ นี่เราใช้เวลา
 ชั่วโมงหนึ่งแล้วรับมาตรานี้ และผมคิดว่่าก็คงจะอยู่ตรงนี้ ถ้าเผื่อยังไม่ยอม
 ผมก็จะถามว่า จะเอาตามร่างฯ ของคณะกรรมาธิการแก้ไข หรือจะเอาตาม
 ร่างฯ เดิม เพราะว่าก็อยู่ตรงนั้นถ้าเราจะลงมติกัน ไม่อย่างนั้นก็จะขอ
 ประนีประนอมกันอย่างนี้ว่า เราไม่ต้องลงมติมาตรานี้ผ่านไป แต่ว่าถ้าไปถึง
 มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตราใดที่เกี่ยวข้องผมจะให้พาดพิงมาถึง
 มาตรา ๕ นี้ได้ ถ้าอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมไม่เอานะครับถ้าอย่างนั้น ก็จะขอ
 เอาเป็นมตินะครับ

(นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงหรือเปล่าครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

นภา ๒๕/๑

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ประท้วงที่ท่านประธาน
หาหรือแล้วไม่รับฟังคำหาหรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะว่าตรงนี้ไม่มีใครแปรญัตติ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมขอมือมีการแก้ไขครับ
ท่านประธานครับ กรรมาธิการแก้ไขสมาชิกมีสิทธิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในข้อบังคับบอกว่า ถ้าประธาน
เห็นว่าได้มีการอภิปรายกันพอสมควรแล้ว ประธานก็ขอหาหรือว่ายุติการอภิปรายได้

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ถูกต้องครับ ที่นี้ประธาน
กำลังจะยุติการอภิปรายโดยการหาหรือว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ผมหาหรืออย่างนี้ได้ไหม
เมื่อท่านยกเป็นประเด็นหาหรือ ผมก็ขอมือขึ้นเพื่อจะชี้ให้เห็นสิ่งที่ท่านหาหรือมา
ผมกำลังเสนอความเห็นอย่างนั้น ไม่ได้อภิปรายซ้ำกับเรื่องเก่าเลย แต่ท่าน
จะบอกว่าถ้าผมยกมือแล้วไม่ให้ผมพูดในเรื่องนี้ ในเรื่องที่ท่านหาหรือแต่ไม่ใช่
ประเด็นที่ผมกับทางกรรมาธิการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผมก็ต้องขอใช้สิทธิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้คุณสุรพรพูด
เป็นครั้งสุดท้าย ไม่อย่างนั้นผมก็จะขอหาหรือต่อไปว่าสมควรจะยุติการอภิปราย
ขอให้คุณสุรพรเป็นครั้งสุดท้าย ลั้น ๆ หน่อยครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : สุดท้ายเฉพาะ
มาตรานี้แหละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ครับ เฉพาะมาตรานี้ เราว่า
เรียงมาตรานี้ครับ เราไม่ได้ว่ากันทั้งหมดครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมเห็นด้วยส่วนหนึ่ง
กับที่ท่านประธานได้หาหรือไปเมื่อสักครู่นี้คือ ในมาตรานี้ความจริงผมเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการ โดยมีเงื่อนไขว่าจะเพิ่มคำว่า สารวัตรใหญ่ เข้าไปนั้น
ต้องมีภารกิจ มีขอบเขตที่ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงภารกิจที่ต้องแบ่งกัน
ระหว่างสำนักงานกลางบัญชีลงมาถึงสำนักงานบัญชีท้องถิ่น เพราะฉะนั้นตำแหน่งนี้
จะอยู่ที่ใดในส่วนที่จะเป็นโครงสร้าง เพราะท่านบอกว่ามีหลายคน เพราะฉะนั้น
ผมก็มีความเห็นโดยสอดคล้องกับกรรมาธิการ เพียงมีเงื่อนไขว่าถ้ากำหนด
โดยไม่มีโครงสร้าง ไม่มีสตรัคเจอร์ (Structure) อยู่ในระบบการบริหาร
ราชการแผ่นดินนั้นก็จะเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นต่อคำหาหรือของท่านประธาน
ผมจึงแสดงความเห็นไว้อย่างนี้ครับว่า เมื่อเป็นส่วนที่มองเห็นโดยมีส่วนประกอบ

ของมาตราอื่นอย่างที่เราหลายท่านอภิปรายมา ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับว่า
เราไม่ขัดข้อง เพียงแต่ว่ายังไม่มีการผ่านมาตรานี้ไปคูโครงสร้างก่อน
แล้วก็ยืนยันกันกลับมาอีกครึ่งหนึ่ง จะได้ไม่กลับไปกลับมาหลายครั้ง
อย่างนี้ได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออันนี้เป็นคำจำกัดความอย่างที่ว่า
ถ้าเราไปเห็นว่าได้มีการแก้ไขมาตราอื่น แล้วก็มีการกระทบต่อตรงนี้ เราจะย้อน
ให้มาแก้ตรงนี้ได้ แต่ว่าถ้าไม่แก้ไขมาตราอื่น หรือแก้ไขแต่ไม่กระทบตรงนี้
ก็คงไม่ต้องมาแก้ไข ซึ่งแน่นอนครับเมื่อพิจารณาไปมาตราอื่น บังเอิญ
หรือจะเป็นอย่างไรก็ตามได้มีการแก้ไข และการแก้ไขนั้นมันกระทบต่อ
คำจำกัดความนี้ก็เลยย้อนให้กลับมาแก้ได้

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน เพราะผมเกรงว่าจะสรุปว่าเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยแล้วจะ
ผ่านไปเลย ฉะนั้นก็ถือว่ายังกลับมาพิจารณาได้นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าเพื่อว่ามีผลกระทบก็กลับมา
ใช้ใหม่ครับอาจารย์ปรีชา เชิญคุณกฤเทพครับ ขอสั้น ๆ นะครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ บังเอิญของกระผมนี้ติดใจเรื่องคำพูด เพราะฉะนั้น
ก็อยากจะทำความเข้าใจให้ชัดเจน ส่วนกรอบความคิดนั้นผมได้เขียนแล้วว่า
ไม่ได้ขัดข้อง แล้วจะใช้เวลาต่อไปนี้คิดเดี่ยวเพื่อให้กระผมมั่นใจว่า
สิ่งที่กรรมการคิดและเสนอมานั้นเป็นเรื่องที่จะปฏิบัติได้โดยไม่ลักลั่น
เพราะกระผมได้ถามว่า คำว่า อธิบดี ซึ่งต้องกราบขอบคุณท่านกรรมการ
ที่ท่านรับฟังเสียงสมาชิกและท่านพยายามที่จะเสนอทางออก สภาเราถ้าสมาชิก
เสนอความเห็นแล้วเห็นเป็นประเด็น ท่านมาเสนอทางออกเราไม่ควรตำหนิ
เพราะว่าการแก้ไขอะไรมันอาจจะเกิดขึ้นได้ วันนี้เราคงจะต้องล้มระบบครุใหญ่
ไปก่อนนะครับ เพราะว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่จะต้องฟังเสียงของสภา ท่านประธานครับ
กระผมถามเปรียบเทียบกับท่านนั้นเองครับว่า สารวัตรบัญชีคือผู้ที่อธิบดีแต่งตั้งให้เป็น
สารวัตรบัญชีประจำสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ แต่สารวัตรใหญ่บัญชีคืออธิบดี
และให้หมายควมรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายด้วย ผมถามว่าคำว่ามอบหมายนี้
ท่านมอบอย่างไร มอบอำนาจ ถูกต้องครับท่านร่างกฎหมายมาท่านต้องการ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ท้าวไป)

นภา ๒๔/๓

อยากจะทำให้เกิดความบกพร่องน้อยที่สุด ตรวจสอบบัญชีที่ดีที่สุด ผมไม่ได้ข้องใจ
ตรงนั้นเลย กฎหมายฉบับนี้ออกไปผมเชื่อว่าการตรวจสอบบัญชีคงดีขึ้น
และไม่มีใครรู้เรื่องบัญชีดีกว่าท่านกรรมการหรือครับ ผมไม่มีความรู้อย่างนั้น
แต่ว่าในเรื่องกฎหมาย ในเรื่องถ้อยคำนี้ผมมีสิทธิสงสัย ว่าท่านมอบหมายอย่างไร
คำว่า แต่งตั้งกับมอบหมาย มันจะเหมือนกันไหม -----

ถ้าอธิบดีไปมอบหมายให้ข้าราชการ ซี ๓ ไปทำหน้าที่เป็นสารวัตรใหญ่บัญชี จะได้ไหม มีข้อกำหนดตรงไหนที่จะเป็นข้อห้าม เพราะผมบอกว่าถ้าอธิบดีมอบหมาย ถ้ากำหนดเป็นรองอธิบดีเป็น ซี ๘ ซี ๙ ก็ยังมีแนวโน้มว่าอธิบดีจะไปมอบหมายให้คนที่ควรจะเป็นสารวัตรใหญ่ แต่การแต่งตั้งท่านจะไปแต่งตั้งใคร ผมแน่นอน ผมแน่ใจว่าท่านต้องไปแต่งตั้งระดับเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในพื้นที่ในท้องที่ แต่มอบหมายตรงนี้ให้อำนาจอธิบดีลั่นปากกว้าง แล้วกรรมการไม่รู้หรือครับ ว่ากรอบไปมอบหมายจะไปมอบใคร จะไปมอบข้าราชการหรือมอบใคร หรือมอบ ซี ๒ ซี ๓ หรือเปล่า ตรงนี้เองสิ่งที่ผมกราบเรียนถาม เพราะฉะนั้นถ้าชัดเจนตรงนี้หรือไม่ชัดเจน เพราะเห็นว่าเวลาพอสมควรแล้ว พูดไปถึง มาตราอื่นก็ได้ไม่ขัดข้อง แต่ขอกราบเรียนว่าสิ่งที่ผมถามมีประเด็นแล้วท่านกรรมการที่พยายามจะแก้ตามประเด็นของผมก็ไม่ใช่ว่าคนเสียสติ ท่านก็เป็นกรรมการที่น่าเคารพเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการจะเปลี่ยนแปลงอะไรตรงนี้อ่าได้มาเท่าหนักัน เพียงเพราะว่าคนนี่เพิ่งเข้ามา หรือคนนี่มานาน หรือรู้กฎหมายกว่ากัน ขอให้เคารพความเห็นกันอย่างนี้กันครับท่านท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่คุณสุเทพสอบถามก็คือ ต้องการจะทราบว่าผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายนั้นมีขอบเขตจำกัดหรือเปล่า หมายถึง รองอธิบดี หรือผู้ว่า หรือใคร หรือว่ากรรมการยังเห็นว่าจะมอบกว้าง ๆ อย่างนี้เชิญครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คนระดับอธิบดีก็ต้องเข้าใจเหมือนกันว่าสิ่งที่ตัวมอบหมายให้ใครทำนั้น ความรับผิดชอบยังอยู่ที่ผู้มอบหมาย เพราะฉะนั้นก็ต้องระวังที่จะมอบอะไรไปก็ต้องแน่ใจว่าจะ เป็นบุคคลที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนตนได้ดี ผมก็เข้าใจว่าในระบบราชการเองก็มีวิธีการที่จะดูแลว่าควรจะใช้ขอบเขตของอำนาจได้ระดับไหนอย่างไร ผมขอเรียนว่าไม่น่าต้องเป็นห่วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการก็ยืนยันตามที่ได้มีการแก้ไข แล้วก็ขอให้ เป็นไปตามที่คุณสุพรและผมได้หารือไว้ว่า ถ้าไม่ขัดข้องเราจะผ่าน มาตรานี้ไป แต่ว่าในกรณีที่แก้ไขมาตราอื่นและมีผลกระทบต่อมาตรา ๕ คือคำจำกัดความนี้เราจะย้อนกลับมาดูตรงนี้อีกครั้งหนึ่งได้นะครับ ถ้ามีการแก้ไข ที่มีผลกระทบ แต่ถ้าแก้ไขไม่มีผลกระทบก็ไม่มีเป็นไร อย่างนั้นเอาเป็นไปตามนี้นะครับ จะได้ไม่ต้องมีมติต่อไปครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุรพรศรีรับ

~~X~~ นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ขอนแก่น) : ^{๖๐/๑๐๓} ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมต้องขอประทานอภัยท่านประธานและเพื่อนสมาชิก เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่ผ่านจากสภาไป และผมขออนุญาต
กราบเรียนต่อท่านประธานนิดหนึ่งครับว่า มีหลายครั้งที่ทางกรรมาธิการพยายาม
ชี้แจงในหลักการของการแก้ไขกฎหมายว่าจะทำให้ดีขึ้น เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น
โดยประสิทธิผลจะตอบสนองส่วนรวม เราเข้าใจตรงกันจึงผ่านหลักการไป
แต่เมื่อลงรายละเอียดรายมาตราในวาระที่ ๒ นั้น ผมไม่มั่นใจว่าข้างบนนั้น
จะมีข้อบังคับการประชุมว่าด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ แล้วลง
รายมาตราครับ การที่เราติติงเป็นรายมาตรานั้นก็ต่อหมายถึงว่าจะให้แก่นสาร
ในสาระต่าง ๆ ที่เรียงรายอยู่นั้นตอบสนองเป้าหมายในการแก้ไขกฎหมาย
เพราะฉะนั้นขณะนี้เราทำภารกิจของเราสอดคล้องกันทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่มีฝ่ายใด
ทำมากเกินไป ไม่มีฝ่ายใดทำน้อยเกินไป เป็นภาระที่ทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๗ นั้น เป็นมาตราที่ว่าด้วยการที่จะให้เกิดการจัดระบบ
รูปแบบตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ โดยให้กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์นั้น
มีสถานะอีกสถานะหนึ่งก็คือเป็นสำนักงานกลางบัญชี นั้นก็คือให้อธิบดี
เป็นผู้ทำหน้าที่ในส่วนนี้ด้วย -----

ขณะเดียวกันก็ให้อำนาจรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนั้น เป็นผู้ออกประกาศจัดตั้งสำนักงาน
 บัญชีประจำท้องที่ ผมจะถามตรงนี้ก่อนว่า ในขอบเขตการบริหารจริง
 สำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั้นในความต้องการที่กรมทะเบียนการค้าจัดตั้งขึ้น
 ทั่วประเทศนั้นโดยภารกิจที่เห็นว่าสอดคล้องกับสถานการณ์ควรจะ มีกี่เขต
 ที่ท้องที่ แต่ละท้องที่นั้นกินพื้นที่บริหารหรือพื้นที่จังหวัดในท้องที่ต่าง ๆ ที่จังหวัด
 ก็อำเภอ ผมต้องการทราบข้อมูลตรงนี้เพื่อจะได้ทราบว่าเพียงพอหรือไม่
 เนื่องจากว่าท่านไปกำหนดต่อโดยการตัด สิ่งที่ผมจะอธิบาย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ก็คือส่วนที่กรมการค้าแก้ไข ที่ผมถามไป ๒ ประเด็นก็คือมา
 กระทบต่อสิ่งที่คณะกรรมการแก้ไข คือการที่จะไปตัดจำนวนสารวัตรบัญชี
 ซึ่งเดิมนั้นในสำนักงานบัญชีท้องที่นั้นจะมีหลายคนได้จำนวนเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับ
 ความสมควร แต่ขณะนี้คณะกรรมการตัดข้อความนี้ออกไป จึงทำให้มีขึ้น
 เฉพาะว่า สำนักงานบัญชีประจำท้องที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานบัญชีกลาง และมี
 สารวัตรบัญชีคนหนึ่ง เป็นหัวหน้าสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ นิยของกฎหมายที่
 เจตนาของกรรมการตัดคำว่า มีหลายคนได้ ออกไปมีจำนวนที่สมควรนั้น
 ก็คือ เข้าใจว่าจะไม่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งอย่างนั้นใช่หรือไม่ ถ้าอย่างนั้นผม
 ก็ต้องทราบว่าสารวัตรคนนี้นั้นมีหน้าที่รับผิดชอบกว้างขวางแค่ไหนในภาระ
 ปริมาณงาน ในปริมาณงานที่เกี่ยวข้อง และ ๒. ก็คือในความเชื่อมโยงตรงนี้
 ระหว่างสำนักงานกลางบัญชีกับสำนักงานบัญชีท้องที่นั้นเป็นโดยตรงใช่หรือไม่
 ไม่ต้องผ่านกระบวนการใด ๆ อีกแล้วใช่หรือไม่ เนื่องจากว่ามีการบัญญัติไว้ใน
 มาตราต่อ ๆ ไปที่จะมองให้เห็นสอดคล้องกันอยู่หลายมาตรา ผมถามว่า
 ความเกี่ยวข้องระหว่างสำนักงานกลางตามนิยของมาตรา ๗ กับสำนักงานบัญชี
 ท้องที่นั้นเป็นการเชื่อมโยงโดยตรงไม่ผ่านส่วนใดที่จะเป็นโครงสร้างอื่น
 ใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้นคำถามผมโดยสรุปก็คือขณะนี้ถามว่า สำนักงานบัญชี
 ประจำท้องที่นั้นจะมีจำนวนมากน้อยแค่ไหน แต่ละท้องที่นั้นจะกินพื้นที่ดูแลตาม
 กฎหมายฉบับนี้กว้างขวางเท่าไร ก็จังหวัด ก็อำเภอ และทำไมจึงให้มีเพียง
 ๑ คน จะสามารถทำหน้าที่ของตนเองได้สมบูรณ์มากน้อยแค่ไหน ผมถามไว้
 ในส่วนที่คณะกรรมการแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการค้าครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ เราตั้งสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ เรามีหัวหน้าคนหนึ่ง นั้นหมายความว่ายังมีเจ้าหน้าที่ต่อ ๆ ไปอีกได้ แต่อย่างไรก็ตามต้องมีหัวหน้าเพียงคนเดียวเพื่อรับผิดชอบงานทั้งหมด สำนักงานที่เราถืออยู่แล้วในรูปแบบที่ทำหน้าที่อื่น ๆ ของกรมทะเบียนการค้าที่มีอยู่แล้วทุกจังหวัด เป็นสำนักงานของกรมทะเบียนการค้า ซึ่งเราไม่จำเป็นจะต้องตั้งให้เป็นสำนักบัญชีประจำท้องที่ทุกแห่ง แล้วแต่ว่ามีความจำเป็นหรือไม่ เพราะว่าจะต้องมีตำแหน่ง มีคนที่จะต้องใช้เพิ่มขึ้นก็จำเป็นจะต้องตั้งเท่าที่จำเป็นจริง ๆ แล้วงานของกรมทะเบียนการค้าที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัดนั้นมีเจ้าหน้าที่มีบุคคลทำอยู่ก็จริง ซึ่งทางฝ่ายสำนักงานกลางอาจจะใช้ได้เหมือนกัน แต่ว่าเป็นลักษณะที่ทำแทนสำนักงานกลาง ก็ขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อไรที่มีความจำเป็นจะต้องมีสำนักงานประจำท้องที่ หมายความว่า ที่นั้นมีการเกี่ยวข้องกับทางด้านบัญชีค่อนข้างจะมากและสำคัญ นั่นก็คือธุรกิจมีขนาดใหญ่พอสมควรที่จำเป็นจะต้องทำบัญชี เพราะว่าเรายังมีการยกเว้นกิจการขนาดเล็ก ๆ ไว้ด้วย ก็ขอเรียนให้ทราบว่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกี่ยวกับเรื่องสำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั้นขึ้นอยู่กับความจำเป็นแต่ละแห่ง แล้วเมื่อมีการตั้งแล้วก็มีหัวหน้าเพียงคนเดียวนอกเหนือจากนั้นก็อาจจะมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนทำงานในฐานะ เป็นสารวัตรบัญชีได้เหมือนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมทวนคำถามผมใหม่ท่านประธานครับ เพราะว่าเจ้าหน้าที่ที่อยู่ข้างหลังจะได้เขียนทัน ผมเข้าใจว่าส่งมาไม่ทันเมื่อสักครู่ก็เลยไม่ได้ตอบ ผมถามว่าในโครงสร้างของการบริหารปัจจุบันนั้นกระทรวงพาณิชย์โดยอำนาจของรัฐมนตรีมีความต้องการที่จะจัดให้มีสำนักงานบัญชีประจำท้องที่นั่นก็สำนักงาน ที่มองเห็นอยู่ที่ต้องตอบสนอง พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้องมีร่างๆ คร่าว ๆ อยู่แล้ว ถ้าไม่มีจะรักษาการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ต้องมีครับ เมื่อมีนี้ผมถามว่าจะมีที่สำนักงานประจำท้องที่นั่นคือคำถามที่ ๑ และคำถามที่ผมถามต่อเนื่องไปเป็นคำถามที่ ๒ ก็คือท้องที่นั่น ๆ กินความในสำนักงานของสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดก็จังหวัด และสิ่งที่ผมถามต่อเนื่องไปเป็นคำถามที่ ๓ ก็คือหัวหน้า ๑ คน ชัดเจนครับ ตามที่เขียนไว้ในฉบับนี้ แต่ผมถามว่าตัวสารวัตรนั้นมีคนเดียวใช้ไหมใน ๑ สำนักงานประจำท้องที่ คำว่า สารวัตรหนึ่งคน นั้นจะกลับไปเทียบกับภารกิจว่าก็จังหวัด เพราะท่านพูดอธิบายชัดเจนเมื่อสักครู่ผมฟังก็เข้าใจว่า ไม่จำเป็นต้องใช้เขตจังหวัดใน ๑ จังหวัดนั้นมาเป็นเขตประจำท้องที่ ขึ้นอยู่ว่าขนาดของธุรกิจนั้นมีมากน้อยแค่ไหน เพียงพอในการที่จะตั้งเป็นสำนักงานประจำท้องที่ขึ้นมาผมทราบ เพราะมันไม่ได้ซับซ้อนกับเขตจังหวัดแน่นอน แต่ผมอยากทราบว่าก็จังหวัดเป็น ๑ เขต ทั้งประเทศนั้นมีกี่เขต ที่เรียกกันว่าท้องที่นั่นมีกี่ท้องที่กรุณาตอบหนึ่งครับ ส่วนสุดท้ายที่ท่านไม่ได้ตอบเลยก็คือ ระหว่างประจำท้องที่กับสำนักงานกลางบัญชีนั้นเกี่ยวโยงกันโดยตรงไม่ผ่านส่วนอื่นมาใช้หรือไม่ตรงนี้กรุณาตอบด้วย เพราะจะเป็นการแบ่งหน้าที่การทำงานแล้วมองเห็นโครงสร้างทั้งหมดที่ท่านบอกว่าจะสามารถทำได้ดีกว่า ปว. ฉบับเดิมตอบให้ครบทั้ง ๓ นิดหนึ่งครับ เพราะท่านไม่ได้ตอบเลยเมื่อสักครู่ เหมือนไปอ่านคำปรารภเลยเมื่อสักครู่นี้ครับ ตอบสัก ๆ นิดหนึ่งครับท่านประธาน ขอความกรุณาเถอะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าผมตอบแล้วนะว่าที่จำเป็นจะต้องกำหนดว่า

เรามีกงานที่จะต้องทำทุกจังหวัด ซึ่งสำนักงานกรมทะเบียนการค้ามีประจำอยู่ทุกจังหวัดอยู่แล้ว ถ้าสารวัตรใหญ่บัญชีหรืออธิบดีกรมทะเบียนการค้าจะใช้สำนักงานเหล่านั้นทำหน้าที่บางอย่างซึ่งจำเป็นจะต้องคอยดูแลธุรกิจที่จะต้องทำบัญชีด้วย ถ้าจำนวนมันไม่มากพอก็ไม่จำเป็นต้องตั้งเป็นสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ เพราะว่าตั้งแล้วมันจะต้องตั้งบุคคลมาเป็นสารวัตรบัญชีประจำท้องที่นั้น เรื่องทั้งหลายนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าเราจะมีความจริงเป็นที่จะต้องตั้งคนมากขึ้นนั้น มันมีกฎหมายที่เกี่ยวกับจำนวนข้าราชการในแต่ละกรมแต่ละกระทรวงจะต้องปฏิบัติ ไม่ใช่ที่เราตั้ง มีกฎหมายนี้แล้วมีบ เราที่ตั้งทั่วไปหมดทุกจังหวัดมันไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นสำหรับสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ แต่ไม่ใช่หมายความว่าไม่มีสำนักงานบัญชีประจำท้องที่แล้วจะไม่มีเรื่องที่จะต้องดูแลเกี่ยวกับบัญชียุติบัญชี่ เพราะสำนักงานกลางยังคลุมถึงอยู่ ซึ่งนั่นหมายความว่าอธิบดีก็อาจจะใช้ให้สำนักงานเหล่านั้นทำหน้าที่ดูแลในบางเรื่องได้ เข้าใจนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เสียหายเมื่อสักครู่นี้ผมถามไป คนข้าง ๆ นั่งคุยกับท่านมาก มากจนกระทั่งท่านลุกขึ้นมาตอบ เพราะเข้าใจว่าตอบผมไปแล้ว แต่ไม่เป็นไรครับ ผมไม่อยากจะให้ท่านขึ้นมาใช้คำตอบเดิมเข้าไปอีก ผมก็คงไม่ถามซ้ำ ผมถามนิดหนึ่งครับว่า นี่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องที่ท่านอธิบายไปเมื่อสักครู่ ท่านประธานว่า ในจังหวัดนั้นจะมีสำนักงานของสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดที่ทำหน้าที่ส่วนนี้ ส่วนจะกี่จังหวัดนั้นเป็น ๑ สำนักงานประจำท้องที่นั้นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งแก้ไขท่านนิดหนึ่งว่าไม่ใช่เรื่องให้อำนาจของอธิบดีจะไปเป็นคนตั้ง เป็นเรื่องของรัฐมนตรี ที่นี้จากอำนาจของประจำท้องที่นั้นก็ขึ้นมาสู่สำนักงานกลางบัญชี สิ่งที่ผมถามก็คือสำนักงานกลางบัญชี ตอนนี้เป็นคำถามใหม่ นะครับ ไม่ใช่คำถามเดิม -----

สำนักงานกลางบัญชีนั้นใครเป็นผู้ดูแล เป็นอธิบดีโดยตรงหรือไม่ เพราะในนี้ไม่ได้เขียนไว้ เพียงแต่บอกว่า ให้กรมทะเบียนการค้ามีสภาพเป็นสำนักงานกลางบัญชีด้วย หรือว่าเป็นอธิบดีเป็นผู้ดูแลในฐานะอะไร หรือว่าเป็นอธิบดีผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสำนักงานกลางบัญชี หรือว่ามีหัวหน้าสำนักงานกลางบัญชีคนอื่นต่างจากนั้นขึ้นมาใหม่มีหรือไม่ และถ้ามีหัวหน้าคนนี้เป็นอธิบดีหรือไม่ให้อธิบดีทำหน้าที่อะไร และแตกต่างจากสารวัตรใหญ่บัญชีอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับท่านครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : อธิบดีผู้ทำหน้าที่เป็นสารวัตรใหญ่บัญชีอยู่แล้วเหมือนกัน ตามที่เราได้อธิบายกันไว้ตอนเกี่ยวกับคำนิยาม ส่วนที่ว่า จะดูแลรับผิดชอบในฐานะอะไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่างานนั้นเป็นงานในอำนาจหน้าที่อธิบดี หรือว่างานบางอย่างซึ่งสารวัตรใหญ่บัญชีจะต้องทำหน้าที่อยู่แล้ว เพราะว่าหน้าที่ทั้ง ๓ ส่วนนั้นมีการแยกกันอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ถ้ามุ่งกึ่งนิดเดียวว่าสำนักงานกลางบัญชีนั้นใครเป็นหัวหน้าสำนักงานหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ ท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ก็อธิบดีอย่างไรครับ ซึ่งทำหน้าที่เป็นสารวัตรใหญ่บัญชีพร้อมกันไปด้วย

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานนิดเดียวครับ และท่านไม่คิดจะเขียนใส่ในคำนิยามหรือครับ ไม่เขียนหน่อยหรือครับ เขียนหน่อยนิดหนึ่งได้ไหมครับจะได้ชัดเจนมากขึ้น

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ผมว่าไม่จำเป็นหรอกครับ ถ้าคนอ่านแล้วไม่รู้เรื่องก็

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ ผมขอความกรุณาอย่างนี้นะครับ ในมาตรา ๗ มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย ท่านสุรพรซึ่งท่านก็ได้ใช้เวลาพอสมควร ผมเห็นว่าขออนุญาตผ่านมาตรานี้เลยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

สพ ๑๕/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๒๘/๒

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมนะครับท่านประธาน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสุรพรครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ทอบคุณครับ

ท่านประธานครับ ผมถามกรรมมาธิการนิดหนึ่งครับว่าในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๘
ซึ่งเป็นมาตราที่กำหนดอำนาจของอธิบดีไว้ ๗ อนุมาตรา เสร็จแล้วในวรรคสอง
ก็เขียนไว้ใน (๕) กับ (๖) นั้นจะต้องเป็นอำนาจที่ต้องได้รับความเห็นชอบ
จากรัฐมนตรี ส่วนในวรรคท้ายเดิมนั้นเขียนไว้ว่า ข้อกำหนดของอธิบดี
ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๕) หากเรื่องนั้นมีกฎหมายเฉพาะได้บัญญัติไว้
เป็นอย่างอื่น เมื่อมีผู้ทำหน้าที่จัดทำบัญชีปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะนั้นแล้ว ให้ถือว่า
ได้จัดทำบัญชีโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ความหมายก็คือว่าในกรณีที่มี
กฎหมายอื่นที่บัญญัติไว้ในภารกิจของอธิบดีที่มีอยู่ใน (๑) ถึง (๕) นั้นและอำนาจ
ของกฎหมายนั้นก็ถือว่าเป็นอำนาจตามกฎหมายนี้ด้วย ที่นี้กรรมมาธิการไปเพิ่มคำนี้
ไว้โดยแก้ไขความเดิมว่า ข้อกำหนดตาม (๑) (๒) (๓) และ (๕) หาก
เรื่องนั้นมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น หมายความว่าข้อบัญญัติใน
กฎหมายนั้น และมีหลักเกณฑ์ปฏิบัติไม่ต่ำกว่าข้อกำหนดของอธิบดี หมายความว่า
ถ้าไม่ต่ำกว่าข้อกำหนดของอธิบดีจึงจะมีผล ที่นี้ข้อกำหนดของอธิบดีกับกฎหมาย
ถ้าเกิดกฎหมายฉบับอื่นมีเกณฑ์ที่ต่ำกว่าแต่เป็นกฎหมาย ตีคดีของกฎหมายนั้นสูงกว่า
คดีของข้อกำหนดไปหักล้างกันได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับว่าที่เดิมไปนั้นก็ต้องการที่จะให้
กฎหมายใดก็ตามที่จะบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการบัญชี หากกำหนดไว้ในลักษณะซึ่งไม่ได้
ยึดหลักเกณฑ์ของกฎหมายนี้เป็นสำคัญละก็ต้องถือว่ายังบกพร่อง แต่เมื่อไรที่ทำได้
ครบถ้วนแล้วจะเดิมมากไปกว่านี้ก็ได้ นั่นคือความหมายของคำที่เดิมเข้าไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขออีกนิดหนึ่งนะครับ
ท่านประธาน เดี่ยวจะไม่เข้าใจที่ผมถามไป ผมไม่ได้หมายความว่าทำให้ชัดเจน
หรือไม่ชัดเจน แต่ผมถามว่าในกรณีที่ยึดตีประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วนี้
มีมาตรฐานระดับหนึ่ง แต่ยังมีกฎหมายเก่าที่ยังไม่อนุวัติตามสภาพของเหตุการณ์
ปัจจุบันนั้น แต่มีสภาพเป็นพระราชบัญญัติ เช่น กฎหมายอะไรสักฉบับหนึ่ง
หรือ บว. สักฉบับหนึ่งที่เกี่ยวเนื่องในบทบาทหน้าที่ใน ๔ ข้อนี้ของอธิบดีที่มา
เกี่ยวกับแต่เป็นอำนาจของกฎหมายอื่นมีสถานะ เป็นพระราชบัญญัติ เป็นต้น
และท่านไปกำหนดไว้ว่าถ้าต่ำกว่านี้แล้วไม่มีผล มันก็จะกลายเป็นว่าอำนาจ
ของอธิบดีไปเหนือกว่าอำนาจของพระราชบัญญัติ เป็นเงื่อนไขที่ต้องไปกำหนด
ให้กฎหมายที่เหนือกว่าต้องมายอมกฎหมายฉบับนี้ โดยหลักกฎหมายเขาไม่ถือ
ปฏิบัติกัน ผมเข้าใจในเจตนารมณ์ของท่านที่ต้องการให้มาตรฐานมันสูงขึ้น
แต่การตรากฎหมายลักษณะตรงนี้ไปคร่อมกฎหมายอื่นที่มีสภาพสูงกว่านั้นกระทำ
ไม่ได้ เว้นแต่ใช้กฎหมายที่มีศักดิ์เท่ากันหรือสูงกว่า โดยหลักของนิติบัญญัติ
เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ที่ผมถามนี้ผมข้องใจในวิธีบัญญัติในกฎหมาย เพราะ
ถ้าจะไปเขียนกฎหมายอื่นทั้งหมดเลยนี้มันไม่ได้ ไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะ
อำนาจอธิบดีลงในราชกิจจานุเบกษาก็มีสถานะระดับหนึ่งเท่านี้แต่จะเหนือกว่า
ส่วนที่เป็นอำนาจของ ครม. ในพระราชกฤษฎีกา หรือพระราชกำหนด
หรือว่าแม้กระทั่งพระราชบัญญัติก็ไม่ได้เช่นเดียวกัน ท่านไปเขียนอย่างนี้มัน
จะขัด ขัดของหลักการนิติบัญญัติ เดิมเขียนไว้ดีครับท่านประธานครับ เดิมเขียนไว้
ดีจริง ๆ ครับ แล้วเข้าใจกันว่าถ้ากฎหมายอื่นมันสูงกว่าก็เป็นไปตามศักดิ์
ของกฎหมายที่เข้าใจกันอยู่แล้ว แต่ไปเขียนเช่นนี้จะทำให้กฎหมายอื่นที่มีศักดิ์
เหนือกว่านี้จะมาต่ำชั้นกว่าข้อกำหนดของอธิบดีในราชกิจจานุเบกษาคงไม่ได้
คงไม่ได้ ยืนยันจริง ๆ ครับ อยู่ที่นี้มา ๑๔ ปีก็ไม่เคยเห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายบุญชู วิจารณ์เสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายการบัญชี ซึ่งถือว่าเป็นหลักที่จะต้องยึดปฏิบัติ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกันกับการกำหนดให้ปฏิบัติเรื่องบัญชี เขาอาจจะมามีเรื่องราวต่าง ๆ จะบัญชีอะไร ๆ ได้ทั้งสิ้น แต่ว่าพอมาถึงเรื่องบัญชีแล้วต้องยึดกฎหมายฉบับนี้เป็นหลัก ถ้าหากว่าปฏิบัติทุกอย่างครบถ้วนตามหลักของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก็ถือได้ว่าถูกต้อง และถือได้ว่าถูกต้องเหมือนกันถ้าหากว่าเกินเลยไปจากนี้ คำว่าเกินเลยไปจากที่เป็นมาตรฐานแล้วนี้เป็นส่วนที่จะเพิ่มเติมขึ้นอย่างไร ย่อมทำได้ นี่คือความหมายของการที่เติมให้เห็นชัดว่า ต่อไปนี้กฎหมายอะไรก็ตามเมื่อบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีจะต้องพยายามหันมาดูว่าตรงตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบัญชีหรือไม่ ถ้าไม่เต็มหรือไม่ตรงก็จำเป็นจะต้องไปปรับไปแก้ มิฉะนั้นก็ไม่สามารถจะถือว่าปฏิบัติตามกฎหมายนี้แล้ว ฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องมีการปรับปรุงต่อไปในวันข้างหน้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมขอคิดเดี่ยวครับ ท่านประธานจะได้จบเป็นคน ๆ ไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณมากที่ท่านประธานคณะกรรมการพยายามชี้แจง ที่นี้ผมถามชัดกว่านั้นนิดหนึ่งแล้วกันครับ ถ้ากรณีที่เป็นกฎหมายที่มีฐานะเป็นพระราชบัญญัติ เช่น พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ บังเอิญมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดไว้โดยอธิบดี มีเกณฑ์ปฏิบัติที่ต่ำกว่าของที่อธิบดีกำหนด ถือว่าเป็นอำนาจอธิบดีสูงกว่าหรือเปล่า นี่คือข้อบกพร่องที่กำหนดไว้แบบนี้ เป็นข้อบกพร่องของกฎหมายที่ไปเพิ่ม ผมเข้าใจเจตนาของท่านว่าถ้าไม่ปฏิบัติตามแล้วมีมาตรฐานไม่เท่า ถ้าเป็นประกาศของอธิบดีเท่ากันหมดก็ต้องใช้กฎหมายฉบับนี้จึงถูกต้อง เอาล่าสุดเป็นตัวอื่น แต่ถ้ากรณีนี้ศักดิ์เขาสูงกว่า ถ้าเกี่ยวข้องกับอย่างกรณีในมาตรา ๙ อย่างนี้เป็นต้น เราต้องไปปฏิบัติตาม พ.ร.บ. อื่น ไม่ใช่ระเบียบปฏิบัติที่อธิบดีเป็นผู้กำหนด พ.ร.บ. นั้นมีศักดิ์สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ไม่ได้หรือครับ

๖๓

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๒๙/๓

มีนต้องได้สิครับ และที่ท่านเขียนไว้ก็จะเสียอีก ถ้าท่านยืนยันว่าได้ก็ช่วยบันทึก
ตามไปฮีกด้วยว่าได้

- ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ เข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการคงตอบคำถามที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้ถามยังไม่ครบถ้วนในส่วนที่มองว่ามาตรฐานที่กฎหมายอื่นทำต่ำกว่า
ข้อกำหนดของอธิบดีที่เขียนนี้จะมีผลตามกฎหมายต่อไปหรือไม่ คำอธิบายของท่าน
เอาเฉพาะส่วนที่อยู่ข้างบนว่าถ้าทำครบได้เกณฑ์ทุกอย่างก็ถูกต้องไปนะครับ
แต่คำตอบถ้าท่านจะตอบหรือผมตอบแทนท่านตรงนี้ท่านอาจจะบอกว่าเท่าที่ดู
สารบบกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมดตั้งแต่อดีตมาจนถึงขณะนี้ไม่มีกฎหมายไหน
ที่มีศักดิ์สูงกว่ากฎหมายฉบับนี้แล้ว เข้าใจว่าท่านว่าอย่างนั้นใช่ไหมครับ
ไม่เป็นไรครับ ถ้าท่านว่ามีท่านก็คงยืนยัน หรือไม่มีก็คงยืนยัน อันนี้เพียงแต่ผม
ทำให้มันชัดเจนขึ้นในส่วนที่ท่านสมาชิกฝากถาม เพราะว่าท่านประธาน
คณะกรรมการท่านตอบคำถาม พวกผมยังถามไม่ตรงที่ท่านตอบนั้นนะครับ ที่นี้
ประเด็นที่กระผมอยากจะถามตรงนี้ท่านใช้ว่า และมีหลักเกณฑ์ปฏิบัติไม่ต่ำกว่า
ข้อกำหนดของอธิบดี ผมติดใจครับ ถ้าเราจะแก้เป็นว่าไม่ต่ำกว่าข้อกำหนด
ในมาตรานี้หรือตามมาตรานี้มันจะดีกว่าไหมครับ เพราะว่าท่านไปว่าข้อกำหนด
ของอธิบดี เพื่อสมาชิกก็ต้องสงสัยนะครับ ข้อกำหนดของอธิบดีมันในกรณี
ที่ข้อกำหนดอื่นตามกฎหมายอื่นมันมีศักดิ์ก็ว่ามันก็จะเกิดปัญหาอย่างที่ว่า แต่ถ้า
จะไปแก้ว่าข้อกำหนดตามมาตรานี้ผมไม่แน่ใจว่ามันจะผิดเพี้ยนไปหรือเปล่า
ผมมั่นใจว่ามันไม่น่าจะผิดเพี้ยนแล้วกฎหมายเราก็เขียนอย่างนั้นด้วยเท่าที่ผ่านมา
ผมเลยอยากจะกราบเรียนถามว่ามันจะผิดหลักกฎหมายมากไหมครับ ถ้าเราจะ
ใช้ให้มันตรงไปเลยว่าจะไม่ต่ำกว่าข้อกำหนดตามมาตรานี้ ขออนุญาตเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายบุญชู วิจารณ์เสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ
ผมไม่ได้สันตัดในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายหรอก แต่ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาเขาบอกว่าได้ ถ้าต้องการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายหลัก
ทางด้านการบัญชีก็ต้องว่าไว้อย่างนี้ หมายถึงธุรกิจทั้งหลายที่จะต้องปฏิบัติทางด้าน
การบัญชีแล้วไปปฏิบัติตามกฎหมายอื่นแล้วกฎหมายนั้นยัง เอ๊ยไปกำหนดให้ทำต่ำกว่านี้

ก็เห็นจะต้องแก้ไข คือหมายความว่าธุรกิจนั้นจะถือว่าปฏิบัติถูกกฎหมายนี้ละก็ต้องรีบแก้ไข อันนี้เป็นเรื่องที่ตั้งใจให้เป็นอย่างนั้น แล้วก็คณะกรรมการกฤษฎีกาก็บอกว่าทำได้ ผมก็ไม่ใช่ว่าเป็นผู้สันตติในเรื่องกฎหมายแต่ก็ต้องเชื่อเขา นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : สรุปร่างประธานคณะกรรมการยังยืนยันที่จะใช้ข้อความเดิมไม่ขัดข้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒ ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านกฤษฎีกาครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ขอเรียนถามสั้น ๆ เท่านั้นเองครับว่าที่เราไปเพิ่มคำว่า และนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง นะครับ บังเอิญเป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าทุกถ้อยคำที่อยู่ตรงนี้เป็นนิติบุคคล แต่คำว่า กิจการร่วมค้า ตามประมวลรัษฎากร นี้ผมไม่สามารถสื่อความหมายไปว่าเป็นนิติบุคคลได้ทุกกรณี ก็เลยอยากเรียนถามว่านั่นหมายถึงว่ากิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร นั้นเป็นนิติบุคคลใช่หรือไม่ แล้วขอให้ท่านยกตัวอย่าง ขออนุญาตเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายบุญชู วจนเสถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กิจกรรมร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรนั้นมีบัญญัติเอาไว้ อันนี้ไม่เกี่ยวกับนิติบุคคลหรือไม่ แต่เมื่อมารวมกันทำกันแล้ว เข้าข่ายที่จะต้องปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรละก็จำเป็นจะต้องให้มาตรฐานบัญชีที่เรากำหนดไว้ เพราะเรื่องทั้งหมดที่เราต้องการจะให้ครอบคลุมไปถึงกิจการอะไรบ้างนั้น มีปัญหาเรื่องกิจการร่วมค้าเกิดขึ้น เราก็เลยจำเป็นจะต้องมีการเขียนไว้ให้ชัดเจน นี่เป็นข้อความเติมของกฎหมายที่เราผ่านวาระที่ ๑ ไป ส่วนที่กรรมาธิการไปเติมนั้นคือ นิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงนั้นก็เพราะว่าเป็นต้น เช่น มูลนิธิซึ่งมีกฎหมายกำหนดไว้เหมือนกันว่าให้ทำบัญชีอย่างไร แต่ถ้าหากว่ามูลนิธินั้นเกิดไปทำธุรกิจเข้าคือมีอะไรก็ตาม มีลักษณะเป็นธุรกิจทางกระทรวงหรือทางสำนักงานนี้ก็คงจะต้องมีการเสนอบอกว่า ต้องเอานิติบุคคลนั้นมารวมด้วย มิฉะนั้นมันจะมีช่องว่างเพราะมีอยู่เหมือนกันที่นิติบุคคลที่จดทะเบียนอาศัยกฎหมายต่าง ๆ เกิดไปประกอบธุรกิจบางอย่างซึ่งมีการค้ากำไร ถ้าเราไม่ใส่อันนี้ไว้หรือเพิ่มเติมข้อความนี้ไว้มันก็จะไม่รู้รู้อันหนึ่ง ก็ขอเรียนให้ทราบว่า ที่เติมนีด้วยวัตถุประสงค์จะปิดไม่ให้นิติบุคคลในรูปอื่นเกิดถือโอกาสนี้เป็นช่องว่างจดทะเบียนเป็นมูลนิธิบ้างเป็นอะไรบ้างแล้วก็ไปประกอบธุรกิจ ขอเรียนให้ทราบว่าความมุ่งหมายคืออย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ก็เป็นการเพิ่มข้อความให้รัดกุมขึ้นเท่านั้นนะครับ ขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านกฤเทพครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๗ ทวิ กระผมดูโยงไปถึง
มาตรา ๓๒ และอีกมาตราหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันนะครับ ขอให้ท่านกรรมาธิการ
ได้ช่วยกรุณาไปดูด้วยคือมาตรา ๓๗ มาตรา ๑๗ ทวิ นี้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์
หรือว่าเป็นเรื่องของกาหนดแนวทางในการจะมีบทลงโทษต่อไป ผมเข้าใจว่า
อย่างนั้นนะครับ ท่านพูดถึงการกระทำที่น่าจะนำไปสู่การลงโทษในกรณีที่มีการทำให้
เอกสารหรือหลักฐานอื่นในการทำบัญชีเสียหาย สูญหาย มีการกระทำที่เขียนไว้
ตรงนี้ ๕ การกระทำคือ ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น ทำให้สูญหายหรือ
ทำให้ไร้ประโยชน์ มี ๕ ประการในช่วงแรก เพราะในกรณีที่สารวัตรใหญ่
บัญชีหรือสารวัตรบัญชีตรวจพบว่าผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีมิได้เก็บรักษาบัญชีและเอกสาร
ที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีที่เป็นสาระสำคัญแก่การจัดทำบัญชีไว้ในที่ปลอดภัย

เหมือนกับว่าท่านไปตรวจแล้วไม่พบ เข้าใจว่าอย่างนั้นไม่ได้เก็บไว้ในที่ปลอดภัย ซึ่งในที่ปลอดภัยนี้ก็ไม่แน่ใจว่าควรจะเป็นอย่างไร อาจจะเป็นรายละเอียดว่า ในตู้เทพในอะไรก็แล้วแต่ ท่านไปตรวจแล้วพบว่าไม่ได้จัดเก็บไว้ในที่ปลอดภัย ซึ่งก็น่าจะหมายถึงหาไม่พบจึงมีการสันนิษฐานว่าผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีมีเจตนา ทำให้เสียหาย กรณีที่ ๑ การกระทำที่ ๑ ทำให้เสียหาย กรณีที่ ๓ ทำลาย กรณีที่ ๓ ซ่อนเร้น กรณีที่ ๔ ทำให้สูญหาย กรณีที่ ๕ ทำให้ไว้ประโยชน์ ท่านสันนิษฐานไปว่าอย่างนั้น เว้นแต่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีจะพิสูจน์ให้เชื่อได้ว่า ตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้วเพื่อป้องกันมิให้บัญชีหรือเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีสูญหายหรือเสียหาย ตรงนี้พอมาถึงผลปรากฏว่า เหลือ ๓ กรณี เหลือ ๓ การกระทำคือเสียหายหรือสูญหาย ท่านประธาน ที่เคารพครับ ไปดูมาตรา ๓๒ ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีผู้ใดแจ้งข้อความตามมาตรา ๑๗ เป็นเท็จต่อสารวัตรใหญ่บัญชีหรือสารวัตรบัญชีว่าบัญชีหรือเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีสูญหาย การกระทำที่ ๑ นะครับ หรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นี่เป็นกรณีที่ ๑ กรณีตรงนี้มีการกระทำที่จะต้องมีการลงโทษอยู่ ๓ กรณี สรุปว่าทั้งฉบับนี้ สิ่งที่จะนำไปสู่การลงโทษมีอยู่ ๓ กรณีคือสูญหาย หรือเสียหาย มาตรา ๓๗ ที่เกี่ยวข้อกัน ผู้ใดทำให้เสียหาย การกระทำที่ ๑ ทำลาย การกระทำที่ ๓ ซ่อนเร้น การกระทำที่ ๓ หรือทำให้สูญหาย การกระทำที่ ๔ หรือทำให้ไว้ประโยชน์ การกระทำที่ ๕ ตามมาตรา ๑๗ นะครับ แล้วก็ไปบอก ว่า ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กระผมมีความเข้าใจอย่างนี้ท่านประธานครับ ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้ผมไม่แน่ใจว่า กรอบความรับผิดชอบที่จะนำไปสู่การลงโทษนั้นมันเป็นความสอดคล้องกันดีหรือไม่ เพราะกรณีที่เกิดขึ้นทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น ทำให้สูญหาย ทำให้ไว้ประโยชน์โดยที่สุดก็รวมอยู่ที่ว่าทำให้สูญหายหรือเสียหาย เสียหายเราเห็น สักว่าบางส่วนท่านเข้าไปตรวจแล้วมันไม่พบบางทีมันไม่ครบวงจรก็ถือว่าเสียหาย แต่สูญหายคือหายไปเลย ซึ่งทั้ง ๓ กรณีนี้การลงโทษก็ชัดเจนครับ การลงโทษ ตามมาตรา ๓๒ ในกรณีนั้นคือแจ้งเท็จมีโทษน้อยหน้อยคือจำคุก ๖ เดือน แต่เป็นกรณีที่มาตรา ๓๗ ตรงนั้นทำให้เสียหายหรือสูญหายไปเลยโทษก็หนักขึ้น คือ ๑ ปี เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ การกระทำหรือว่ากริยา ทั้ง ๕ ประการนี้มันไม่สอดคล้องกับผลที่เกิดขึ้นที่นำไปสู่การสูญหายหรือเสียหาย

จะทำอะไร ผมรู้ดีว่าการพิจารณาของกรรมาธิการเรามีคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาอยู่ด้วยตลอดการพิจารณากัน ท่านประธานคณะกรรมการก็ลุกขึ้นมา
 ที่แจ้งเมื่อสักครู่นี้ว่าสิ่งที่เราท้วงติงตรงนี้แม้จะเขียนว่าเป็นข้อกำหนดของ
 อธิบดีหรือข้อกำหนดตามมาตราที่พึงได้ อย่างไรก็ตามผมก็ยังยืนยันความเห็น
 ของผมว่าถ้าเขียนตามที่ผมเสนอมันชัดเจนกว่า แต่เมื่อท่านบอกว่าคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาเห็นว่าทำได้ท่านก็เชื่อก็ไม่ว่ากัน เพราะฉะนั้นคำตอบ คำถามวันนี้ไม่ได้
 มีอะไรหรอกครับท่านประธาน ไม่ได้มีความชัดเจนอะไรขึ้นเพราะท่านก็จะตอบ
 ตามแนวทางที่ได้ทำความตกลงกันไว้ แต่ผมเพียงแต่อยากจะทำสภา บอกพี่น้อง
 ประชาชนหรือบอกผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ข้อนำส่งสัจที่เขียนกันนั้นความไม่สอดคล้อง
 ที่มีปรากฏนั้นมันยังปรากฏอยู่ เพราะฉะนั้นผมก็เพียงแต่อยากจะทำเป็น
 ข้อสั่งเกิดไว้คงไม่ยากถามเพราะท่านประธานคณะกรรมการท่านก็จะขึ้นมา
 ตอบตามแบบเดิมก็จะเสียเวลาไปเท่านั้นเองก็เพียงกราบเรียนไว้เพื่อจะได้
 ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปโดยเร็ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙
มีการแก้ไข หมวด ๓ ผู้ทำบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การตรวจสอบ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕
มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข หมวด ๕
บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณา
ทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ นะครับ มีท่านใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมขอมติในวาระที่ ๓
เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอมตินะครับ จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
การบัญชี พ.ศ. ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย
เชิญครับ ขอความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

จีรภา ๓๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

- ๓๔/๑

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๓๔/๑

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องตอนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ซึ่งผมได้รับแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา มีท่านใดจะอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ไม่มีผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา หรือไม่นะครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๓๔/๓

๐

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ขาดนัดพิจารณา) ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มีท่านใดจะอภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่นะครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๓๔/๕

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขออภิปรายนะครับ ผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่นะครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๙๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๓๔/๗

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ๓๕/๑

นายชานี คักติเศรณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี คักติเศรณี พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัด
 นครศรีธรรมราช ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
 พ.ศ. นี้ วุฒิสภาได้ไปแก้ไขในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญซึ่งไม่เป็นไปตาม
 หลักการที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ผมขอ
 กราบเรียนกับท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เข้ามาทั้งหมด ๓ ฉบับด้วยกัน คือ เป็นร่างฯ ของรัฐบาล ร่างฯ ของ
 คุณอภิศร เพียงเกษ และร่างฯ ของคุณปรีชา สุวรรณทัต ทั้ง ๓ ร่างฯ นี้
 ได้ใช้ข้อความตรงกันทั้ง ๓ ฉบับ การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ
 ก็ยืนยันตามร่างฯ ที่เข้าเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อไปถึงที่วุฒิสภานั้น
 ก็มีการพิจารณากันค่อนข้างยาวนานมาก วุฒิสภาได้ประชุมถึง ๒๙ ครั้ง
 เพื่อพิจารณากฎหมาย ๓ มาตรา นี้ เป็นเรื่องของทางความคิดที่มีความแตกต่างกัน
 แต่สิ่งที่วุฒิสภาได้ไปปรับปรุงแก้ไขนั้นนอกเหนือไปจากหลักการและเหตุผล
 ที่ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรไว้แล้ว กล่าวก็คือว่าร่างพระราชบัญญัติป้องกันการ
 การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้เป็นพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นในสถานการณ์พิเศษ
 เป็นสถานการณ์หนึ่งที่มีเงื่อนไขของความรุนแรงในเรื่องของลัทธิคอมมิวนิสต์
 มีการปฏิบัติการของขบวนการคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย ความเป็นพิเศษ
 ของสถานการณ์นั้นได้ผ่านไปแล้วโดยสิ้นเชิง ไม่มีสถานการณ์นั้นให้เหลืออยู่ใน
 การที่จะใช้พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์อีกเลย
 นั้นเป็นเหตุผลประการที่ ๑ ของการมีเงื่อนไขในอดีต ประการที่ ๒
 ก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๔๐ ว่าด้วยเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 ตรงนี้เองทำให้รัฐบาลและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลต่างก็ได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อที่จะยกเลิก แต่เมื่อเสนอยกเลิกแล้ววุฒิสภา
 ได้ไปแก้ไข โดยบอกข้อความอย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตทบทวนเพื่อสภาจะได้
 พิจารณาด้วยกันก็คือว่า เดิมทีนั้นร่างพระราชบัญญัติบอกว่า พระราชบัญญัตินี้
 ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ว่าวุฒิสภา
 ไปเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยการรักษา
 ความมั่นคงแห่งชาติใช้บังคับเป็นต้นไป หรือเมื่อพันกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วัน

ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา สุดแล้วแต่เวลาใดจะถึงก่อน การเสนอ
แก้ไขข้อนี้ก็เป็นข้อเสนอเพื่อที่จะมุ่งหมายไม่ให้เกิดการยกเลิกร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั่นเอง เพราะว่าที่เสนอมาของรัฐบาล
และของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องการให้ยกเลิกทันที แต่วุฒิสภาไปบอกให้
ยกเลิกภายใน ๑ ปี หรือต้องออกกฎหมายความมั่นคงมาก่อน กรณีนี้วุฒิสภา
ได้อ้างถึงสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริง เรารู้ได้อย่างไรว่าต้องมีกฎหมายเพื่อความมั่นคง
กฎหมายความมั่นคงไม่ได้มีอยู่จริง แต่วุฒิสภาไปอ้างถึงสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริง แล้วมา
กำหนดเป็นเงื่อนไขไม่ให้เกิดการยกเลิก กรณีนี้ก็เป็นเรื่องของการแก้ไขที่
มุ่งหมายเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการยกเลิกร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ
อันเป็นคอมมิวนิสต์นั่นเอง -----

อีกประการหนึ่งก็คือว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ยกเลิกทันทีอุปสรรคที่สำคัญก็คือ
 รัฐบาลไม่สามารถปรับโครงสร้างของ กอ.รมน. ได้ กอ.รมน. นั้นเกิดขึ้น
 จากคำสั่งของฝ่ายบริหารเพื่อที่จะดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำ
 อันเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นกลไกที่สำคัญของรัฐที่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ปัจจุบัน
 รัฐบาลมีเป้าหมายในการปรับโครงสร้างของ กอ.รมน. ให้มาทำหน้าที่ในการ
 ดูแลความมั่นคง ดูแลเรื่องการปราบปรามยาเสพติด ปัญหาเสพติดใน
 ประเทศไทยวันนี้ไม่เพียงแต่ทำลายสังคมเท่านั้น หากยังทำลายต่อความมั่นคง
 แห่งชาติด้วย ทราบาคที่เรายังไม่อาจยกเลิก พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็น
 คอมมิวนิสต์นี้ได้ ก็ไม่สามารถปรับโครงสร้างของ กอ.รมน. ได้เช่นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลและสิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ เสนอมาตรงกันก็คือว่า
 ต้องการให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เสียทันที
 ถ้าเป็นอย่างนี้สิ่งที่วุฒิสภาแก้ไขมาผมเห็นว่าขัดต่อหลักการที่สภาได้พิจารณาไป
 สภาไม่ควรที่จะให้ความเห็นชอบและควรจะได้ เสนอตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นมา
 ในการพิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่
 วุฒิสภาได้มีการแก้ไขในมาตราสำคัญคือ มาตรา ๒ ในส่วนนี้ได้มีการแก้ไขอยู่
 ๒ ประการด้วยกันก็คือ ประการแรก เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีเงื่อนไข
 และประการที่ ๒ นั้นเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเงื่อนไข ในเรื่องของ
 เงื่อนไขเวลานั้นผมคิดว่าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีฯ ได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว
 เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งในเจตนารมณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลเอง
 เราต้องการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับทันที นอกจากในเรื่อง
 ของรัฐธรรมนูญแล้ว ผมคิดว่าในยุคปัจจุบันนี้ถ้าหากว่าให้กฎหมายฉบับนี้คงอยู่
 คงไม่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยที่เรากำลังพัฒนาในเรื่องของประชาธิปไตย
 ในสิ่งหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่สุดก็คือ ในเรื่องที่ว่าวุฒิสภา
 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดเงื่อนไขลงไปที่จะทำให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ
 นับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงแห่งชาติใช้บังคับนั้น เป็นเรื่อง

ผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในเรื่องของการกำหนดเช่นนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อนในเรื่องของการดำเนินการในเรื่องของกระบวนการพิจารณากฎหมายมาก่อนเลย ไม่เคยมีนะครับ ถ้าหากเราย้อนหลังไปดู อย่างดีก็就会有การแก้ไขในเรื่องของเงื่อนไขเวลานั้นเอง ประการสำคัญที่สุดนั้นก็คือในเรื่องของกฎหมายที่เขียนไว้นี้ นอกจากจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่มีปรากฏอยู่ต่อสภานี้แล้ว ผมอยากกราบเรียนว่า เป็นสิ่งที่วุฒิสภาได้เขียนเหมือนกับคล้ายจะบังคับให้กับสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐบาลดำเนินการในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งความจริงแล้วผมอยากกราบเรียนว่า วุฒิสภาน่าที่จะเป็นสภาที่จะทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายอย่างเดี๋ยวล ส่วนในเรื่องของการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้แล้วชัดเจนในมาตรา ๑๖๘ ว่า อำนาจหน้าที่ผู้ที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ก็คือสภาผู้แทนราษฎรและคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ในมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมที่จะให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นสามารถที่จะเสนอกฎหมายต่อท่านประธานรัฐสภาได้ มีอยู่ ๓ กรณีเท่านั้น ๓ องค์กรเท่านั้นที่จะสามารถเสนอได้ ดังนั้นในการที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขตรงนี้ลงไป ผมคิดว่านอกจากที่จะเป็นเรื่องที่จะอาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาแล้ว ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะบังคับให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องเสนอกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าไม่ถูกต้องในเรื่องของกระบวนการร่างกฎหมายด้วยซ้ำ ดังนั้นผมจึงเห็นว่าในการเพิ่มเติมของวุฒิสภานั้นไม่ถูกต้อง ผมเองไม่เห็นชอบและผมคิดว่าในเรื่องนี้น่าจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกูเทพ

ร้อยโท กูเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม กูเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ก็เป็นครั้งแรกที่ท่านรัฐมนตรีหรือทางฝ่ายบริหารได้ออกมา
พูดที่นำถึงแนวทางที่สภาจะพิจารณากฎหมาย ซึ่งเป็นอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร
กับวุฒิสภาซึ่งอาจจะมีความขัดแย้งกัน ท่านประธานที่เคารพครับ การมาชี้แจง
และพูดถึงอุปสรรคที่ฝ่ายบริหารเผชิญอยู่ ถ้าจะต้องให้มีร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ต่อไปอีก
ระยะหนึ่งนี้ผมคิดว่า ไม่ใช่เหตุผลที่สำคัญที่จะมาทำให้เราต้องรับรู้อันนั้น เพราะว่า
ท่านสามารถดำเนินการของท่านได้อยู่แล้วในกรอบของฝ่ายบริหาร สิ่งที่ผม
อยากกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ก็คือว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ถ้ามีผลบังคับใช้
ในทันทีก็เท่ากับว่าจะไม่มีร่าง พ.ร.บ. หรือพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็น
คอมมิวนิสต์ พุทธศักราช ๒๕๔๕ นั้นหมายถึงว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ถ้าบังคับใช้จะนำ
ไปสู่การสิ้นสุดของร่าง พ.ร.บ. อีกฉบับหนึ่ง จะเป็นร่าง พ.ร.บ. ที่นำไปสู่ไม่มี
ร่าง พ.ร.บ. ปัญหาก็คือว่าถ้าตามร่างฯ ที่วุฒิสภาเสนอนั้นพยายามที่จะต่อลมหายใจ
ให้ร่าง พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ไปอีกอย่างน้อย ๓๖๕ วัน
หรืออย่างน้อย ถ้ารัฐบาลเห็นด้วยว่าควรจะออกกฎหมายว่าด้วยการรักษา
ความมั่นคงแห่งชาติออกมา ถ้าเห็นว่า ๓๖๕ วันนั้นรอไม่ไหว และมีนโยบายที่
จะออกกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงแห่งชาติออกมาก็สามารถทำได้ในวัน
เพราะฉะนั้นการที่วุฒิสภาได้แก้ไข ผมเองก็มองว่าเป็นการแก้ไขที่มีสาระสำคัญ
แต่มีมติคำถามที่จะต้องถามเหมือนกันครับว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราในการที่
จะไปพิจารณาร่วมกับวุฒิสภาโดยไม่ต้องไปคำนึงถึงว่าฝ่ายบริหารจะมีผลกระทบ
อย่างไรนั้น เรามั่นใจแล้วใช่ไหมว่าในประเทศของเราต่อไปนี้จะต้องไม่มีกฎหมาย
ว่าด้วยการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ เราถามกันใช่ไหมครับว่าถ้าพ้นกำหนด
๓๖๕ วัน จึงจะมีการยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น
จะเกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมืองอย่างมากมาย ถ้าเราเห็นตรงกันว่ามัน
จะเป็นอย่างนั้น ผมเองก็ต้องกราบเรียนว่าเราอาจจะต้องไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
แต่การไปตั้งกรรมาธิการร่วมกันเท่าที่กระผมเคยติดตามการทำงานนั้น ผมคิดว่า
เราไปแล้วมักจะสู้วุฒิสภาไม่ได้ ประการที่ท่านรัฐมนตรีได้มาชี้แจงเป็นตัว เลข
ก็คือมีการประชุมวุฒิสภาถึง ๒๒ ครั้ง ไม่มีการแก้มาตราใดเลย ยกเว้นแต่เพิ่ม
ข้อความเข้ามานิดเดียว นั้นแสดงให้เห็นว่าวุฒิสภาได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง

เครื่องเคียดมากไม่รู้จะหาทางแก้อย่างไรก็เลยมาใช้วิธียืดเวลา ซึ่งนั่นเห็น
 ชัด ๆ ว่าวุฒิสภาชุดนี้ไม่ได้ต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้
 เพราะกรณเวลายัง ๓๖๕ วันนั้นหมายถึงว่าวุฒิสภาชุดนี้ต้องพ้นอายุไปแล้วจึงอยาก
 จะให้เป็นภาระของวุฒิสภาชุดใหม่ ก้าวเพิกเฉยหน้าระหว่างวุฒิสภากับฝ่ายบริหาร
 ขณะนั้นจะเป็นอย่างไรนั้นสภาผู้แทนราษฎรเองไม่อยากจะรับรู้ แต่ประเด็นก็คือว่า
 ถ้าเผื่อว่ามีกรรมาธิการร่วมกันเราจะไปกำหนดให้พิจารณาเสร็จในเร็ววัน
 ได้อย่างไร หรือจะไปสู้กับวุฒิสภาซึ่งจะต้องพินิจกำลังกันอย่างมั่นคง เข้มแข็ง
 เพื่อปกป้องท่าทีของวุฒิสภาได้อย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียน
 ท่านประธานครับว่า ในเรื่องนี้ทางฝ่ายด้านเองในฐานะเป็นเจ้าของร่างฯ
 คนหนึ่งก็คงเห็นด้วยครับว่า ถ้ายกเลิกไปได้ในทันทีนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าการต่อสู้
 ทั้ง ๒ สภามาถึงตรงนั้นและจะยืดเวลาออกไป และเราก็จะไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
 นั้นถ้าเรามีความมุ่งมั่นพร้อมที่จะไปสู้ให้ได้ผล กระผมเองก็คงไม่ขัดข้องแต่ขอตั้ง
 ข้อสังเกตว่าแม้จะตั้งกรรมาธิการร่วมกันไปก็จะไปเผชิญกับการต่อสู้ที่เข้มข้นต่อไปอีก
 ก็เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตไว้ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : เชิญคุณไพโร

นายไพโร พิทยาน (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ผม นายไพโร พิทยาน พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลา ความจริงในช่วงที่
 มีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ผมได้
 มีโอกาสเป็นกรรมาธิการร่วมกับเพื่อนสมาชิกหลายท่าน -----

รวมตลอดถึงท่านอดีต ส.ส. ผู้อาวุโสอีกหลายท่านได้ให้มาเป็นเกียรติกับ
 กรรมาธิการของเราในการพิจารณา เพราะทั้งหมดนี้เป็นกฎหมายที่มีการ
 เรียกร้องจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 อาวุโส ซึ่งปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นสมาชิกของสภา วันนั้นบรรยากาศของกรรมาธิการ
 เป็นบรรยากาศของประวัติศาสตร์รับท่านประธานครับ แต่เมื่อเห็นการแก้ไข
 ของวุฒิสภา ผมมีความรู้สึกไม่สบายใจอยู่ ๒ ประการด้วยกัน สืบเนื่องจาก
 เป็นปัญหาเรื่องรูปแบบของการตรากฎหมาย จากมาตรา ๒ จะเห็นได้ว่า
 กฎหมายฉบับนี้ทางวุฒิสภาได้มีการกำหนดไว้ทั้งเงื่อนไขและเงื่อนไข
 พร้อมกัน อย่างแรกก็คือจะให้กฎหมายนี้มีการใช้บังคับก็ต่อเมื่อมีกฎหมาย
 ว่าด้วยการรักษาความมั่นคงแห่งชาติขึ้นมาก่อน ประเด็นตรงนี้เป็นประเด็น
 ที่คล้ายกับว่าทางวุฒิสภา หรือว่าทางวุฒิสภานั้นต้องการให้มีกฎหมายฉบับอื่น
 ทดแทนฉบับนี้ ปัญหาก็คือว่าถ้าเกิดทางวุฒิสภาไม่เห็นด้วยนั้น นำที่จะไม่รับ
 หลักการตั้งแต่ต้น ไม่ใช่มาตรากฎหมายโดยมีเงื่อนไข อีกประการหนึ่ง
 ท่านประธานครับ เงื่อนไขนั้นจะสำเร็จเมื่อไรก็ไม่ทราบได้ การกระทำความผิด
 ตามพระราชบัญญัติการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้นเป็นกฎหมายที่มีการกำหนดโทษ
 เอาไว้ ปัญหาเมื่อเกิดความไม่แน่นอนขึ้นมาไม่ทราบว่ากระทำในวันนี้
 จะเป็นการผิดหรือไม่ในอนาคต ลักษณะการตรากฎหมายอย่างนี้ปกติแล้ว
 ไม่ทำกันครับท่านประธานครับ อีกประการหนึ่งในส่วนของเงื่อนไข เพื่อถ่วงเวลา
 ออกไป ๑ ปีนั้นความจริงทำได้ครับท่านประธาน แต่ต้องไม่มีเงื่อนไข ถ้ามี
 เงื่อนไขอย่างเดี๋ยวนี้นี้คงจะไม่เป็นไร แสดงว่าในการตราพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ของวุฒิสภานั้นมีความขัดแย้งกันเอง ส่วนหนึ่งก็คือไม่อยากจะรับ
 แต่ไม่กล้าที่จะไม่รับ ก็เลยกำหนดเงื่อนไขเอาไว้ แล้วก็กำหนดเงื่อนไขไว้
 กำกับอีกส่วนหนึ่งด้วย ปัญหาอยู่ตรงนั้นเองครับท่านประธานครับ ผมจึงไม่เห็นด้วย
 กับการแก้ไขของวุฒิสภา และอยากจะให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : ประเด็นคงไม่มีอะไรมาคณะครับ ผมขอ ๒ ท่านสุดท้ายนะครับ
 ลี้น ๆ ครับ ท่านวีระกรตามด้วยท่านวิทยานะครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์
 ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งเราไม่เคยเห็นวุฒิสมาชิกเขาตอบมาอย่างนี้ ในลักษณะของการตอบนั้น เป็นการตอบที่ไม่ใช่ว่ายับยั้งตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๒) ซึ่งก็สามารถยับยั้งได้ตามมาตรา ๑๗๕ (๒) ซึ่งถ้ายับยั้งตามมาตราที่ว่าแล้วต้องพ้น ๑๘๐ วัน ถึงจะเสนอกฎหมายนี้กลับไปได้ใหม่ การยับยั้งในลักษณะนี้ก็อาจจะสันนิษฐานได้ว่า ประการแรก วุฒิสภาส่วนใหญ่มีความเห็นชอบกับกฎหมายฉบับนี้จึงได้ผ่านในหลักการให้ แล้วก็พอมายุติการซึ่งไม่เห็นชอบกับหลักการนี้จึงได้แก้ไข และไม่รู้ว่าแก้อย่างไรก็เลยใส่ออกมาอย่างนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลกตามที่ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้ชี้แจงแล้วว่า เป็นสิ่งที่ยังไม่มี ยังไม่เกิดขึ้น ยังไม่มีตัวตน แต่ใส่ไว้เป็นเงื่อนไขในสิ่งที่ยังไม่มีตัวตน แล้วก็กลับมาที่วุฒิสมาชิก วุฒิสมาชิกก็ลงมติตามกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ -----

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วถ้าเราจะตั้งคณะกรรมการมาพิจาราร่วมกัน นั่นก็คือการเผชิญซึ่งกัน
ไม่เคยเผชิญเหมือนกันในสิ่งอย่างนี้และคงจะแปลกดี และเราก็คงยังเดาไม่ได้
ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรจะเข้าไป
ไปอยู่กับเขาแล้วจะชนะหรือไม่ชนะ โดยทั่วไปตามประวัติศาสตร์ก็คือว่า
กรรมการร่วมกันของทางวุฒิสมาชิกท่านจะมาพร้อมเพรียงกัน ของเราจะมา
ไม่ค่อยพร้อมเพรียงกัน หรือว่าอาจจะขาดสักคน ๒ คนบ้าง และก็มีมักจะแพ้
เมื่อแพ้แล้วก็จะ เป็นเรื่องที่เราจะต้องกลับมาที่ตรงนี้ และเราก็ไม่เห็นชอบด้วย
ก็จะชวไปกันใหญ่ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาที่คือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไม่สามารถที่จะผ่านสภาในสมัยของพวกเราได้ ก็คงจะต้องหลาย ๆ ทาง
เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้วก็คงจะต้อง เรียงว่าเป็น เรื่องที่ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล
เห็นชอบร่วมกันว่าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสมาชิก ปัญหาอยู่ที่ว่าจะทำ
อย่างไรที่จะสามารถให้กฎหมายฉบับนี้ออกทันในสมัยของผู้แทนราษฎรสมัยนี้ได้
คงจะต้องใช้ความพยายามทั้งของผู้แทนราษฎรเองที่จะต้องตั้งกรรมการ
ที่จะต้องไปประชุมทุกครึ่งอย่างไม่ขาด นั้น เรื่องที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ การที่จะต้องฝากทางรัฐบาลด้วยว่า คงจะต้อง
ประสานงานให้ดีกับทางวุฒิสมาชิก เขาว่าจะหาทางออกร่วมกันอย่างไร
เพราะไม่เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่มีทางที่จะ เห็นกฎหมายฉบับนี้ผ่านทันในการ
เป็นผู้แทนราษฎรในสมัยนี้ของพวกเรา ก็ขอฝากไว้ว่าเราไม่เคยเจออย่างนี้
และถ้าเจอแล้วการแก้ไขคงจะต้องใช้ความละมุนละม่อมและการประสานงาน
ที่ระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาให้มาก และโดยการประสานงาน
ของฝ่ายรัฐบาลด้วย เลขขอฝากเป็นข้อสังเกตไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้ฟัง
เพื่อนสมาชิกทั้งหมดที่อภิปรายมาก็คงไปในทิศทางเดียวกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ผม
จำเป็นต้องลุกขึ้นอภิปราย กฎหมายฉบับนี้ก่อนถึงขั้นที่จะนำขึ้นมาพิจารณาในสภา
เรามีเสียงเรียกร้องจากเพื่อนสมาชิกหลายท่านกับในสภาในการคาดคั้นที่จะให้
รัฐบาลนำเสนอกฎหมายฉบับนี้สักที วันที่ร่างกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา เราเห็น
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มี ๓ มาตรา สภาตั้งกรรมการไปพิจารณา ถึงแม้ว่า

จะเชิญบุคคลภายนอกหลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกัน ก็ให้ระยะเวลาในการพิจารณา
 ผมจำไม่ได้ครับไม่เกิน ๑ เดือน กฎหมายของเราที่ผ่านสภา วันที่กฎหมาย
 ผ่านสภาก็ติดตามครับว่ากฎหมายเพียง ๓ มาตราที่วุฒิสมาชิก เขาจะ
 พิจารณากันอย่างไร ทราบข่าวว่าวุฒิสมาชิกนัดประชุม และก็นัดประชุมสำหรับ
 กฎหมาย ๓ มาตราหลายครั้ง ๆ จนผมรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติป้องกันการ
 การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ที่เราจะยกเลิกนี้หายไปกับวุฒิสภา ก็รอจน
 ไม่เห็นผ่านวุฒิสภาหรือครับ เมื่อมาอ่านสาระของการแก้กฎหมายแล้ว
 ผมมีความเห็นเหมือนเพื่อนสมาชิกทุกคนที่ได้อภิปรายไปแล้ว เราไม่เคยเห็น
 กฎหมายที่เขียนกฎหมายโดยมีเงื่อนไข เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์
 การร่างกฎหมาย แล้วเราก็มองออกครับว่าเจตนารมณ์จริง ๆ วุฒิสมาชิก
 ไม่รับหลักการกฎหมายของสภาเรา แต่วิธีการไม่รับหลักการ แล้วก็พยายาม
 รับหลักการแล้ว เขียนกฎหมายมาผิดหลักการทั้งหมด ผมว่าเป็นพฤติกรรม
 ที่แปลกประหลาด เพราะก่อนหน้านี้ครบวาระปี ๒ ปีของวุฒิสมาชิก ผมเคย
 ได้ยื่นคำให้สัมภาษณ์ของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาครับว่า ท่านได้ทำหน้าที่ในการ
 กลับกรองกฎหมายไป ๕๐ ฉบับ ๕๐ ฉบับ กลับกรองความบกพร่องของสภา
 แห่งนี้ไปหลาย ๆ เรื่อง และก็หลาย ๆ เรื่องที่ท่านต้องไปแก้ไข แต่มาถึง
 วันนั้นผมเพิ่งรู้ครับว่า ที่ติดตามมาดูหลาย ๆ ฉบับที่สภาเรารับหลักการ
 และผ่านไปยังวุฒิสมาชิก สิ่งที่วุฒิสมาชิกพยายามแก้ไขไม่ใช่รายละเอียด
 ในกฎหมาย ไม่ใช่เป็นผู้กลับกรองกฎหมายให้เรา วุฒิสมาชิกกำลังจะแก้ไข
 หลักการเกือบทุกฉบับของกฎหมายที่ผ่านสภา ไม่ว่าจะร่างพระราชบัญญัติการแยก
 อำนาจบริหารงานศาล สภาผ่านไปแล้วจนถึงวันนี้วุฒิสมาชิกยังเสนอให้
 ตูลากรัฐธรรมนูญดีความ แต่ทุกครั้งที่เราวาระที่ ๑ วุฒิสมาชิกรับหลักการ
 ถ้าวุฒิสมาชิกจะกล้าหาญจริง ๆ ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องรับหลักการใน
 ร่างกฎหมายของสภา วันนี้เรารู้ว่ากฎหมายหลาย ๆ อย่างที่เพื่อนสมาชิก
 ทั้งสภาเห็นด้วยมติเป็นเอกฉันท์ เราถูกไปชะลออยู่ในที่วุฒิสมาชิก และกฎหมาย
 ฉบับนี้ผมคิดว่าต้องบันทึกไว้ เป็นการกลับกรองกฎหมายของสภาที่เล็ยง
 และเขียนกฎหมายโดยมีเงื่อนไข ซึ่งปรมาจารย์นักกฎหมายผมคิดว่านั่งอยู่ตรงนี้
 หลายท่านคงไม่เคยเจอ แล้วก็หลักเล็ยงไม่พ้นครับว่าถ้าแก้มาอย่างนี้สภาเรา
 รับไม่ได้ ตั้งกรรมาธิการทุกครั้งก็เหมือนเพื่อนสมาชิกไม่ว่าฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล
 บอกครับ เวลาประชุมของเรามักจะไปน้อยกว่าเขา แล้วทุกครั้งเรามักจะไป

พ ๑๘/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๓๙/๓

แพ้เขาทุกครึ่ง แล้วก็ป็นข้อค้ำหนดิต่เตียนของวุฒิสมาชิกเองว่าเราไม่พร้อมเสียเอง
ผู้แทนราษฎรขาดประชุม แล้วเราก็แพ้กฤษฎายกลับมา-----

- ๕๐/๑

วันนี้ผมคิดว่าเป็นภารกิจที่เพื่อนสมาชิกทุกพรรคการเมือง กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่กฎหมายของรัฐบาลแต่เพียงด้านเดียว เป็นกฎหมายจากเพื่อนสมาชิกทั้งสภา ขกร่างฯ ขึ้นมาในทิศทางเดียวกันทั้งหมด แต่เราต้องไปเผชิญหน้ากับความเห็นของบุคคลที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สร้างเงื่อนไขได้อย่างไรบ้าง บังคับให้สภาต้องมาออกกฎหมายความมั่นคงแห่งชาติขึ้นมาก่อน เงื่อนไขเหล่านี้สร้างขึ้นมาไม่ได้ แต่ผมคิดว่าต้องอาศัยความร่วมมือใจของเพื่อนสมาชิกทั้งหมด การประชุมคณะกรรมการร่วมกันไม่ต้องใช้ระยะเวลาเวลานานครับ แค่นัดประชุม นัดแรกครั้งเดียว เลือกตั้งประธานคณะกรรมการเสรีจ เลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ เสรีจ พิจารณาในเนื้อหากฎหมาย แล้วก็ถามกันอยู่อย่างเดียวว่าจะเอาตามร่างฯ ของสภาหรือร่างฯ ของวุฒิสภา แล้วก็ยกมือกัน วันเดี๋ยวจบกันครับ อยู่ที่ว่าเพื่อนสมาชิกเราที่ส่งตัวแทนเข้าไปเป็นกรรมการร่วมกันนั้นจะได้เข้าประชุมร่วมอย่างพร้อมเพรียงกันหรือไม่ เพราะทั้งหมดเราต้องแก้ข้อตำหนิที่เขาพยายามตำหนิเรามาโดยตลอดว่าสภาเราผ่านกฎหมายโดยขาดวิจาร์ณญาณ กลั่นกรองไม่รอบคอบ เขาตำหนิมาโดยตลอดว่าสภาเราเป็นสภาที่เกียจคร้าน เพราะฉะนั้นมีความเห็นของผมว่า ผมไม่อาจรับการแก้ไขของวุฒิสมาชิกได้ แล้วขอเสนอให้ตั้งกรรมการร่วมกัน แล้วเราจะประชุมให้เสรีจในนัดเดี๋ยวจบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติเลขดีไหมครับ ขอมติเลขนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๐ คน ไม่เห็นด้วย ๑๘๗ คน มีเข้ามาที่หลังจะใช้สิทธิเชิญครับ เชิญท่านประจวบครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ไม่เห็นด้วยครับ

สพ ๑๔/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สันทนา ๕๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่เห็นด้วยนะครับ ไม่เห็นด้วยเพิ่มอีก ๑ คน เป็น ๑๘๘ คน
ถือว่าที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบ

ขอเชิญท่านสมาชิกกำหนดกรรมาธิการเพื่อประกอบเป็นกรรมาธิการ
ร่วมกัน เชิญท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ ดันดวงค์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ ดันดวงค์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ขอเสนอกรรมาธิการ
ร่วมกันสภาผู้แทนราษฎร ๑๐ คน วุฒิสภา ๑๐ คน เป็น ๒๐ คน ฝ่ายละ ๑๐ นะครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ฝ่ายละ ๑๐ คน ในสัดส่วนของแต่ละพรรค พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
พรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอ ๔ ท่าน ๑. นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ
๒. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ๓. ดอกเตอร์ทิวา เงินยวง ๔. คุณวิทยา
แก้วภราดัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านครับ

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์
พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกำแพงเพชร ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่
มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ ๑. ท่านอดิศร เพียงเกษ ๒. ท่านอำนาจ ยศสุท
และ ๓. ท่านสุชาติ ศรีสังข์ ขอผู้รับรองด้วย ขอขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านครับ

นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วีระ ปัทมสิริวัฒน์ จังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอ คุณจำลอง ครุฑขุนทด เป็นกรรมาธิการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๑ ท่านครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอ พลดำรวจโท วิโรจน์
เปาอินทร์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคราษฎร พรรคเอกภาพ พรรคไทย
พรรคเสรีธรรม แล้วก็พรรคประชาธิปไตยครับ

นายมัน พัทธินัย (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ในสัดส่วนของพรรคดังกล่าวขอเสนอ คุณทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย เป็นกรรมาธิการ
ของผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๑. นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ
๒. ดอกเตอร์ทิวา เงินขวง ๓. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ๔. นายวิทยา
แก้วภราดัย ๕. นายอดิสร เพ็ชงเกษ ๖. นายอำนาจ ยศสุข ๗. นายสุชาติ
ศรีสังข์ ๘. นายจำลอง ครุฑขุนทด ๙. พลดำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
และ ๑๐. นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปรายผมขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม
ของวุฒิสภาหรือไม่ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านวีระกรมี่อะไรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : เรียนหาหรือท่าน
ในช่วงนี้คนหนึ่ง เราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเมื่อวุฒิสภามีการแก้ไข
แล้วส่งกลับคืนมา นี้เขาไม่ได้แก้สักตัวเดียวก็เลยเรียนท่านให้ได้รับทราบ
ไม่ได้แก้เลยตัวเดียวก็ไม่ได้แก้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : แก้ในมาตรา ๑๐ ครับท่านวีระกร ปิดการลงคะแนนครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการ
ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผลของการลงคะแนน เห็นด้วยตามที่วุฒิสภาแก้ไข ๑๗๘ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติ
เห็นชอบกรณีที่วุฒิสภามีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สมบัติ ๔๒/๑

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหมครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าปิดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. หรือไม่ ถ้าท่านเห็นชอบกรูณา กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย
ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นะครับ

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สมบัติ ๔๒/๓

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๗ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เชิญท่านขจิตร์ครับ แล้วตามด้วยท่านวีระกณะครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรธานี พรรคความหวังใหม่ ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมหมายถึงพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ท่านประธานที่เคารพ ในกฎหมายฉบับนี้วุฒิสมาชิกมีการแก้ไขมากมายทั่วทั้งร่างฯ ฉบับนี้มีการแก้ไข แต่สาระสำคัญที่เห็นว่ามี การแก้ไข ผมเองในฐานะที่ผ่านกฎหมายนี้จากสภาผู้แทนราษฎรไป เห็นว่าเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญ ซึ่งจะทำให้กฎหมายที่แก้ไขนั้นเปลี่ยนแปลงในหลักการเดิมไป สิ่งแรกที่อยู่ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ทางฝ่ายวุฒิสมาชิกก็มีการสัมมนาเร่งที่จะให้เสร็จเร็ว มีการออกข่าวมาเป็นลำดับ แต่พอเสร็จแล้วเข้าไปถึงขั้นวุฒิกี่ใช้เวลาค่อนข้างมากเหมือนเดิม สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยก็คือว่า มีการเปลี่ยนจากคำว่า คณะมนตรี เป็น คณะกรรมการ เป็นการเปลี่ยนข้อความ สื่อความหมายคนละเรื่อง การที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านไปเรียกชื่อว่าคณะมนตรีนั้น ได้พิจารณาได้อภิปรายกันมากมายว่าที่ใช้คำว่าคณะมนตรีนั้น ต้องการเป็นรูปแบบซึ่งเป็นอิสระ แต่ถ้าเป็นกรรมการนั้นจะไปเปรียบเทียบกับกรรมการซึ่งมีอยู่ทั่วไป มีการถกเถียงกันมาก ในการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ แล้วการถกเถียงนี้ก็ถ่ายถอดออกวิทยุทุกครั้ง ผลที่สุดด้วยเหตุด้วยผลที่เห็นว่า เพื่อต้องการให้องค์กรนี้เป็นอิสระตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ท่านประธานที่เคารพ สภาผู้แทนราษฎรจึงผ่านไปใช้คำว่าคณะมนตรีไป ซึ่งมีความหมายในเชิงวิชาการในเชิงการบริหารซึ่งเป็นอิสระ หมายความว่า ในเรื่องของคณะมนตรีนั้นเป็นคณะกรรมการก็จริง แต่บางครั้งมนตรี ๑ คนนั้นสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ -----

สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในหลักการ ในมาตรา ๒๔ ก็มีการ
 เปลี่ยนแปลง โดยการไปคิดกันว่าเพิ่มเนื้อหาสาระต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งอาจจะ
 มีเหตุผลว่าเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะให้ครอบคลุมขึ้น ซึ่งถ้ามีการเพิ่มเติมขึ้นไป
 เรื่อย ๆ ก็จะทำให้มันออกจากหลัก คำว่า หลัก คือว่า มาตรา ๒๔ คณะกรรมการ
 ร่างฯ ขึ้นมา โดยพูดในเรื่องแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
 และการอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าว เรากำหนดให้ทุกสถานีให้มีเนื้อหาสาระ
 โดยยึดเอาความในมาตรา ๔๐ วรรคสาม ซึ่งบอกไว้ว่าการจัดสรรคลื่นความถี่
 ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติ ให้จัดไปเพื่อการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคง
 และประโยชน์สาธารณะอื่น เราจึงกำหนดในมาตรา ๒๔ ว่าใน (๑) ให้จัด
 เพื่อการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ใน (๒) นั้นให้ทำเพื่อความมั่นคง
 แต่ว่าสิ่งเหล่านี้เราก็เพิ่มวงเล็บขึ้นไปอีกเป็น ๒ วงเล็บ ให้รัฐหรือว่า
 ให้สถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีโทรทัศน์ก็ตาม หรือกิจการโทรคมนาคมก็ตาม
 เป็นการกระจายข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาล
 กับประชาชน นี่ข้อที่ ๑ และก็เป็นการกระจายเสียงข้อมูลข่าวสารที่สร้าง
 ความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐสภา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชน
 กับรัฐสภา ซึ่งหมายถึงการเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง แต่วุฒิสมาชิก
 มาเขียนเพื่อให้ชัดเจนขึ้นซ้ำใน (๕ ทวิ) และ (๑ ทวิ) เพิ่มทวิขึ้นมาเป็นเรื่อง
 ของการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถ้าเขียนวิทยาศาสตร์ได้
 เราเคยบอกที่น่าจะ เขียนประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทยด้วย
 มันก็จะกลายเป็นเรื่องเขียนเพิ่มไปเรื่อย ๆ ทางสภาผู้แทนราษฎรผ่านไปก็ยึดหลัก
 ตามมาตรา ๔๐ คือให้เขียนเรื่องการศึกษา เรื่องวัฒนธรรม เรื่องความมั่นคง
 ส่วนประโยชน์สาธารณะอื่น เรายึดว่าให้เพิ่มเรื่องการเกษตรและการส่งเสริม
 ออาชีพอื่น ๆ มา เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่พี่น้องเกษตรกร ซึ่งมีการพูดถึงกันมาก
 และเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศน่าจะได้รับการเขียนไป นั่นคือกรอบ
 และหลักการ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบ แต่วุฒิสภาเพิ่มสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ
 เข้าไป ทำให้หลักการตามมาตรา ๔๐ นั้น ถ้าจะอ้างก็อ้างไม่ได้ ถ้าใครอยาก
 เพิ่มอะไรก็เพิ่มเข้าไปได้อีก ไม่มีข้อโต้แย้ง อันนี้ผมจึงไม่เห็นด้วย สิ่งสำคัญ
 ที่เกิดขึ้นอีกก็คือ มาตรา ๖๐ ว่าด้วยการกำหนดหน้าที่ของคณะมนตรีร่วม
 วุฒิสมาชิกไปแก้ไขหมด ไปเขียนใหม่ขึ้นมาในมาตรา ๖๒ ทวิ ๖๒ ตริ

สพ ๑๔/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สาริตรี ๔๓/๒

ซึ่งผมถือว่าการเปลี่ยนแปลงและการเขียนขึ้นมาใหม่นั้น เป็นเรื่องการแก้ไข
ข้อความสำคัญ สุดท้ายเรื่องสำคัญที่สุดซึ่งผมเห็นว่าเป็นการเขียนที่ขาดหลักการ
กับที่สภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติไปแล้วก็คือ มาตรา ๗๖ ทวิ ในมาตรา ๗๖ ทวินั้น
มีการเขียนเพิ่มขึ้น ซึ่งเราอภิปรายกันมากในชั้นของกรรมาธิการวิสามัญ
สภาผู้แทนราษฎร นั่นก็คือว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบ
กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบ
กิจการโทรคมนาคม การใช้อำนาจหน้าที่ของ กสช. ตามมาตรา ๒๑ วรรคสี่
หรือของ กทช. ตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่ -----

ถ้ามิได้มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการ
เขาใช้คำย่อ กสช. และ กทช. แล้วแต่กรณี มีอำนาจในการกำหนดข้อบังคับ
เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าจะยื่นไปดูมาตรา ๒๘ การจะทำเรื่องนี้
ให้ตราเป็นกฎหมาย แต่พอมาถึงมาตรา ๗๖ ทวิ วุฒิสมาชิกเขียนบอกว่า
ให้คณะกรรมการออกเป็นข้อบังคับ ถ้าข้อบังคับนี้ออกมาแล้วให้ถือว่า เป็นกฎหมาย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งถือว่าเป็นการขัดหลัก เราเคยทำอย่างนี้แล้ว
ครั้งหนึ่ง โดยให้อำนาจคณะกรรมการเลือกตั้งไปเป็นของกรรมการกำหนด
ก็กำหนดไม่ได้ อันนี้กำลังจะซ้ำรอยตรงนั้นอีกว่า หน้าที่ยังบัญญัติไว้บอกว่า
ให้ดำเนินการโดยตามที่พระราชบัญญัติและกฎหมายกำหนด แต่ตรงนี้เขียนให้
คณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดนี้ ออกระเบียบมีฐานะเทียบเท่ากฎหมายได้ ซึ่งในชั้น
สภาผู้แทนราษฎร เราไม่รับหลักการนี้ กรรมการวิสามัญไม่ได้รับหลักการนี้
ไม่ให้โอกาสช่องว่างตรงนี้ ตรงนี้หมายความว่า ในระหว่างเกิดคณะกรรมการ
ทั้ง ๒ คณะขึ้นแล้วนี้ ถ้าหากยังไม่ไปแก้กฎหมาย ก็ให้คณะกรรมการนี้ออกระเบียบ
ออกข้อบังคับดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นในช่องว่างตรงนี้ ก็จะเกิดปัญหาว่า
คณะกรรมการ ๗ คน สามารถมีศักดิ์และสิทธิออกข้อบังคับ ซึ่งเทียบเท่ากับกฎหมาย
ซึ่งออกโดยสภาผู้แทนราษฎร จึงเห็นว่าเป็นการแก้ไขหลักการ ที่ผมเห็นว่าไม่ควร
จะยอมตามนั้น ควรตั้งกรรมการร่วมกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวีระกร เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ จังหวัดนครสวรรค์
ผมอยากจะกราบเรียนท่านว่า ความจริงพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับ ถึงแม้เรา
จะมีในขั้นต้นเมื่อเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรในขั้นต้นนั้น ท่านจะเห็นได้ว่า
มี ๒ ร่างตอนนั้น แต่ว่าเมื่อเข้าไปสู่กรรมการจริง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎร
ถ้าจะเรียกได้ว่า เป็นการร่างใหม่ทั้งฉบับก็ได้ โดยอาศัยหลักการเดิมที่ได้ผ่าน
สภาผู้แทนราษฎรแล้ว แทบจะทุกมาตราที่จำเป็นจะต้องเขียนขึ้นใหม่ และกำหนด
แนวทางวิธีการขึ้นใหม่ทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมเองอยากจะเรียนว่า เราใช้เวลามาก
และกว่าจะจบก็เรียกว่า ต้องทำงานกันหามรุ่งหามค่ำที่เดียวกว่าจะจบพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ได้ เพราะฉะนั้นด้วยความประสงค์ของทุก ๆ ฝ่าย อยากจะเห็นพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ออกมาใช้เป็นการด่วน ดังนั้นผมเองพยายามที่จะพิจารณาดูว่า ที่วุฒิสภาแก้ไขทุกหน้า

มีการเพิ่มเติมแทบจะทุกหน้านั้น ได้มีเนื้อหาสาระที่แตกต่างไปจากเดิมมากน้อย
เพียงใด โดยอาศัยพื้นฐานเบื้องต้นที่ว่า ผมอยากเห็นพระราชบัญญัติฉบับนี้
ออกมาใช้โดยเร็วและให้ทันต่อบุคคลสมัยนี้ โดยเฉพาะเพื่อให้สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้ระบุในเรื่องของการจัดสรรคลื่นความถี่
และกิจการวิทยุกระจายเสียงไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นการชัดเจนว่า ให้มีองค์กรอิสระ
เกิดขึ้น เพื่อให้ดูแลคลื่นความถี่ซึ่งถือเป็นสมบัติของชาติของแผ่นดินนั้น ดังนั้น
ผมพยายามที่จะดูทุกมาตราว่า ทางวุฒิสมาชิกแก้ไข มีการแก้ไขที่พอรับได้หรือไม่
อยากจะเรียนท่านประธานว่า ถึงแม้จะมีการแก้ไขมาก แต่โดยเนื้อหาสาระแล้ว
ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เป็นการปรับปรุงถ้อยคำ ซึ่งบางครั้งอาจจะ
ผิดพลาดไปบ้าง อย่างเช่นกรณีของคำว่า มন্ত্রী เปลี่ยนเป็น กรรมการ ดังที่
เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งผมมั่นใจว่าท่านหนึ่งซึ่งเป็นกรรมาธิการ
อยู่กับเรา เป็นกรรมาธิการอยู่ในวุฒิสมาชิกด้วย ก็คงจะได้ชี้แจงแล้วว่า ทำไม
เราถึงมีความคิดอย่างนั้น แต่อาจจะ เป็นเพราะว่าเป็นคำใหม่ ในเรื่องของคำว่า
มนตรี ซึ่งคำว่า มंत्री ในความเห็นของพวกเรา ก็คือ นอกจากเป็นกรรมการแล้ว
ยังได้รับมอบหมายภาระหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ดูแลในเรื่องนั้น ๆ ด้วย
จึงมีความจำเป็นต้องใช้คำว่า มंत्री ซึ่งตรงกับคำว่า คอมมิชชันเนอร์
(Commissioner) ซึ่งจะเป็นตามที่อยู่ในคำนิยามที่เราใช้คำภาษาอังกฤษร่วมด้วย
ซึ่งวุฒิสมาชิกก็ได้ตัดออก ในส่วนของคำว่า คอมมิชชัน (Commission) หรือ
ชื่อเป็นภาษาอังกฤษที่เรียกว่า เดอะ เนชั่นแนล บอร์ดแคสติง คอมมิชชัน
(The National Broadcasting Commission) ซึ่งได้ตัดออกไป ซึ่งเรา
ได้แปลจากคำว่า คอมมิชชัน นี้เป็นคำว่า คณะมนตรี ซึ่งขอกราบเรียนท่านประธานว่า

เมื่อเรามีคณะกรรมการซึ่งอยู่ในคณะ เราด้วยและอยู่ในคณะ วุฒิด้วยได้ชี้แจงแล้ว ก็แสดงว่าทางวุฒิสมาชิกก็พยายามที่จะไม่ใช่คำใหม่ ไม่บัญญัติคำใหม่คือคำว่า คณะมนตรีเกิดขึ้น และใช้คำว่า คณะกรรมการแทน ถ้าเราจะเห็นว่าน่าจะพอรับ ได้ผมเองก็ไม่ว่าอะไร เพราะผมเองก็คิดว่าโดยความหมายสาระแล้วถ้าหากว่า มีความเข้าใจตรงกันจะใช้คำหนึ่งคำใดก็ไม่น่าจะมีปัญหา หรือการแก้ไขในแทบ จะทุกมาตราที่มีขึ้น ส่วนใหญ่ก็เพียงแต่ปรับปรุงย้ายที่แก้ไขเป็นข้อ ๆ ซึ่งก็พอรับได้ มีที่จะรับไม่ได้ก็คือมาตรา ๘ เท่านั้นเองในวงเล็บที่พูดถึงในมาตรา ๘ ที่กล่าวถึง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการหรือคณะมนตรี ใน (๓) และ (๔) ซึ่งแต่เดิมเขียนว่าไม่ให้ เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือ เงินเดือนประจำ ข้อนี้ ได้ตัดไป นั่นก็แปลว่าทางวุฒิสมาชิกเห็นว่า คณะกรรมการหรือคณะมนตรีที่เราพูดถึง สามารถที่จะ เป็นข้าราชการประจำที่มี เงินเดือนประจำได้ อันนี้ผมคิดว่าคงจะรับไม่ได้ ข้อที่ ๒ ก็คือใน (๔) ซึ่งได้ตัดไปว่าไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างทำหน้าที่ของรัฐ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เหล่านี้ นั่นก็คงจะเป็นทำนองเดียวกันว่า วุฒิสมาชิกเห็นว่า บุคคลที่เป็นข้าราชการหรือเป็นลูกจ้างรัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือ กรรมการอื่น ๆ ของรัฐและรัฐวิสาหกิจนั้นสามารถที่จะมาเป็นคณะกรรมการชุดนี้ได้ ซึ่งผมคิดว่าไม่น่าที่จะ เป็นไปได้ ดังนั้นมันก็มีสาระอยู่บ้างเท่านั้นเองที่ผมไม่เห็นด้วย แต่ถ้าจะกล่าวเปรียบเทียบกับหน้าหน้าที่ว่า ผมอยากจะได้เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เร่งออกเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าหากจะไปตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ก็คงจะใช้ เวลามากขึ้น และก็ไม่ต้องทราบดีว่าคณะกรรมการร่วมกันจะมีความเห็น สอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าไปอีกแนวหนึ่งและกลับมาหาสภาผู้แทนราษฎรก็จะเป็น เรื่องใหญ่ ซึ่งไม่สามารถที่จะทันตามกำหนดระยะเวลาที่เราอยากจะได้เห็นหรือ กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้ ดังนั้นเมื่อซึ่งหน้าหนักดูแล้วว่ามี การแก้ไขจริง บางเรื่อง ผมไม่เห็นด้วย แต่เมื่อเห็นว่าเพื่อต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เร่งออกไปใช้ เป็นการด่วนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนนำเอาคลื่นความถี่ซึ่งถือเป็น สมบัติของแผ่นดินสมบัติของชาติไปกระจายให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดประสิทธิภาพ สูงสุดแก่ประเทศชาติบ้านเมืองแล้ว ก็คิดว่าน่าจะพอรับได้ พออะลุ่มอล่วยที่จะ รับกันได้ ผมเองจึงเห็นว่าอยากจะทำให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป ถึงแม้ว่ายังมี ข้อบกพร่องอยู่บ้างก็ตาม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหญิงสุพัตรา

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่ได้ไปเป็นกรรมาธิการในนามของพวกเรา ดิฉัน
 ได้ประชุมทุกครั้งที่มีการพิจารณาที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย ดิฉันอยากจะเรียน
 อย่างนี้ค่ะ หลักใหญ่จะมีการปรับปรุงไปตามหลักการเดิม เพียงแต่ปรับปรุงวิธีเขียน
 อย่างเช่นมาตรา ๘ เมื่อกี้ที่ว่าท่าน ส.ส. วีระกรพุดถึง ได้เปลี่ยนเป็นมาตรา ๑๑
 เป็นวิธีเขียนให้ชัดขึ้นเท่านั้นเอง ยังห้ามเหมือนเดิมหลักการเหมือนเดิมทุกอย่าง
 หรือว่ามาตราที่เมื่อกี้ท่านขจิตร์ได้พูด มาตรา ๖๒ ทวิ ได้ย้ายมาจากวรรคสอง
 ของมาตรา ๖๒ ตามเดิม ไม่มีการเพิ่มขึ้นใหม่ เพียงแต่วิธีเขียนใหม่ เพราะฉะนั้น
 เราจะเห็นมันแก้เต็มไปหมด ที่จริงมันจะแก้ส่วนใหญ่เป็นวิธีการเขียนย้ายข้อความ
 แต่ว่าเนื้อหาสอดคล้องทุกอย่างกับหลักเดิมนั้นตรงวิธีเขียน เรื่องมนตรีผ่านกรรมาธิการ
 มายังคงร่างฯ เดิมของสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อมาในที่ประชุมใหญ่วุฒิสภาแพ้ไป
 ๑๐ คะแนน ในที่ประชุมใหญ่โหวตให้คงเดิมโดยเหตุผลอย่างนี้นะคะ โดยเหตุผล
 บอกว่า มนตรีทำหน้าที่เป็นกรรมการเพื่อให้ชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ว่าจะ
 องค์กรใดจะใช้คำว่ากรรมการเหมือนกัน และที่สำคัญที่ท่านวีระกรพุดเมื่อกี้ว่า
 มนตรีมีบทบาทปฏิบัติให้แต่ละคนมีอำนาจคนเดียวได้นั้น อันนั้นเป็นร่างฯ ซึ่งไปจาก
 สภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อขึ้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเราไปตัด เราไป
 เปลี่ยนแปลง เมื่อผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปที่วุฒิสภาได้ตัดข้อความนี้ออก ซึ่งทำให้
 วุฒิสภาเห็นว่าอำนาจหน้าที่ตามตัวร่างฯ ที่มีอยู่ไม่มีข้อแตกต่างจากกรรมการ ดิฉัน
 ก็พยายามชี้แจงให้เห็นว่าจะพยายามเปลี่ยนใหม่และให้คนได้เห็นว่าการนี้
 มีหน้าที่พิเศษต่างหากที่ต่างจากกรรมการทั่วไป -----

แต่เมื่อพอดูในเนื้อหาสาระที่เป็นอำนาจหน้าที่แล้ว วุฒิสภาก็ลุกขึ้นมาพูด จนกระทั่งสามารถทำให้ชนะไปได้คะแนนต่างกัน ๑๐ คะแนน ซึ่งอันนี้ดิฉันก็ เสียหายเช่นกัน แต่ว่าในเมื่อที่ประชุมใหญ่มีมติอย่างนั้น แล้วก็ในเนื้อหา ไม่ได้เปลี่ยนแปลง นอกจากคำว่า มนตรี เป็นกรรมการ เพราะเนื้อหาสาระนี้ ยังคงเดิมเหมือนที่สภาผู้แทนราษฎรทุกประการนะค่ะ

สำหรับมาตรา ๒๔ เป็นการเสนอขอแปรญัตติของกรรมาธิการ ๒ - ๓ ท่าน แล้วที่ประชุมก็พิจารณาในส่วนนี้ ไม่ได้ทำให้เสียหาย แล้วก็ พูดเหมือนท่านชจิตรพูดเมื่อที่ว่าถ้าเขียนเพิ่มไปเรื่อย ๆ มันจะมากไป แต่ว่า มีคำอธิบายว่า (๑ ทวี) วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมนี่ จริง ๆ ในที่ทางทหารก็ดี ทางวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรก็ดี เวลาพูดถึงความมั่นคง ของชาตินี้จะบวกเรื่องวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีไปเสมอ นะค่ะ แต่ตรงนี้ก็บวก สิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นไป ส่วนเรื่องการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันนี้เถียงกันนาน มากหลายครั้งนะค่ะ แต่สุดท้ายกรรมาธิการก็เห็นว่าในเมื่อผู้แปรญัตติหลายคน ก็ยืนยัน และไม่ได้ทำให้เสียความไป สุดท้ายก็เห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ตกลงเดิมนะค่ะ เห็นว่าไม่ได้ทำให้พุ่มเพื่อยจนเกินไป ก็ได้พยายามอธิบายแล้วว่าจริง ๆ มันรวมในตรงอื่นนะค่ะ ที่อธิบายนี้ก็คือว่ามันคงไม่ใช่เป็นสาระสำคัญ แล้วก็ได้พูด เหมือนที่ท่าน ส.ส. ชจิตร ได้พูดแล้วนะค่ะ มาตรา ๗๖ ทวี วุฒิสภาเห็นว่าเป็นการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานซึ่งทำได้ และข้อบังคับในที่นี้ต้องเป็นไปตาม หลักกฎหมายทั่วไปอยู่แล้ว คือกำหนดโทษไม่ได้ และลบล้างกฎหมายอื่นไม่ได้ ข้อบังคับมิได้มีศักดิ์เท่ากับพระราชบัญญัติ และที่สำคัญก็คือมีการพูดกันว่า พระราชบัญญัติ ที่จะต้องประกอบกฎหมายฉบับนี้จะมีเรื่องประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งยังไม่แน่ว่ากฎหมายนี้จะเสร็จ เมื่อไร เพราะว่าจริง ๆ ตามร่างฯ นี้ได้ร่างฯ แรกไว้เรียบร้อยแล้ว เมื่อ กฎหมายนี้ผ่าน เพื่อให้เข้ากับกฎหมายนี้ก็ต้องปรับ ซึ่งกำลังปรับอยู่ เพราะฉะนั้น สมมุติว่าเข้ามาสู่สภาในสมัยประชุมนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะสามารถผ่านได้ภายในเดือนเดียว เพราะฉะนั้นก็เลยมีความเป็นห่วงว่าถ้าต้องรอกฎหมายเหล่านั้นถ้าเขียนไว้แบบเดิม จะทำให้กฎหมายนี้แม้จะออกไปก็ยังไม่มียผลบังคับใช้ ซึ่งจะมีผลกับการที่กำหนดว่า จะต้องใช้เวลาเท่านั้นเท่านี้ในการสรรหา ก็จะเริ่มไม่ได้ แล้วก็ประชุมก็พูด

เหมือนที่ท่านสมาชิกได้พูดแล้วนะคะว่ามันหมิ่นเหม่ ตรงนี้เองท่านเลขาธิการวุฒิสภา ก็ได้ไปร่างฯ แล้ว ร่างฯ อีกหลายครั้ง กว่ากรรมธิการจะเห็นพ้องต้องกันนะคะ แล้วครั้งสุดท้ายก็นัดโดยเฉพาะเพื่อประชุมเรื่องนี้โดยเฉพาะนะคะ เพราะหลายคนก็ไม่มั่นใจเหมือนที่ ท่าน ส.ส. ได้พูดแล้วนะคะ โดยสรุปดิฉันเองก็คิดหนักว่า แต่ละมาตราเนี่ยมันทำให้สูญเสียหลักการสำคัญไปหรือไม่ เมื่อดูแล้วไม่ได้เสียไป ก็เห็นว่าน่าจะรับไป แล้วก็เพื่อให้มีผลปฏิบัติโดยเร็ว จะได้มีผลกับประชาชน โดยตรงนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะอภิปรายอีกไหมครับ ไม่มีนะครับ ถือว่าปิดอภิปราย นะครับ จะขอมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับกรณีสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. หรือไม่ครับ ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับวุฒิสภาแก้ไขก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภาแก้ไขก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๘๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกรณีสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา มีท่านใดจะเสนอ
อะไร ท่านสุรสิทธิ์ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย กระผมขออภัยข้อบังคับ ข้อ ๔๐ ขอเลื่อนระเบียบวาระ ซึ่งได้
มีการหารือกับทางสมาชิกในอีกฝ่ายค้านไว้แล้ว เพื่อให้เตรียมความพร้อม
ผมขออนุญาตเสนอทั้งหมด ๙ ฉบับด้วยกัน ในระเบียบวาระที่ ๕.๒๔ ๕.๒๕ ๕.๒๘
๕.๓๓ ๕.๓๔ ๕.๓๖ ๕.๓๗ ๕.๓๘ และ ๕.๔๗ ทั้งหมด ๙ ฉบับ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
ท่านไพจิต เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ท่านประธานครับ
ความจริงการประชุมตามระเบียบวาระนั้นจะเป็นประโยชน์ เพราะข้อบังคับ
ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า กฎหมายได้เรียงไว้เพื่อการพิจารณา ผมไม่ทราบว่าเวลา
เขาจะเลื่อนระเบียบวาระนี้ ถ้าวิปได้ประสานงานกันล่วงหน้า พวกผมซึ่งทำหน้าที่
ฝ่ายค้านในการที่จะตรวจสอบและการพิจารณากฎหมายให้รอบคอบนั้นก็หน้าที่จะ
มีโอกาสดูรับทราบบ้าง ถ้าไม่มีการได้พิจารณาประสานงานกันล่วงหน้าแล้วมา
เสนอเลื่อนทีละ ๙ ฉบับ ซึ่งผมเองก็ยังไม่ทราบว่า ที่หนึ่งจุดเท่าไรต่อเท่าไรนั้น
ท่านประธานก็คงจะยังไม่ชัดเจนอยู่เช่นเดียวกัน ผมขอความชัดเจน ขอเหตุและผล
กฎหมายแต่ละฉบับ ถ้าจะกรุณาก็คือขอให้เลื่อนเฉพาะเท่าที่จะพิจารณาก็ได้
ในวันนี้ แล้วในวันต่อ ๆ ไปค่อยเลื่อน แล้วมีการประสานงานกันด้วย ซึ่งทาง
วิปฝ่ายค้านก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมืออยู่แล้ว เท่าที่ผมสอบถามกันในพรรคเมื่อ
วานนี้ว่า มีการประสานงานในการเลื่อนกฎหมายระเบียบวาระใดใหม่ เพื่อที่จะ
ได้ดูล่วงหน้า ผมก็ได้รับยืนยันจากทางวิปของพรรคว่า ยังไม่มีการประสานมา
เพราะฉะนั้นถ้าจะทำการเมืองในลักษณะอย่างนี้ ผมขอความกรุณาเถอะครับ
ตะวันมันก็จะตกแล้ว ก็ขอให้เกิดความร่วมมือให้เป็นประโยชน์ของประชาชน
ผมขอเหตุและผลโดยละเอียด และกรุณาอย่าได้เสนอเป็นชุดนะครับ ขอความกรุณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรสิทธิ์ครับ อย่างนี้ได้ไหมครับ ลองต่อรองดูว่าเอาสักกี่ฉบับก่อนในการพิจารณาวันนี้ อย่างที่ท่านไพจิตเสนอ เชิญท่านดอกเตอร์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตทำความเข้าใจ ที่จริงเราก็พยายามประสานกันมาตลอดเวลา เรื่อง ๙ ฉบับนี้พูดจริง ๆ แล้วได้คุยกันก่อนอภิปรายไม่ไว้วางใจว่าจะขอเลื่อนมา แต่บังเอิญไม่ได้ขอเลื่อนไปสักที เพราะว่ามีรายการอื่น ๆ มาไม่ถึง รู้สึกว่าอย่างน้อยเลื่อนติดต่อกันมาประมาณ ๓ สัปดาห์แล้ว นี่ขอทำความเข้าใจ แต่ว่าที่เสนอมา ๙ ฉบับ ไม่ได้แปลว่าวันนี้ต้องให้เสร็จ ๙ ฉบับ เพื่อให้ท่านทราบล่วงหน้าและท่านจะได้เตรียมศึกษาไว้ก่อน วันนี้ได้แค่ไหนก็เอาแค่นั้นแหละครับ ขอกราบเรียนเท่านั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถสิทธิ์ เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม
ขอสั้น ๆ ครับ ท่านประธาน เรื่องการเลื่อนระเบียบวาระนี้นะครับ ผมขอเรียน
ว่าผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ได้เคยอภิปรายไว้ในสภาแห่งนี้ ว่าเราน่าที่จะมีบรรทัดฐาน
ที่ชัดเจน ผมเองเคารพนะครับ ในการเสนอกฎหมายที่สภาแห่งนี้จะมีผลงาน
ออกไปสู่ประชาชน อย่างวันนี้เราผ่านกฎหมายหลายฉบับซึ่งก็เป็นประโยชน์ต่อ
ประชาชนทั้งนั้นโดยเฉพาะกฎหมายที่สำคัญ ๆ ที่ทางวุฒิสภาได้พิจารณาไปแล้ว
นะครับและก็กลับมายังสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ผมอยากจะเรียนว่าถ้าหากว่า
เลื่อนครั้งหนึ่ง ๘ - ๙ ฉบับนี้นะครับ ฝ่ายค้านเราซึ่งผมเองก็เป็นวิปฝ่ายค้าน
อยู่ด้วยนะครับ และก็เข้าประชุมอยู่ในคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วม
ฝ่ายค้านเกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ มีน้อยมากครับที่ผมไม่เข้าร่วมประชุมนะครับ
ผมจำได้สำหรับเรื่องนี้เราแทบจะไม่เคยได้รับการประสานงานที่ชัดเจนมาเลย
บางครั้งที่การประสานงานจากทางฝ่ายรัฐบาลนั้นจะมีเพียงกระดาษแผ่นหนึ่ง
และก็มีชื่อระเบียบวาระมานะครับให้เราดูเท่านั้นเอง แต่จะไม่มีการประชุมที่
เป็นทางการหรือโทรศัพท์มาบอกเจ้าหน้าที่ของทางวิปพรรคร่วมฝ่ายค้านเท่านั้นเอง
บางครั้งเราก็ขอมอนูโลมเมื่อเห็นว่ากฎหมายฉบับนั้นมันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน
แต่ในการมาขอเลื่อนในที่ประชุมโดยที่เราไม่ได้มีการพูดคุยกันให้ชัดเจนก่อนนี้
ยอมรับว่าอึดอัดใจครับ ท่านประธาน ที่พูดนี้ไม่ได้ฟ้องท่านประธานนะ ขณะนี้เวลา
ในสภาของเรานี้นะครับ ผมเชื่อจะว่าน้อยก็น้อย จะว่ามากก็มาก ซึ่งมันก็ขึ้นอยู่กับ
มือของรัฐบาลนั้นละครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็นั่งอยู่ที่นี้แล้วนะครับ ตะวันจะตกดิน
เมื่อไรท่านเป็นผู้กำหนดนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นเรายังมีเวลาอีกมากที่จะ
พิจารณากฎหมายที่เป็นประโยชน์กับประชาชน ผมก็อยากจะขอความกรุณาจาก
ท่านประธานผ่านไปยังพรรคร่วมรัฐบาลว่า ทำให้มันชัดเจนจะเอาฉบับไหนเอา
ฉบับนั้นขึ้นมาก่อนไม่ใช่ขอที่ ๙ ฉบับอย่างนี้นะครับ ฟังแล้วมันอึดอัดครับ มันไม่
สบายใจกันนะครับ ว่าเราจะใช้วิธีนี้หรือในการพิจารณาฎหมายรัฐบาล
ไม่ให้โอกาสการศึกษาเลยหรือ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านอรรถสิทธิ์นะครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ เมื่อก็

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

สะแกวัลย์ ๔๘/๒

ท่านดอกเตอร์ เจริญก็ได้กรุณาชี้แจงแล้ว ที่เสนอมานี้เพื่อให้ทางทุกท่านนะครับ ผมไม่ว่าเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลได้เตรียมตัว แต่คงไม่ได้หมายความว่าทั้ง ๘ ฉบับ ผมขออนุญาตหาหรืออย่างนี้ได้ไหมครับทุกท่านนะครับทั้งทุกฝ่าย เรื่องที่กำลัง มีปัญหามากอยู่คือเรื่องของยาเสพติด ผมขออนุญาตเรียนหาหรือที่ประชุมว่าจะนำระเบียบวาระ ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ๕.๓๗ ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๕.๓๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และ ๕.๔๗ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่...) พ.ศ. ไม่ทราบว่าท่านสมาชิกจะเห็นเป็นอย่างไรครับ ทั้งนี้แล้วแต่ที่ประชุม นะครับ เชิญท่านดอกเตอร์ เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่ เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ ตามที่ท่านประธานเสนอกระผมคิดว่า ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าขอกราบเรียนทำความเข้าใจอีกทีหนึ่ง ที่จริงแล้วในการ ประสานงานนะครับก็คือว่า ประสานงานกับฝ่ายค้านนั้นตัวคุณเอกพจน์เป็นคน ประสานงานและก็ติดต่อกับคุณอ้อย เจ้าหน้าที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมว่าเรื่องประสานพอแล้วนะครับ เอาประเด็นที่ว่าที่ผมขอ เรียนหาหรือทุกฝ่ายว่าจะเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรนะครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ฝ่ายรัฐบาลไม่ขัดข้องนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธาน สภาที่เคารพ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้วยความเคารพท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาล จริง ๆ นะครับ อยากจะกราบเรียนว่า ไม่ได้รับการประสานจากคุณเอกพจน์เลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยากรครับ ผมขอความกรุณาประเด็นนี้ ขอความกรุณาอย่างนี้ว่า ที่ผมขอความกรุณาหารือจากเพื่อนสมาชิกทุกฝ่ายทุกท่านว่า ที่ผมเขียนแล้วจะหยิบยกร่างพระราชบัญญัติที่ขึ้นมาก่อนที่ผมเขียนแล้วนี้ ในประเด็นนี้ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ประการใดครับ เชิญครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กระผมก็คงจะมีความคิดเห็นที่เหมือนดังที่พวกเราฝ่ายค้านที่ได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ ครั้งสุดท้ายผมจำได้ว่าที่เป็นปัญหากันและเราก็ให้ความร่วมมือไปก็ฝ่ายรัฐบาลนั้นขอเลื่อนกะทันหันอย่างนี้จนกระทั่งผมต้องขอให้เจ้าหน้าที่นั้นมาลองค้นให้ผมสิว่าที่ขอเลื่อนขึ้นมานี้อยู่ตรงไหนบ้าง ทั้ง ๆ ที่ระเบียบวาระอยู่ตรงหน้าของกระผมเกือบ ๑๐ ฉบับ ท่านประธานครับ อันนี้ต้องขอความเห็นใจและเข้าใจผ่านทางท่านประธานไปยังฝ่ายรัฐบาล ข้อสำคัญที่สุดคือประชาชนที่กำลังตั้งอยู่ทางบ้านเขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นทำไมฝ่ายค้านเราจึงไม่ยินยอม ตรงนี้เป็นปัญหาค่ะครับ เพราะว่าถ้าให้เราได้เตรียมตัวได้ตรวจสอบได้เตรียมข้อมูล อันนี้การพิจารณากฎหมายก็รอบคอบ และข้อสำคัญที่สุดเรามักจะพูดกันอยู่เสมอว่าเราจะกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อประชาชน แต่ถ้าทำอย่างนี้แล้วล่ะครับ ท่านประธานครับ จากเลื่อนระเบียบวาระอะไรขึ้นมา ผมเคยขอทางด้านประธานฝ่ายวิปว่าขอทราบล่วงหน้าบ้าง ขอแล้วขออีก แรก ๆ ก็ดีนะคะครับ มาพักหลังนี้ต้องกราบเรียนตามตรง ๆ ว่าค่อนข้างจะเป็นปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยากรครับ ท่านไม่ได้ผิดนะคะครับ ขอโทษผมขออนุญาตที่ผมขอความกรุณาว่า ที่ผมหารือท่านทุกฝ่ายมีว่าจะหยิบยกปัญหาเรื่องยาเสพติด ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนขึ้นมา ทางท่านดอกเตอร์เจริญยกเห็นด้วย ขอความกรุณาถามท่านว่าจะเห็นด้วยหรือไม่ในประเด็นนี้ค่ะครับ ส่วนการประสานงาน ผมคิดหนึ่งขอทราบขอภัยว่าอาจจะมีความคลาดเคลื่อนกันบ้าง ผมว่าไม่ใช่เรื่องที่สำคัญนักมีอะไรก็คุยกันได้ค่ะครับ ผมว่าเอาเรื่องของยาเสพติดขึ้นก่อนดีไหมครับ ท่านวิทยากรครับ ขอประเด็นนี้ค่ะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ถ้าประเด็นนี้ค่ะครับ ท่านประธานครับ ผมก็คงจะไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ ผมทราบดีว่าประโยชน์อยู่ตรงนี้ ประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ก็จะตกแก่ประชาชน ถ้าหาก

กฎหมายฉบับนี้ผ่านออกมา แต่ถ้าหากการพิจารณาไม่มีความรอบคอบ
ท่านประธานครับ ผมว่าผลเสียนี้จะมีมากกว่าผลดีจึงอยากจะขอยืนยันว่า
ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นเลขาฯ วิปฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านชจิตร ธิษฐศรี

นายชจิตร ธิษฐศรี (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
ชจิตร ธิษฐศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี
ในกรณีที่ท่านประธานหาซื้อนั้นมีชื่อนำส่งเกตอยู่ ๒ อย่างครับ คือในด้านความ
เร่งด่วนนี้อาจจะเห็นด้วยได้ แต่ว่าถ้ามองอีกด้านหนึ่งผมมีบทเรียนจาก
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับยาเสพติดนี้แหละ ก็ผ่านไปโดยเร่งด่วนโดยวิธีการที่ยัง
ไม่ได้ดูแล้วขอคัดค้านหรือว่าเร่งด่วนขึ้นมา ก็เป็นว่าสภาผู้น้อมมติให้เพิ่มอำนาจหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด พอเข้าไปในขั้นกรรมาธิการมันก็แก้ไม่ได้ถึง
เราไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการเอาเรื่องสำคัญ ๆ ขึ้นมาให้สภา
พิจารณาโดยอ้างว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนแล้วก็คัดค้านขึ้นมาขึ้นตรรกะอยู่ประการ
หนึ่งก็คือว่า ถ้าทางฝ่ายรัฐบาลต้องการว่าเป็นความรับผิดชอบของสภานี้ก็ควรจะฟัง
เสียงทางฝ่ายค้านบ้าง เพราะการเลื่อนขึ้นมาวันนี้เดี๋ยวนี้พวกผมจะใช้เวลาไหน
ไปเปิดดูครับว่า หลักการอะไรอย่างไรรณีและผมมีตัวอย่างครับ ผมเป็นกรรมาธิการ
วิสามัญเพิ่มอำนาจให้กรรมการปราบปรามยาเสพติดนี่ พอไปอภิปรายในกรรมาธิการ
ไม่มีกรรมาธิการเห็นด้วยเลย แต่แก้ไม่ได้เพราะว่าหลักการนี้ผ่านสภามาแล้ว
บอกอย่างนั้นนะ ผมจึงว่าเป็นเรื่องสำคัญในการเลื่อนเรื่องสำคัญขึ้นมาและพิจารณา
โดยดูเดี๋ยวนี้ไม่เป็นผลดีกับประชาชนหรอกครับ แต่ถ้าหากว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะ
ยืนยันก็ต้องรับผิดชอบว่านี่เป็นกฎหมายของรัฐบาลและรัฐบาลรับผิดชอบเองไม่ต้อง
มาพูดว่ากฎหมายของสภา ถ้าจะร่วมกันพิจารณาก็ต้องให้เกียรติกันให้เวลา
ไม่มีใครหรอกครับกวาดสายตาดูกฎหมาย ๓ ฉบับที่ท่านเลื่อนขึ้นมาเดี๋ยวนี้
เรื่องสำคัญด้วย เรื่องยาเสพติดผมยังไม่ได้อ่านเลยว่ามีหลักการอะไร
ท่านมองแง่มุมในการปราบปรามยาเสพติดอย่างไร บางทีมันจะนำไปสู่
ความล้มเหลวอีกจะทำอย่างไร ผมมีข้อจำกัดในเรื่องการดูครับ ชุดหนึ่ง
๓ ๔ ๕ ฉบับ บางครั้งเรามีแนวความคิดสำคัญ ๆ ในการเปลี่ยนแปลงเรื่องนี้
แต่พอถึงขั้นที่จะผ่านมานั้นเืงมาเดี๋ยวนี้เราจะดูได้อย่างไรก็เกิดผลเสียต่อ

ประเทศไทยและประชาชน ผมไม่เห็นด้วยหรือครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านคอกเตอร์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่
เคารพครับ ที่จริงผมขออนุญาตทราบเรียนนะครับว่า การประสานงานนั้น
คือนอกจากให้ท่านเอกพจน์ประสานแล้วนะครับ ผมก็ไปประสานกับท่านอดิศร
นะครับ และผมก็เขียนให้ท่าน ๙ ฉบับนี้ไว้แล้วนะครับ และก็เชื่อว่าท่านจะได้
ศึกษาล่วงหน้า ผมขออนุญาตทราบเรียนเป็นอย่างนี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านทวีวัฒน์ครับ เชิญครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมคงขอเล็กน้อยเท่านั้นเองครับ กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ พรรคความหวังใหม่
 จากจังหวัดสกลนคร จริง ๆ ผมก็หนึ่งประชุมวิปอยู่ก็ไม่เห็นมีใครมาประสานกัน
 ท่านอดีตรก็ไม่ได้บอกกับที่ประชุมวิปแต่อย่างใด ผมอยากให้อือเป็นหลักการว่า
 บนพื้นฐานแห่งการให้เกิดซึ่งกันและกันนั้น กระผมคิดว่าถ้าจะมีการเลื่อนอะไร
 ขึ้นมา ประธานวิปทั้ง ๒ ฝ่าย อาจจะประชุมกันก่อนล่วงหน้าสัก ๕ นาที ๑๐ นาที
 ให้เป็นความตกลงของทั้ง ๒ ฝ่าย ถึงจะสามารถที่จะเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาได้
 ไม่ใช่ว่าเอาจดหมายน้อยไปฝากคุณอ้อย คุณอ้อยคุณอะไรต่าง ๆ ผมก็ไม่ทราบว่าจะ
 อ้อยไหนอย่างไร เดี่ยวจะเข้าใจเป็นอ้อยอื่นนะครับ ก็ต้องขอท่านประธานว่า
 ให้ยึดถือหลักการอย่างนั้น ต้องประสานกันระหว่างประธาวิปทั้ง ๒ ฝ่ายด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนที่ประชุมตั้งนี้ ข้อหาหรือผมเมื่อทั้ง ๒ ฝ่าย
 เห็นไม่สอดคล้องกัน ผมก็ถือว่ายุติสำหรับข้อหาหรือของ ผม ที่นี้ท่านสมาชิก
 จะดำเนินการอย่างไรก็ขอให้เสนอมา เมื่อที่ท่านสุรสิทธิ์ได้เสนอมาแล้วขอเลื่อน
 ๙ ฉบับ ซึ่งทางท่านวิทยา ท่านขจิตร ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็ต้องถามมติ
 ที่ประชุมว่าจะ เห็นด้วยกับท่านสุรสิทธิ์ เสนอหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเสียงข้างมาก
 เห็นด้วยก็ต้องดำเนินการ ๙ ฉบับ คือ ๕.๒๔ ๕.๒๕ ๕.๒๘ ๕.๓๓ ๕.๓๔
 ๕.๓๖ ๕.๓๗ ๕.๓๘ และ ๕.๔๗ แต่จะพิจารณาได้แค่ไหนก็แล้วแต่สมาชิกจะ
 พิจารณา อาจจะ ๑ ฉบับ ๒ ฉบับก็แล้วแต่ครับ ผมถือว่าที่ผมเรียนอย่างนี้
 ถูกต้องไหมครับ ท่านโพจิตมีอะไรเชิญครับ

นายโพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม โพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ด้วยความเคารพ
 ท่านประธาน ถ้าเป็นกฎหมายฉบับเดียวที่จะเสนอในเรื่องเดียว ก็คือเป็น ๕.๒
 อะไรอันเดียวเท่านั้น ที่นี้ถ้ามีหลายร่างๆ ก็ต้องพิจารณาในเรื่องเดียวกัน
 เท่าที่อ่านดูประมาณ ๘ - ๙ อย่างนั้นก็คือกฎหมายยาเสพติด แต่มีอยู่ ๙ ฉบับ
 ที่มีผู้เสนออย่างนั้นใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องเสนอพร้อมกันถ้าได้เลื่อนแล้ว
 ทั้ง ๙ ฉบับ แล้วหลักการก็ต้องว่ากันไป ส่วนจะรับหลักการไม่รับหลักการก็ค่อยว่า
 กันไปทั้ง ๙ ฉบับพร้อมกัน ท่านประธานครับ ผมว่าถ้าจะกรรมาได้เลื่อนเพียง
 ฉบับเดียว แล้วมันจะเสียสาระอย่างอื่นไหม ก็สุดแท้แต่ถ้าจะเอาทั้งพวง

ผมไม่เห็นด้วย เพราะมันมากมาย แล้วจะเลื่อนกันทั้งหมดก็คงจะไม่ถูกต้อง ก็คงจะต้องประสานงานกันให้ดีที่สุดครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านไพจิต อย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขอเรียนหาหรืออีกสักครั้งหนึ่ง คืออย่างนี้ครับเมื่อกี้ผมเรียนว่า คือเลื่อนไม่ใช่ว่าพิจารณาทั้งหมดทั้ง ๙ ฉบับ ก็พิจารณากันทีละฉบับ ๆ ไป ซึ่งผมเมื่อกี้หาหรือต่อที่ประชุมว่า เห็นว่าเป็นเรื่องยาเสพติดเป็นเรื่องที่เร่งด่วนไม่ใช่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นของสภาของเรา คือ ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ๕.๓๗ ร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ๕.๓๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ๕.๔๗ ร่างพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นลักษณะสอดคล้องกับที่ท่านไพจิตเสนอ แต่วันนี้กระผมพิจารณาทีละฉบับไป ท่านขจิตร เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีคำถามใหม่ของคนที่เหตุผลที่เลื่อนครับ ทำไมไม่ให้ท่านพิจารณา ๕.๒๓ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ มันมีปัญหาเยอะแยะกับการบุกรุกที่บ้าน ๓ หลัง ๔ หลัง มันทำไมไม่เร่งด่วนครับ บอกผมหน่อยสิครับ ทำไมรัฐบาลไม่พิจารณา อันนี้ แล้วคุณสุรสิทธิ์เป็นคนเสนอเอง ท่านทำไมเห็นว่ามันไม่เป็นปัญหาหรือครับ ถ้าให้มันสอดคล้องก็เอา ๕.๒๓ ก่อนสิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตศรี ที่ผมหาหรือเอาเรื่องยาเสพติดขึ้นมาก่อน
เป็นอย่างไครครับ ใจเย็นค่อย ๆ หาทางประนีประนอมมันจะลงกันได้

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ
ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ตามที่ท่านประธาน
ได้ยก ๕.๓๖ แล้วต่อด้วย ๕.๓๗ มันคนละอันนะครับ ท่านประธานครับ
กฎหมายคนละฉบับ คนละหลักการด้วย เพราะฉะนั้นถ้าจะ เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
ก็เอาเสีย ๑ อันแล้วก็พิจารณาให้จบ ยกเว้นเป็นกฎหมายท่านเองเดียวกันที่จะ
พิจารณาพร้อมกันผมเห็นด้วย ถ้าเป็นแบบนี้ก็พออนุโลมกันได้ ส่วนวันต่อไป
จะเอาอะไรอีก ความจริงวันนี้ก็ได้หลายฉบับแล้วทำสถิติพอสมควรแล้วครับ
ท่านรองฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : หมายความว่าท่านไพจิตเห็นด้วยที่จะหยิบขึ้นมาที่ร่างพระราชบัญญัติ
ใช้ใหม่ครับ อย่างนั้นผมขออนุญาตประนีประนอมอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ผมขอหาหรือ
อย่างนี้ นะครับ ขอเรียนที่ประชุมนี้ว่า เอา ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์
ต่อจิตและประสาทขึ้นมาพิจารณาก่อน ถ้าพิจารณาจบแล้วจะพิจารณาต่อหรือไม่
ก็ขอเลื่อนขึ้นมาอีกอย่างนี้ได้ไหมครับ ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ

(ที่ประชุมไม่ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าอย่างนั้นถือว่าที่ประชุมมีมติให้
นำร่างพระราชบัญญัติลำดับที่ ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ต่อจิต
และประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมาพิจารณา
ก่อนนะครับ แล้วต่อไปจะเอาเรื่องใดขึ้นมาถือว่าเป็นไปตามลำดับ เชิญท่านรัฐมนตรี
จурินทร์ เสนอครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดพังงา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ความจริงกระผมไม่มี
 ความประสงค์ที่จะทำให้เรื่องยืดยาวครับ เพียงแต่ขอกราบเรียนชี้แจงกับ
 ท่านประธานว่า ๓ ฉบับนี้เป็นเรื่องที่มีหลักการเดียวกันทั้งสิ้นนะครับ
 ทั้ง พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติ
 ยาเสพติดให้โทษ และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกัน
 การใช้สารระเหยที่เป็นหลักการเดียวกันก็คือ ต้องการที่จะแก้ประเด็นสำคัญ
 ก็คือต้องการที่จะให้ทำลายยาเสพติดของกลางได้เร็วขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้เราจะ
 ทำลายของกลางได้ก็ต่อเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว แต่สำหรับหลักการของ ๓ ฉบับนี้
 แค่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่ามีความผิดแล้วก็มีรายละเอียดเล็กน้อยบางประการ
 ก็สามารถทำลายยาเสพติดของกลางได้แล้วซึ่งหลักเดียวกันหมด เพียงแต่
 ยาเสพติดมันมี ๓ ชนิดคืออยู่ใน พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
 ๑ ฉบับ ซึ่งเป็นวัตถุออกฤทธิ์กับสารระเหยอีกฉบับหนึ่งก็เลยต้องแก้ทั้ง ๓ ฉบับ
 ผมกราบเรียนเพื่อความเข้าใจเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คือตอนนี้ผมเรียนที่ประชุมมีมติแล้วที่จะให้เอาร่างพระราชบัญญัติ
 วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทขึ้นมาพิจารณาก่อน เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอหลักการ
 และเหตุผลครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
 และประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งของกลางวัตถุออกฤทธิ์ในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ ทวิ)
๒. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการริบวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อบรรจุที่เกี่ยวข้องกับความผิดในคดี เพื่อให้ศาลมีอำนาจสั่งริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

รัชสี (๒) ๕๑/๓

ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยได้กระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดเงื่อนไขให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจมอบหมายทำลายวัตถุออกฤทธิ์ที่ศาลชั้นต้น มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบหรือนำวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันคดีเกี่ยวกับการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
 วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ และการพิจารณาคดี ต้องใช้
 เวลานานกว่า คดีจะถึงที่สุด ในระหว่างนั้นถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง
 ให้ริบของกลาง วัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์
 ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติวัตถุที่
 ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังได้มีบทบัญญัติให้อำนาจกระทรวง
 สาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย ทำลาย หรือทำของกลาง
 วัตถุออกฤทธิ์ไปใช้ประโยชน์ได้ นอกจากนี้พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
 และประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังไม่มีบทบัญญัติให้ทำลายหรือนำของกลางวัตถุ
 ออกฤทธิ์ที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ก็ตาม และไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของไปใช้
 ประโยชน์ได้ ส่งผลให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมากในแต่ละปี
 เพื่อการเก็บรักษาและดูแลของกลางไม่ให้สูญหาย ดังนั้นเพื่อเป็นการประหยัด
 งบประมาณและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดย
 รวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรเพิ่มเติมแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจ
 ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตาม
 กฎหมายอื่นและไม่มี การฟ้องคดีต่อศาล ถ้าไม่มีผู้ใดอ้างว่าเป็นเจ้าของภายใน
 เวลาที่กำหนด ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาล
 เมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบของกลางวัตถุออกฤทธิ์ ให้กระทรวง
 สาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์
 ได้โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจ
 สั่งให้ริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์เคื่องมือเคื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่นเพื่อให้
 สอดคล้องกับการเพิ่มเติมดังกล่าวและเพื่อให้ครอบคลุมถึงการมีไว้เพื่อใช้ในการ
 กระทำความผิดและการได้มาโดยได้กระทำความผิดต่อวัตถุออกฤทธิ์ด้วย
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปราย เชิญท่านวิทยากรรับ
 นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์
 ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับท่านประธานครับ ส่งสัยเราจะพิจารณา
 กฎหมายคนละฉบับกระมังครับ เพราะว่าที่ท่านรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อสภานั้น

ที่ผ่านมามีทั้งหมดนั้นไม่ตรงกับที่อยู่ในระเบียบวาระ จริง ๆ ครับท่านประธานครับ
ไม่รู้ฉบับไหนครับ คงจะพิจารณากันไม่ได้แล้วครับ ส่งสัยเลื่อนผิดฉบับ หรือของผิด
ระเบียบวาระที่เราที่มีอยู่ในมือตรงนี้ผิด แล้วที่ท่านรัฐมนตรีได้นำเสนอ ตรงนี้
วัตถุประสงค์ตามหนังสือที่ นร ๐๒๐๔/๑๑๒๗๗ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒
ถูกต้องไหมครับ ฉบับเดียวกันไหมครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ขอภัยที่ท่านนำเสนอ
มาตรงนี้ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ แม้กระทั่งคำขึ้นต้นก็ยังไม่ตรงกันเลยครับ
อยู่ในหลักการและเหตุผล แต่ถ้าเป็นฉบับตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอมา
ตรงนี้ ไม่ตรงแน่ครับท่านประธานครับ ให้เจ้าหน้าที่ช่วยดูด้วยครับท่านประธาน
ครับ เราจะพิจารณากันอย่างไรครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านวิทยากรครับ ผมขอขอบคุณนะครับที่ผมดูในร่างฯ
ที่เสนอมาอยู่ในมือผมนี้ ก็เป็นไปตามที่รัฐมนตรีจตุรินทร์ได้เสนอ แต่คำพูดคงจะ
ไม่ได้เรียบทุกคำนะครับ อย่างที่ท่านอาจจะเข้าใจนั้นนะครับ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด
มีการแก้ไขอยู่ ๕ มาตรา

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : แตกต่างกันมากเลย
ลองถ่ายเอกสารมาเปรียบเทียบกันดูได้เลยครับ แม้กระทั่งเหตุผลนะครับ
ท่านประธานครับ ของคณะรัฐมนตรียาวกว่าเรามากมายเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ ท่านอนุญาตนั่งลงก่อนครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ชี้แจงก่อนครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานครับ เพื่อให้หมดปัญหานะครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะอ่านตามตัวอักษรที่ได้
ดำเนินการไว้ทุกคำพูดอีกครั้งหนึ่งนะครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
วัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุประสงค์ต่อจิต
และประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์
ซึ่งของกลาง วัตถุประสงค์ ที่เจ้าหน้าที่ยึดมาตามมาตรา ๔๘ หรือตามกฎหมายอื่น
ในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล

๒. กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบพรรคาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับ วัตถุออกฤทธิ์ ตามพระราชบัญญัตินี้

๓. กำหนดให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุข มอบหมาย มีอำนาจทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ศาลชั้นต้น มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ ประโยชน์ซึ่งของกลางวัตถุออกฤทธิ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น ทั้งในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและในกรณีที่มีการฟ้องคดี ต่อศาล ทำให้เป็นภาระหน้าที่แก่กระทรวงสาธารณสุขในการเก็บรักษาและ ดูแลของกลางวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และทำให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณ เพื่อการเก็บรักษาและดูแลวัตถุออกฤทธิ์เหล่านั้นไม่ให้สูญหาย -----

ดังนั้นเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรกำหนดให้ ในกรณีที่มีการยึดวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล และไม่มีผู้ใดมาอ้างเป็นเจ้าของภายในเวลาที่กำหนด ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาล เมื่อศาลชั้นต้น มีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบของกลางวัตถุออกฤทธิ์ ให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจ สั่งให้ริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้เพิ่งเลื่อนขึ้นมา แล้วก็มา พิจารณาเดี๋ยวนี้ ผมขอความกรุณาจากทางฝ่ายผู้เสนออย่างนี้ได้ไหมครับ คือถ้าเอาเสนอขึ้นมาแล้วก็มีการแก้ไขเพียงเฉพาะจะริบ ผมเห็นด้วยอยู่กับ เฉพาะที่จะริบนี้ก็ออกกฎหมาย แล้วเราต้องตั้งกรรมาธิการเสียเวลา ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตราขึ้นมาแล้ว ๒๕ ปี ปีนี้เป็นปีที่ ๒๕ ครับ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับ โดยหลักการนี้ให้แก้ทั้งฉบับ เหตุผลก็เขียนเอาครับ เขียนใหม่ให้เหมาะสม กับสถานการณ์ เพื่อจะได้ไปกำหนดทั้งหมดเลยว่า วัตถุอะไรมันออกฤทธิ์ ไม่ออกฤทธิ์ มันเปลี่ยนแปลงสถานะจากไหนมาอย่างไร เพราะวันนี้บางครั้ง ไม่สอดคล้องแล้ว สิ่งที่กำหนดไว้ ๒๕ ปี แล้วท่านทำไมมาแก้ แก้ทั้งที่ ขอแก้เฉพาะจะริบ ผมว่ามันเสียเวลาสภา แล้วมันใช้ไม่ได้ ๒๕ ปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอต่อรองว่า หลักการให้เหลืออันเดียว คือแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ สภานี้ รับหลักการอย่างนี้ ส่วนจะไปแก้ไขอย่างไรรายละเอียดนั้นให้กรรมาธิการ แห่งสภาไปแก้ไข เพื่อที่จะเกิดประโยชน์อย่างรอบด้าน และมีการแก้ไข ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๒๕ ปี ต้องยอมรับนะครับ การกำหนด

อะไรอย่างใดในมาตราต่าง ๆ ผมไม่ได้ดูหรอกครับ เพราะว่ามันไม่มี
วันนี้เพิ่งเลื่อนขึ้นมา ในมาตรา ๑๑๖ แล้ว ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีกี่มาตราครับ
กฎหมายฉบับนี้ แล้ว พ.ศ. ๒๕๑๘ บังเอิญผมยังไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรด้วย
ผมก็จำไม่ได้อีก และผมขอหลักการว่า แก้วไขร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับ
ขอเปลี่ยนแปลงอย่างนี้ครับ เพื่อเป็นประโยชน์และให้พวกผมได้มีโอกาส
ได้พิจารณาบ้าง ถ้าผมอนุมัติท่านไป ๓ ข้อ ผมก็มีวงเวียนอยู่ ๓ ข้อนี้ละครับ
แล้วจะแก้ปัญหาอะไรได้ แก้ปัญหาโดยให้รับได้ แก้ไม่ได้หรอกครับ
ปัญหาภาษาเสพย์ติด ปัญหาวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท การจะดูอะไร
การจะแก้กฎหมายต้องดูทั้งกระบวนการทั้งหมด ถ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง
อะไรที่อนุญาตให้ได้ วันนี้เป็นเรื่องธรรมดาแล้วก็เปลี่ยนแปลงไป ผมคิดว่า
ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมาชำระกฎหมายนี้ทั้งฉบับ มันผ่านมา ๒๕ ปีแล้วนี่ครับ
การที่จะแก้เฉพาะหลักการ ๓ ข้อ ผมเห็นว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้รอบด้าน
ผมจึงเสนอว่า ขอให้เป็นการแก้กฎหมายนี้ทั้งฉบับครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์ลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
ได้ฟังเพื่อนสมาชิก คุณขจิตร์ ชัยนิคม ให้เหตุผลในเรื่องของการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ควรจะมีการพิจารณาทั้งร่างพระราชบัญญัติ
เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในหลาย ๆ ประเด็น มีใช้ประเด็นเพียงที่ท่านรัฐมนตรี
ได้นำเสนอในเรื่องของการทำลาย การริบ หรือการที่จะให้กระทรวง
สาธารณสุขไปทำลายเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งได้ ดิฉันเห็นด้วย
ในประเด็นนี้ อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะคะว่า กฎหมายฉบับนี้
ดิฉันสนับสนุน และเมื่อผ่านการอภิปรายแล้วคงจะรับหลักการทุกฉบับ ตามที่
วิปได้นำเสนอขึ้นมาว่าจะเสนอพร้อมกันทีเดียว ๘ ฉบับ เพราะทุกฉบับนั้น
น่าจะ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ดิฉันเห็นว่า เป็นเรื่องเร่งด่วน -----

ขณะนี้ปัญหาในเรื่องของยาเสพติด วัตถุสารระเหย หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาทนี้เป็นปัญหาสังคม ซึ่งตัวดิฉันเองในฐานะรองประธาน
คณะกรรมการกิจการเยาวชนฯ ได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาอย่างมาก
แล้วก็ยังหาทางแก้ไขปัญหาเรื่องนี้อย่างจริงจังไม่ได้ เพราะติดขัดในเรื่อง
ของกฎหมาย ดิฉันเห็นว่าสิ่งที่จะมาพิจารณาแก้ไขในเรื่องที่จะให้ออก
กฎหมายไปวันนี้ วัตถุประสงค์มาพิจารณากันเพื่อที่จะมากำหนดหลักเกณฑ์และ
วิธีการทำลายหรือว่าจะจับหรือว่าจะให้กระทรวงสาธารณสุขเอาไปใช้
ดิฉันคิดว่าแก้ไขปัญหาลักษณะไม่ได้ อยากจะเรียนท่านรัฐมนตรีผ่าน
ท่านคณะรัฐมนตรีนะคะว่าจะถามว่าอย่างที่มีการโฆษณากันในหนังสือ
นิตยสารต่าง ๆ อย่างโจ่งครึมเลย ยาปลูกเชื้อสที่เรียกว่า แผลงวันสเปน
มันเป็นยาที่เมื่อรับประทานเข้าไปแล้ว มันออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
ในเช่นเดียวกัน ไม่ทราบว่าตัวอย่างของแผลงวันสเปนที่โฆษณากันจนกระทั่ง
คณะกรรมการสตรีและเยาวชนต้องเอาเข้ามาพิจารณาว่า มันเป็น
การโฆษณาที่ไม่เหมาะสม ลักษณะของการโฆษณายาอย่างนี้ มันเข้าข่าย
ในเรื่องของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือเปล่า เพราะว่าลักษณะ
ของสิ่งที่ได้โฆษณากันและคณะกรรมการเราเห็นว่าจะ เป็นอันตรายต่อ
เด็กผู้หญิงมาก ๆ เลย เพราะว่าในการโฆษณานั้นก็เป็นการโฆษณาเพื่อที่จะ
ทำให้สามีภรรยาที่ไม่มีความสุขทางเพศได้มีความสุข แต่ว่าถ้ามีมีฉฉฉ
ได้ใช้ยาเหล่านี้เอาไปใช้หยดลงในน้ำดื่มแล้วมีการโฆษณาด้วยว่าจะเพิ่ม
ความสนุกสนาน หยดในเปิบชีหรือเครื่องดื่ม และดิฉันเองได้เคยโทรศัพท์
ไปตามหน่วยที่เขาขาย ขวดหนึ่งตั้ง ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาท ดิฉันว่าตรงนี้
เป็นสิ่งที่เราน่าจะหยิบยกเข้ามาแก้ไขว่า แล้วเราจะดำเนินการแก้ไขอย่างนี้
อย่างไร อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันมองเห็นว่า การที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น
อยากจะให้พิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะว่าวันนี้ถ้ารับหลักการในเรื่องนี้ไป
ก็จะมีปัญหาในเรื่องที่จะไปแก้ไขประเด็นอื่น ๆ ไม่ได้ เนื่องจากว่าหลักการ
ของการแก้ไขในวันนี้เป็นเพียง ๓ ประเด็น ดิฉันเองอยากจะมองไปถึง
การแก้ไขในเรื่องของการนำโฆษณาหรือโทษอะไรต่าง ๆ รวมทั้งการที่จะควบคุม
หรือป้องกันการที่จะโฆษณาวัตถุออกฤทธิ์ต่าง ๆ นี้ เพื่อเป็นประโยชน์ด้วย
เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีนะคะว่า

ขอให้ได้นำพระราชบัญญัติทั้งฉบับนี้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เห็นและอาจจะมีการ
ประเด็นอะไรที่เพิ่มเติม ดิฉันคิดว่า ดิฉันรับได้ แล้วก็คงจะมีเพื่อนสมาชิก
หลายท่านที่จะสนับสนุนให้มีการแก้ไข ไม่ใช่เฉพาะฉบับนี้ฉบับเดียว แต่ว่า
ทุกฉบับที่ทางคณะรัฐมนตรีจะขอเลื่อนขึ้นมานั้น ดิฉันเห็นว่าเป็นประโยชน์ทั้งสิ้น
เพราะฉะนั้นอยากจะขอเสนอความเห็นนี้ผ่านท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี
ว่าถ้าเป็นไปได้ขอให้เลื่อนไป แล้วก็ให้นำเอกสารเข้ามาพิจารณา ดิฉันสนับสนุน
เต็มที่เลยค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์
ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุก ๆ ท่านนะครับ กระผม
เข้าใจว่าหลักการที่เสนอไว้เป็นสิ่งที่ดี เราไม่เคยปฏิเสธสิ่งที่ดีเพื่อสังคมและ
เพื่อประชาชน เราทุกคนก็พร้อมใจกันที่จะสนับสนุน แต่สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับ
เราอยู่ขณะนี้ ก็คือเรื่องของการที่เลื่อนขึ้นมาอย่างกะทันหันดังที่ได้
กราบเรียนไปแล้ว ก็คงจะไม่ย้อนกลับไป แต่ถ้าหากเราจะพิจารณาดูให้ดี
ถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะพบว่า ยังเป็นปัญหา โดยเฉพาะการยึด
การรีบ สิ่งที่เราต้องการแก้ไขกันไปในนั้น อยากจะกราบเรียนว่า มันมีปัญหาแน่นอน
ท่านประธานครับ -----

เพราะว่าถ้าหากผู้ที่ประสงค์จะกระทำผิดไปยืมรถกระผมมา โดยกระผม
ไม่รู้ตัวว่าเขาจะยืมไปทำอะไร ตรงนี้เราจะพิสูจน์กันได้อย่างไร เพราะฉะนั้น
ความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการพิจารณาคดี ในการพิจารณาที่จะยึดทรัพย์
ของแต่ละคนนั้น ผมอยากจะฝากว่าอำนาจตรงนี้เป็นอำนาจที่สิ้นฟ้าหรือสิ้นพื้น
เกินไปกว่าจะพิสูจน์ได้ตรงนี้ เราไม่มีหัวใจบอกตรง ๆ ว่าเราไม่มีใจ
ในกระบวนการของการพิสูจน์โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐขณะนี้ เราจะพบ
อยู่บ่อยครั้งว่าบางสถานการณ์นั้น ย้ายจำนวนมากมายขออนุญาตยกตัวอย่าง
แต่เวลาลงในบันทึกการจับกุมนั้นลดลงไปจาก ๕๐,๐๐๐ เม็ด เป็น ๕ เม็ด
จากเป็นผู้จำหน่ายผู้ขาย เป็นแต่เพียงผู้ครอบครอง ซึ่งเราก็พบว่าคดีหลายคดี
ตรงนี้ก็คงไม่ก้าวลึกไปถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ต้องเป็นปัญหา
อย่างแน่นอน ความบริสุทธิ์ยุติธรรมจะต้องดำรงไว้โดยเฉพาะสิ่งที่ผม
อยากจะกราบเรียนว่าขณะนี้นโยบายการปราบปรามวัตถุที่ออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาท หรือกระทิงยาเสพติดต่าง ๆ ขณะนี้นั้นเป็นปัญหา
รัฐประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้น ผมอยากจะบอกว่าประสบความสำเร็จล้มเหลว
อย่างแน่นอนยิ่งปราบก็ยิ่งมาก ซึ่งอยากจะกราบเรียนว่าในวันพรุ่งนี้ก็จะ เป็น
กระทิงอยู่แล้วอยากจะกราบเรียนต่อไปอีกว่า คดีที่บอกว่าไม่ฟ้องต่อศาลนั้น
ให้สามารถยึดได้แล้วให้กระทรวงสาธารณสุข ขอภัยครับท่านประธานครับ
แต่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผม
จึงอยากจะกราบเรียนว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ที่ต้องมีอำนาจ
หรือรักษาการตามกฎหมายฉบับนี้หรือไม่อย่างไร กระผมจึงเห็นว่ามันยังเป็น
ปัญหาอยู่มากมาย มีมาตราอีกหลายมาตราที่ยังเป็นปัญหาโดยเฉพาะการยึด
ยานพาหนะ การยึดเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ นั้น ผมจึงอยากจะบอกว่า
ความยุติธรรมต้องบังเกิดแก่เจ้าของทรัพย์สินที่ถูกยึดมา เพราะว่าเราไม่
สามารถที่จะทราบได้ ผมยังย้ำอยู่ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นปัญหาอย่างแน่นอน
แต่เมื่อได้เสนอเข้ามาแล้ว ท่านประธานครับ กระผมจึงอยากจะให้พิจารณา
กันอย่างรอบคอบ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า เราอย่าเร่งร้อนกันเลยครับ
ทำไมเราไม่ย้อนกลับไปพิจารณาหรือว่าแก้ไขกันทั้งฉบับตั้งที่สมาชิกฝ่ายค้านนี้
ได้นำเรียนเสนอต่อท่านประธานไป ตรงนี้ทางรัฐบาลนั้นพอจะรับไปได้หรือไม่
อย่างไรว่า ถ้าหากเราจะแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกฎหมายฉบับนี้
โดยการนำมาแก้ไขกันทั้งฉบับ ผมจะสนับสนุนแล้วก็ดีใจเป็นอย่างสิ้นพื้น

ท่านสามารถนำเข้ามาสัปดาห์หน้าก็ได้เลยครับ ท่านประธานครับ เพราะว่า
 ประโยชน์นั้นจะตกกับประชาชนส่วนมากอย่างแน่นอน จึงอยากจะกราบเรียน
 เป็นประเด็นและเป็นเหตุผลว่ายังมีปัญหามากมายครับในกฎหมายฉบับนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จुरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา รัฐมนตรี
 ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมขออนุญาตชี้แจงเพื่อนสมาชิกแต่เพียงสั้น ๆ
 เท่านั้นเองครับ ประเด็นสำคัญที่เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นถามคือทำไมไม่แก้ทั้งฉบับ
 ประเด็นที่จะแก้ทั้งฉบับนั้นก็คงจะมีประเด็นที่มากมายเหมือนกันครับ ถ้าจะทำ
 ในลักษณะอย่างนั้น แต่ประเด็นนี้เรามองเห็นว่าจุดสำคัญควรที่จะมีการแก้ไข
 ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำลายยาเสพติดของกลางเท่านั้นเองครับ
 จึงได้หยิบยกเฉพาะประเด็นนี้ และเป็นประเด็นที่คิดว่าจะจะเป็นประโยชน์ในช่วง
 ระยะเวลาที่รัฐบาลกำลังเร่งรัดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในขณะนี้
 เพราะฉะนั้นก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้แทนที่จะต้องรอให้คดีถึงที่สุด ๒ ศาล
 ๓ ศาล แล้วจึงจะทำลายยาเสพติดของกลางได้ ต่อไปนี้ก็แค่ศาลชั้นต้น
 แล้วถ้าไม่มีผู้ใดโต้แย้งในรื่องน้ำหนัก จำนวน ปริมาณเหล่านี้เป็นต้น ก็สามารถ
 ที่จะทำลายยาเสพติดของกลางได้แล้วก็จะไม่เป็นภาระในการที่จะเก็บรักษา
 ไว้โดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงเป็นจุดที่มาที่ได้ดำเนินการแก้ไขเฉพาะประเด็นนี้

ส่วนประเด็นที่ท่าน ส.ส. ลลิตา ท่านได้สอบถามเรื่องการโฆษณาขาย พุดง่าย ๆ ว่าวัตถุทางเพศ เป็นเรื่องที่ท่านมีความประสงค์ที่จะให้ดำเนินการ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า กรณีของการโฆษณาขายวัตถุที่เกี่ยวข้องกับทางเพศเป็นเรื่องผิดกฎหมายอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะผิดกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค พุทธศักราช ๒๕๒๒ ในเรื่องของการโฆษณา เพราะฉะนั้นใครจะไปโฆษณาขายสิ่งเหล่านี้ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือทางสื่ออื่นใด ไม่ได้โดยเด็ดขาด จะเข้าข่ายผิดกฎหมายทำให้เสื่อมเสีย ศีลธรรมอันดี ซึ่งที่ผ่านมานี้ในฐานะที่ผมเคยดูแลสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จนถึงขณะนี้ได้มีการลงโทษสื่อไปแล้วหลายราย แล้วในการลงโทษนั้น ก็มีการลงโทษขั้นสูงสุดเท่าที่กฎหมายจะเปิดโอกาสให้ได้ และก็มีมีการลงโทษ กรรมการบริษัทผู้มีอำนาจทุกคนครับ หมายความว่า ถ้าสมมติว่าผู้มีอำนาจ ๓ คน จะต้องลงโทษปรับ ๑ แสนบาท ก็โดนคนละแสน คนละแสนหมด ไม่ได้รวมในรูป บริษัทว่า ๑ แสนบาท ก็โดน ๓ แสนบาท ถ้าเป็นลักษณะอย่างนั้น อันนี้ก็คือสิ่งที่ได้ ดำเนินการไปในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร อยากจะเรียนท่านประธาน ผากไปยังท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์นะคะว่า สิ่งที่ท่าน ได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การโฆษณาวัตถุทางเพศนั้นเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย และก็ได้มีการดำเนินการจับกุมไปแล้วนั้น ไม่เป็นความจริงนะคะ เพราะว่าหนังสือ ต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้เชิญทางตำรวจแห่งชาติเข้ามาชี้แจงในคณะกรรมการ ทางตำรวจแห่งชาตินั้นเป็นผู้พูดเองว่าไม่เข้าข่าย เนื่องจากว่าใน พ.ร.บ. การพิมพ์นั้นมีการจำกัดความในเรื่องของคำว่า ลามก เอาไว้ และหนังสือ พวกแมลงวันสเปนอย่างที่คุณพูด หรือตุ๊กตាយางอะไรหลาย ๆ อย่าง ที่โฆษณา กันอย่างโจ่งครึ่มเลย เดิมนั้นก็โฆษณาอยู่ในหนังสือเพลย์บอย (Playboy) ที่ดิฉันตกใจมากเลย และต้องหยิบยกเข้ามาเป็นปัญหาที่เราพูดกันในคณะกรรมการ ก็คือว่า เดิมมีการโฆษณาในหนังสือกีฬาสปอร์ต (Sport) ที่พวกผู้ชายส่วนใหญ่ จะเป็นคนอ่าน และมาหนังสือพวกกรด แต่ตอนหลังมันแพร่หลายเข้ามาในหนังสือ ตลาดรยอนด์ บ้านและที่ดิน นี่มีหลักฐานหมด และเราก็ได้เชิญทางตำรวจแห่งชาติ

เข้ามาชี้แจง ก็บอกว่าไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะว่ามันไม่เข้าข่ายคำว่า ลามก เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังทางคณะรัฐมนตรีว่า ถ้าจะมีกฎหมายสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับที่ตัวดิฉันเองได้นำเสนอไปแล้ว น่าจะได้ดำเนินการแก้ไขเข้ามาพร้อม ๆ กันในเรื่องของสื่อโฆษณาต่าง ๆ แต่จะอย่างไรก็ตามสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเหตุผลว่า ขอแก้ไขเพียง ๓ ประเด็นนั้น ดิฉันยังเห็นว่าไม่น่าที่จะรีบร้อนขนาดนั้น เนื่องจากว่ากฎหมายนั้นเราได้มีการใช้มาเป็นระยะเวลา นานเต็มที่แล้ว และปัญหาของสังคมนั้นมันหมักหมมขึ้นทุกที ดิฉันไม่เห็นด้วยเลย ในการที่จะแก้ไขหลักการเพียง ๓ หลักการ จะขออย่างนี้ได้ไหมคะว่า วันนี้ดิฉันคิดว่าทุกท่านคงไม่มีใครปฏิเสธกฎหมายฉบับนี้ แต่อยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ให้ คณะทำงานไปดูกฎหมายทั้งฉบับ เพื่อที่จะขอแก้ไขประเด็นอะไรก็ได้ที่ ส.ส. หลาย ๆ ท่านได้นำเสนอไป แล้วนำเสนอกลับมาเป็นในฉบับหน้า ดิฉันคิดว่า จะทำให้การแก้ไขตรงนี้สมบูรณ์และ เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากยิ่งขึ้น และไม่น่า จะรีบร้อนอะไร เพราะว่าสัปดาห์หน้านั้นเราก็จะได้เข้ามาพร้อม ๆ กันทุกฉบับ ดิฉันคิดว่าการอภิปรายครั้งเดียวกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่ฟ่วงกันมาจะใช้ระยะเวลา น้อย แต่ที่ว่าถ้าเราได้ศึกษาและแก้ไขทุก ๆ ประเด็น ดิฉันคิดว่าสัปดาห์หน้า ๕ ฉบับก็คงจะ ผ่านหมด ตัวดิฉันเองยังยืนยันต่อท่านประธานว่า วันนี้ใน ๓ หลักการ ดิฉัน ยอมรับนะคะ แต่อยากจะขอให้ทางคณะรัฐมนตรีนั้นได้ไปดูปัญหาหลาย ๆ อย่าง ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเห็นสมควรจะแก้ไขและนำเข้ามาพร้อมกัน ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านโชคสมานศรี

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ จังหวัดอุดรธานี พรรคกิจสังคม
ขออนุญาตท่านประธานว่า โดยหลักการผมเห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
แต่ก็มีข้อแม้โดยตรงที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการตราเป็น
พระราชบัญญัติ ๒๕๑๘ ซึ่งใช้กันมาเป็นเวลาเกือบ ๓๐ ปีมาแล้ว พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จะเกี่ยวข้องกับ ๓ ประเภท ประการที่ ๑ คือ คน ประการที่ ๒
วัตถุ คือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประการที่ ๓ เจ้าหน้าที่ที่ต้องมีคน
เกี่ยวข้องอยู่ ๓ อย่างด้วยกัน ประการแรก คน วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
และประสาท คนที่ครอบครองวัตถุอย่างที่ว่านี้มีอยู่ ๒ ประเภทโดยประมาณ
ประเภทที่ ๑ ก็คือครอบครองไว้เพื่อจัดจำหน่าย ประเภทที่ ๒ ครอบครองไว้
เพื่อเสพ ในขณะที่ครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้นจะมีกฎหมายเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
มาสู่บุคคลที่เพื่อเสพ บุคคลที่เสพ มีเยาวชนและวัยรุ่น ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
เป็นปัญหาของชาติ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทนั้นไม่ได้หมายความว่า
มีขายอย่างเดียว ไม่ได้หมายความว่า เป็นสารเฮโรอีนอย่างเดียว มิได้
หมายความว่า เป็นกัญชาอย่างเดียว วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่บุคคล
ซึ่งเป็นเยาวชนและวัยรุ่นที่เป็นปัญหาของชาติอยู่ในปัจจุบันนั้นประกอบด้วย
สิ่งที่มีนเป็นปัญหาอยู่ขณะนี้ เป็นวัตถุที่ค้าขายกันในตลาด แต่ถ้าหากเราแก้
เฉพาะเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องให้เจ้าหน้าที่ไปทำลายวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต
และประสาทในขณะที่ยังไม่มีการฟ้องร้องต่อศาล ผมอยากจะถามท่านประธานว่า

ประการแรก ถ้าหากบุคคลครอบครองกาว ซึ่งเป็นกาวติด
ยางจักรยานยนต์หรือมอเตอร์ไซด์ เด็กเสพกาวครับ กาวตัวนี้มีกฎหมาย
คุ้มครอง และไม่ผิดกฎหมายถ้าหากคนครอบครองนั้นใช้ก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อธุรกิจตนเองหรือก่อให้เกิดประโยชน์อย่างอื่น

ประการที่ ๒ ที่มีปัญหานั้นก็คือหินเนอร์ครับ หินเนอร์นั้นเป็นเครื่อง
ผสมกับสีทาบ้าน ทารรถ พันสีรถ อะไรต่าง ๆ ที่นี้คนครอบครองได้ แต่เด็ก
นำไปเสพ

ประการต่อไป เครื่องดื่มหลายชนิดที่มันมีปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้
คนก็เสพถูกต้องตามกฎหมาย แต่เป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท มันจะมา

เชื่อมโยงกับบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ ไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่ผิดกฎหมาย และถูกกฎหมายได้

แล้วอีกประการต่อไป ขาหาเล็บหลายประเภท ถ้ามว่าเจ้าหน้าที่ ส่วนนี้ที่เป็นระดับ ซี ๕ ซี ๖ ซี ๗ จะไปแยกแยะสิ่งที่คนใช้ประโยชน์ส่วนตัว และไปแยกแยะในสิ่งที่ทำลายระบบประสาทได้อย่างไร นี่คืออยากจะถามท่าน เพราะกฎหมายฉบับนี้เกิดตั้งแต่ปี ๒๕๑๘

ประการต่อไป แอลกอฮอล์ใช้ดื่ม ดมแล้วตาบอด สิ่งสำคัญที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ท้ายรถเราครับท่านประธาน น้ำมันเบนซิน เด็กเสพน้ำมันเบนซิน ดมน้ำมันเบนซิน เวลานี้ดมจนตาบอดครับท่านประธาน นี่คือวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท กฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ณ เวลานี้ถ้าหากท่านจะให้ เจ้าหน้าที่ในข้อ (๑) ตามหลักการนั้นบอกว่าให้เจ้าหน้าที่ยึดของกลางเหล่านี้ได้ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะไปวินิจฉัยอย่างไรว่าสิ่งเหล่านี้ที่เขาครอบครองเพื่อเสพ และเพื่อจำหน่าย นี่คือการแรกครับ

ประการที่ ๒ วัตถุที่มีน้เกิดขึ้นอยู่ในท้องตลาดเวลานี้ เราไม่สามารถแยกแยะได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ตามมาคืออยากจะให้ท่านประธาน ได้นำเสนอแก้ไขกฎหมายในวัตถุประสงค์ หรือข้อจำกัดของวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท แต่ถ้าหากท่านแก้ไขเฉพาะตรงนี้ไปจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แล้วสิ่งที่ทำต่อไปนั้นก็คือข้อ (๒) ในหลักการ และข้อ (๓) ในหลักการและเหตุผลให้ศาลพิจารณายึด สมมุติว่าเรามีรถปิกอัพ ลักคันหนึ่ง พี่น้องประชาชนจะบรรทุกแอลกอฮอล์ บรรทุกกาว บรรทุกทินเนอร์ และเครื่องตีบางประเภท ตลอดจนยาทาเล็บ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ระดับ ซี ๔ ซี ๕ ซี ๖ ซี ๗ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ยึดสิ่งเหล่านี้และนำเสนอต่อศาล ให้ยึดรถปิกอัพเขา พี่น้องประชาชนจะเอาอะไรมาเป็นตัวประกัน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และให้ความเสมอภาคในการใช้กฎหมาย ของพี่น้องประชาชน สิ่งที่ผมอยากเสนอเห็นด้วยกับสิ่งที่ท่านเสนอมานั้นก็คือว่า เราน่าจะมาดูกันในภาพรวมเพื่อสิ่งเหล่านี้ กระบวนการรักษาความสงบระดับ จังหวัด ได้นำประเด็นนี้มาพูดในขณะที่ผมเป็นประธานสภาจังหวัด ไม่สามารถ ดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นผมถึงอยากให้ท่านประธานได้เสนอต่อไปก็คือว่า

๑๓๒

สพ ๑๔/๒๕๔๓ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๕๗/๓

เรามารวมกันทำ แล้วทำให้เป็นกระบวนการเดียวกัน จะได้ว่าอะไรคือ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญท่าน พันตำรวจโท ไหวจน์ ครับ

- ๕๘/๑

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์
 พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกำแพงเพชร กฎหมาย ๓ ฉบับที่ท่านรัฐมนตรีนำเสนอ
 ต่อสภาก็คือกฎหมายยาเสพติดให้โทษ กฎหมายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย และก็ร่างพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์
 ต่อจิตประสาท ทั้ง ๓ เรื่องที่จะต้องนำเสนอเนะครับ ผมดูในหลักการแล้วตามที่
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้นำเรียนต่อสภาว่าควรจะแก้ไขทั้งฉบับ
 การแก้ไขแค่นี้ค่อยเกินไป ปัญหาอุปสรรคมีมากมายที่จะต้องแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น
 เราในฐานะที่เป็นผู้กำหนดเป็นผู้ออกกฎหมายน่าจะออกกฎหมายเพื่อที่จะให้ผู้ปฏิบัติ
 สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง กฎหมายแต่ละฉบับออกกว้าง ๆ แล้วก็ให้ไปตีความ
 กันเอาเอง เราดูง่าย ๆ ครับ กฎหมายที่ตีความเรื่อง ส.ว. เจตนาารมณ์
 ของกฎหมายออกไปอย่างนี้ กกต. ตีไปอย่างนี้ ปัญหาว่าเนะครับ เพราะฉะนั้น
 กฎหมายที่เราจะออกในวันนี้ที่เสนอต่อสภาน่าจะรอบคอบและละเอียด สิ่ง
 ประเทศไทยเราได้รับความเสียหาย ผมเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจมา ๑๕ ปี ปัญหา
 ที่เกิดขึ้นคือโรงพักทุกโรงพักรวบมากครับ เอาเงินไปวางตามหน้าโรงพัก
 ไม่ต่ำกว่าโรงพักละ ๑๐๐ ล้านบาท แต่เงินทั้งหมดเป็นเงินที่กู้มาจากประเทศญี่ปุ่น
 ที่ผมพูดตรงนี้ก็คือ เราเอารถญี่ปุ่นทั้งหมดที่เราไปจับกุมได้เอามาทิ้งไว้เฉย ๆ
 โดยไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ทุกโรงพักครับ โรงพักละ ๑๐๐ ล้านบาท
 ๒๐๐ ล้านบาท เต็มไปหมดเลย จนกว่าศาลจะตัดสิน ๓ ปี ๕ ปี เงินทุกบาททุกสตางค์
 นั่นคือเสียดและเนื่อซึ่งจะต้องออกไปต่างประเทศ แต่เราเอามากองไว้เฉย ๆ
 โดยไม่ใช้ประโยชน์ ทำไมเราไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันรถคันนี้แล้วเอาออกไป
 ใช้ให้เกิดประโยชน์ สามารถที่จะใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ให้เกิดประโยชน์ได้
 ตรงนี้เราน่าจะแก้ไขว่าเราจะทำอย่างไร และสิ่งที่จะนำเรียนอีกเรื่องหนึ่งก็คือ
 การดำเนินการต่าง ๆ หลายสิ่งหลายอย่างเราไม่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งนั้น
 เป็นสารระเหยหรือไม่ ที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอว่าขณะนี้มีการกินเครื่องดื่มพิเศษ
 กินแล้วทำให้เมา กินแล้วทำให้เซ็กส์ หรือปากกาบางชนิดครับอันตรายมาก
 สำหรับเด็กเนะครับที่เราเขียนทุกวันนี้ ลองไปดมดูสิครับ นั่นก็เป็นสารเสพติดชนิดหนึ่ง
 แล้วทำให้ติดด้วยเนะครับ ให้เด็กเขียนมากไม่ได้เนะครับ ชอล์ก (Chalk) ยิ่งดีกว่า
 บอกชอล์กก็เกิดโทษทำให้เป็นโรคปอด แต่ปากกาที่เขียนไวท์ บอร์ด (White board)
 ก็มีปัญหากอีกเหมือนกันมีทินเนอร์อยู่ในนั้นก็เกิดความเสียหายกับร่างกาย เราต้อง

พิจารณาให้รอบคอบ ไม่ว่าอย่างไรก็ดี ตามที่ท่านโชคสมานได้นำเรียนว่าถ้าหากว่า
 เขาบรรทุกหินเนอร์ไป เราจะพิจารณาได้อย่างไรว่าอันนี้เขาเอาไปเพื่อใช้ในการ
 การอุตสาหกรรม อันนี้เอาไปเพื่อบริโภค หลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านนำเสนอใน
 หลักการ ๓ - ๔ ข้อนี้ มันเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติในระดับ เราออกกฎหมายกว้างเกินไป
 ผู้ปฏิบัติคือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 มีความรับผิดชอบเป็นคนที่ก็สามารถที่จะใช้กฎหมายให้เกิดประโยชน์ตามเจตนารมณ์
 ที่สภาออกไป แต่ถ้าหากใช้ความคิดเห็นส่วนตัว ปัญหาเกิดขึ้นแน่ครับ เราก็ต้องมา
 พิจารณากฎหมายว่า เอ๊ะ สภาออกกฎหมายไม่ดีหรือเปล่า ทำให้มีการตีความไป
 ผิด ๆ พลาด ๆ ดังนั้นผมคิดว่าการเสนอกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับเป็นกฎหมายที่
 เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับประเทศชาติในขณะนี้ เพราะว่ายาเสพติดขณะนี้ระบาด
 มากมายมหาศาล เราต้องช่วยกันแก้ปัญหา แต่การแก้ปัญหาเป็นการแก้เพียงเล็กน้อย
 จุดเล็ก ๆ นี้ยังไม่พอครับ เราต้องแก้ให้กว้างกว่านี้ให้มากกว่านี้เพื่อเกิดประโยชน์
 สูงสุดสำหรับประเทศชาติ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
 ครับ กระผมนั่งฟังเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัติวัตถุที่
 ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันนี้อยู่หลายท่าน
 ซึ่งถ้าจะสรุปว่าทุกท่านที่ได้แสดงความคิดเห็นนั้นได้เห็นด้วยที่จะมีการแก้ไข
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คงจะไม่ผิดพลาดมากนัก แต่ว่าสิ่งที่สมาชิกจากฝ่ายค้าน
 ได้วิตกนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงแล้วกฎหมายในการแก้ปัญหานั้น
 มีอยู่หลายฉบับด้วยกัน ไม่ใช่มีเฉพาะกฎหมายที่เราได้พิจารณาอยู่ในขณะนี้ มีกฎหมาย
 ยาเสพติดให้โทษ มีกฎหมายเรื่องการใช้สารระเหยที่เราจะพิจารณาต่อไป -----

ผมเรียนท่านประธานว่า ความจริงนั้นการแก้ปัญหาเสพย์ติดของบ้านเมืองนั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเพื่อนสมาชิก จากฝ่ายค้าน ซึ่งกระผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะได้รับความร่วมมือ ด้วยดีจากฝ่ายค้าน แต่ความห่วงใยของสมาชิกจากพรรคฝ่ายค้านนั้น ผมเข้าใจว่า มีบางส่วนครับที่เราสามารถจะไปปรับปรุงในชั้นกรรมาธิการได้ ผมกราบเรียน ท่านประธานว่า ตลอดระยะเวลาการทำงานของรัฐบาลทุกรัฐบาล มันจะมีคำถาม อยู่เสมอเวลาเจ้าหน้าที่ไปจับ หรือว่ายึดของกลางที่เป็นยาเสพย์ติด จะมีคำถาม ของแม้กระทั่งเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ก็เคยตั้งข้อสงสัย ประชาชนข้างนอกเอง เขาก็สงสัยว่าของกลางที่ยึดได้เป็นล้าน ๆ เม็ดนั้น ยังอยู่ครบหรือเปล่า ของกลางนั้นยังอยู่หรือเปล่า หรือว่าจะมีเจ้าหน้าที่นำของกลางเหล่านั้นออกไป จำหน่ายต่อไปหรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่ประชาชนทั้งประเทศเขาข้องใจอยู่ตลอดเวลา ผมเรียนท่านประธานว่า เพราะเหตุอย่างนั้นแหละครับ อย่างน้อยที่สุดก็เป็น ที่มาของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งแต่เดิมนั้นเพื่อนสมาชิกและท่านประธานซึ่งเป็นนักกฎหมาย คงจะทราบว่าการริบของกลางนั้น ถ้าไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เราไม่สามารถ ที่จะทำลายหรือริบของกลางได้ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ คล้าย ๆ กับเป็นกฎหมายที่ยกเว้นการริบทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ถึงแม้ว่าในอดีตนั้นคำพิพากษายังไม่ถึงที่สุดก็สามารถที่จะให้กระทรวงสาธารณสุขนั้น นำของกลางซึ่งเป็นยาเสพย์ติดนั้นไปทำลายได้ นอกจากนั้นในกรณีที่เรายึดได้ เฉพาะของกลาง ซึ่งท่านประธานก็เห็นอยู่บ่อย ยึดได้ของกลาง ส่วนผู้กระทำความผิดนั้นหลบหนีไป ในกรณีเช่นนี้ก็เช่นเดียวกันท่านประธานครับ เราสามารถ ที่จะทำลายของกลางได้ โดยใช้เวลาเพียง ๖ เดือนเท่านั้นเอง ซึ่งก่อนหน้านี้ ต้องใช้เวลาเป็นแรมปีทีเดียวที่จะทำลายของกลางได้ นั้นเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือในการออกกฎหมายฉบับนี้ นอกจากนั้นท่านประธาน ที่เคารพครับ ในขณะนี้ท่านประธานจะเห็นว่าเมื่อเรายึดของกลางได้ เป็นหน้าที่ ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะต้องนำของกลางเหล่านั้นมาทำลาย ซึ่งในแต่ละปีนั้น ก็เป็นเรื่องที่กระทรวงสาธารณสุขต้องทำลายอยู่เป็นประจำ เรามีของกลางอยู่ จำนวนมากในการเผาทำลายแต่ละครั้ง แต่ว่าในความเป็นจริงนั้นเมื่อยึดของกลางได้ แต่ละครั้ง ของกลางส่วนหนึ่งได้เก็บรักษาไว้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งกระจายอยู่ ทั่วประเทศ เมื่อมีการแก้กฎหมายฉบับนี้แล้วต่อไปนั้นแทนที่จะส่งของกลางมายัง กระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลาย กฎหมายฉบับนี้ยังแก้ไขให้กระทรวงสาธารณสุข

สามารถที่จะมอบให้หน่วยงานอื่น สามารถนำของกลางนั้นไปทำลายได้ซึ่งจะเป็น การประหยัดเวลา ซึ่งรัฐบาลไม่ต้องใช้งบประมาณ ไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณ ในการเก็บและรักษา เพราะฉะนั้นโดยหลักการสำคัญทั้ง ๓ - ๔ ประการ ที่ได้กราบเรียนท่านประธาน ผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการแก้ปัญหาเสพย์ติดของประเศ และคงได้รับความร่วมมือ ด้วยดีจากเพื่อนสมาชิกทุกฝ่าย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนหารือเนื่องจากมีท่านสมาชิก อภิปรายหลายท่านแล้ว เห็นสมควรจะปิดอภิปรายหรือยังครับ ท่านสุชาติเชิญครับ ขอให้อย่าซ้ำประเด็นคนอื่น ขอขอบคุณครับ เชิญครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชาติ ศรีสังข์ จังหวัดมหาสารคาม พรรคความหวังใหม่ ผมอภิปรายไม่ซ้ำ ขออภิปรายเพิ่มเติมหนึ่ง ก็คือว่าถามว่าฝ่ายค้านเห็นด้วยไหม ตัวผมเห็นด้วยไหม กับการที่จะเลื่อนเรื่องยาเสพย์ติดขึ้นมา เห็นด้วยอย่างยิ่งท่านประธานครับ เห็นด้วย น่าจะเลื่อนมาตั้งนานแล้วด้วยซ้ำไป เพราะเวลานี้เหตุผลสนับสนุนก็คือว่าเวลานี้ ยาเสพย์ติดเป็นปัญหาระดับโลกแล้วก็เป็นปัญหาของประเทศไทย ผมอยากจะ เรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่า ลองบอกผมมาสิสัก ๓ โรงเรียนว่า โรงเรียนไหนปลอดยาเสพย์ติด ผมว่าท่านรัฐมนตรีนี้ก็ไม่ออก แล้วผมก็ไม่ทราบว่ามีโรงเรียนไหน เพราะฉะนั้นตอนนี้เข้าไปในโรงเรียน เข้าในหมู่เยาวชน เป็นปัญหา ของครอบครัว ของหมู่บ้านของชุมชน เป็นปัญหามากมาย ท่านประธานที่เคารพครับ ในหน้าหนังสือพิมพ์แทบทุกคอลัมน์มีแต่ยิงแต่ฆ่ากระโดดตึก ทั้งหมดเป็นปัญหา ของชาติเราแล้ว-----

เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่าที่จะมีการเลื่อน แต่การเลื่อนนี้ไม่น่าจะเป็นฉบับนี้ ฉบับนี้ท่านประธานครับทั้ง ๓ ข้อก็คือ ๑. ให้ทำลาย ๒. ก็คือให้ริบ ๓. ก็คือให้กระทรวงสาธารณสุข ทั้งหมดนี้ดูแล้วเหมือนกับว่าเป็นการเคลียร์ (Clear) ตัวเองของฝ่ายผู้บริหารเท่านั้นเอง เพราะตอนนี้คนกลัวหามาก พี่น้องประชาชนบอกว่ายามีจำนวนมากที่จับได้อยู่ ๆ ก็โพล์ที่เมืองทอง ๒ ล้าน ๖ แสนอะไรทำนองนี้แล้วเอาไปไหนหมดหรือเอาไปขายต่อ การที่เลื่อนตรงนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นการเคลียร์ตัวเองเท่านั้นเอง แต่การที่จะแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าจริง ๆ ก็คือว่าตอนนี้ขณะนี้คนที่ถูกจับแล้วก็มี คนที่ยังไม่ถูกจับก็มีหลบซ่อนอยู่ ขायอยู่ก็มี เป็นปัญหาอย่างยิ่ง ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลทุกคนให้ความร่วมมืออยู่แล้วครับ ไม่ว่าโครงการแสงเทียน ผมอยู่พื้นที่ฝ่ายค้านก็มาขอความร่วมมือให้ความร่วมมือมาตลอด แล้วที่มีข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ที่บอกว่ามีการหักหลังธุรกิจเรื่องยาบ้า ผมอยากทราบเรียนให้ตามท่าน มท. ๑ หักหลังกันจริงหรือไม่ หรือว่าอย่างอื่น ผมไม่อยากจะกล่าวถึงไปถึงตรงนั้นท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณสุชาติเอาเฉพาะในประเด็นนี้ครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : ผมทราบว่าท่านประธานกำลังจะเบรก (Break) ผมตรงนั้น ผมก็ไม่ได้ปฏิเสธแล้วผมไม่เอามาพูดด้วย ผมเองยังเห็นด้วยด้วยซ้ำว่าท่านประธานที่เคารพ เพราะว่ามันจะได้แก้ปัญหาแต่นั้นคือเป็นวิธีการ ๆ หนึ่ง แต่ในทางกฎหมายเราน่าจะมาบอกว่าน่าจะมีการลดขั้นตอนของกฎหมาย มีวิธีการสำหรับคนที่ติดยาเสพติด มีวิธีการสำหรับนักโทษอย่ามาบอกนะครับว่าต้องเพิ่มโทษให้ประหารชีวิต เพราะโทษยาเสพติดประหารชีวิตอยู่แล้ว เพียงแต่ลดขั้นตอนให้กระชับ กว่าที่จะขึ้นต้น อุทธรณ์ ฎีกา กว่าที่จะเอาดีเอาบัสสาวะนั้นท่านประธานครับ แล้วก็เอาตัวยาส่งไป แล้วในจังหวัดต่าง ๆ แทบทั้งอีสานมีอยู่ไม่กี่จุดที่สามารถตรวจแล้วยืนยันต่อศาลได้ว่าเป็นแอมเฟตามีน (Amphetamine) เพราะฉะนั้นอย่างมหาสารคามของผมยืนยันต่อศาลไม่ได้ ต้องส่งไปอุบลฯ ถ้าเขาให้ประกันตัวออกมาท่านประธานครับ เขาก็มาขายต่อ ขายต่อก็สามารถวิ่งคดีได้ เกิดทางอัยการ ทางตำรวจบางท่านไปร่วมมือกับเขา อย่างนี้เขาก็สามารถขายต่อได้เพราะฉะนั้นวิธีการอื่นถึงได้เกิดขึ้นมา เพราะฉะนั้นหน้าหนังสือพิมพ์ทุกหน้าผมเดาเลยว่าพรุ่งนี้ก็ต้องมีอีกมะรืนนี้ก็ต้องมีอีก เหตุการณ์ทำนองนี้ไม่จบ เพราะฉะนั้นการที่เลื่อนขึ้นมาเห็นด้วย

แต่ไม่น่าจะเป็นฉบับนี้ ฉบับนี้เพียงเพื่อทำลายก็คือพวกที่จับมาได้แล้ว แต่แรงค่วนกว่านั้นคือว่าคนกำลังคิด วันนี้ขณะที่ผมกำลังพูดเขาอาจกำลังนั่งเสพอยู่ก็ได้ เราจะมึวิธีการอย่างไรสำหรับเขาเหล่านั้นมันจะได้ไม่โผล่ที่เมืองทอง โผล่ที่โน่นที่นี้ผมก็เห็นใจท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์เหมือนกัน เพราะทุกครั้งที่เราขายใหญ่ท่านก็ไปดูที่เกิดเหตุ ทางตำรวจก็น่าเห็นใจอย่างยิ่งเสียงเป็นเสียงตาย โคนอิงต้องไปซื้อเสื้อเกราะตัวละ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท ท่าน มท. ๑ ก็ต้องช่วยไป อย่างนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นฝ่ายค้านนะครับผมกล้าพูดได้แทนเลยท่านจตุรินทร์ครับ แล้วก็ท่านนิพิฏฐ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ยินดีจะให้ความร่วมมือทุกอย่างขอให้แก้ปัญหาเรื่องนี้ แล้วก็สำหรับวันนี้ไม่น่าจะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาขณะนี้เวลา ๑๙.๐๗ นาฬิกา ท่านประธานจะเลิกก็โมง ผมไม่ทราบ ถ้าเป็นไปได้เราก็คุยกันเรื่องอื่นไป เรื่องนี้ก็เอาให้รอบคอบที่สุดดีไหมท่านประธาน
ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ก็ให้มันผ่านไปจะได้คุยเรื่องอื่น ขอท่านขจิตร์เป็นคนสุดท้ายสำหรับในกรณีนี้ะครับ คุณขจิตร์ เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ที่ผมเสนอให้ใช้หลักการเฉพาะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับ เพราะเท่าที่ดูกฎหมายที่ท่านเสนอมาท่านแก้อันเดียวคือ แก้ไขว่าเก็บแล้วให้ทำลายได้ เปลี่ยนแปลงจากเดิม คดีไม่ถึงที่สุดก็ให้ทำลายได้ ถ้ามาพิจารณาไตร่ตรองตรงนี้มันมีมุมมองในหลายด้านครับ ผมไม่อยากให้สภาผ่านหลักการเพียงเท่านี้ไปรัฐบาลนั้นละครับจะถูกกล่าวหา ถ้าวันนี้เสียงวิพากษ์วิจารณ์บอกว่าของกลางที่จับอยู่นั้นไม่เห็นไปทำลายแล้วเก็บไว้ที่ไหน ถ้ามันจะแก้ปัญหายาเสพติดก็คือมันต้องยังอยู่ทั้งหมด แต่วันนี้ท่านไม่สามารถตามพิสูจน์ให้ได้ใช่ไหม ว่าคดีที่เก็บไว้ทั้งหมดมันอาจจะหายไป หรือมันหลุดรอดไปลงสู่ตลาดมันถึงเป็นปัญหายาเสพติดซ้ำซ้อน

ถ้าเป็นอย่างนี้ท่านออกกฎหมายนี้ไม่ได้ นะครับ ถ้าสภาพปัจจุบันนี้ดำรงอยู่เป็นอย่างนี้ ท่านออกกฎหมายอย่างนี้ในมุมมองหนึ่งก็คือ เพื่อที่จะกลบเกลื่อนในยาเสพติด ของกลางที่ยึดไว้แล้วหาไม่ได้ ไม่ได้หรอกครับ สภาผ่านหลักการอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าในมุมมองอย่างนี้ในสถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าสถานการณ์ปัจจุบันจะตอบคำถาม ประชาชนบอกว่ารีบไปคดีนี้เท่านี้ จับได้ไม่มีเจ้าของ คดีนี้เท่านี้ ต้องพิสูจน์ว่า เอาไปเก็บไว้ที่ไหน ยิ่งคงเหลืออยู่หมดหรือเปล่า ท่านเสนอแบบนี้แปลว่าโกดัง มันสิ้นใช้ไหม ท่านถึงจะอยากรีบของกลางไปทำลาย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าไม่มีเหตุผลที่จะเร่งด่วนหรอกครับ แต่ว่าถ้าจะแก้ปัญหาก็แก้ทั้งระบบ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุดรธานีเมื่อกี้ท่านบอกแล้ว ท่านโฆษกสมานบอกว่า ท่านได้พิจารณาเรื่องนี้ละเอียดแล้ว ถ้าทำเฉพาะเท่านี้แก้ปัญหาก็ไม่ได้ ผมก็เห็น เช่นเดียวกันครับ เห็นว่าถ้าจะเพียงแต่ให้รีบและทำลายได้จะแก้ปัญหारेื่อง ยาเสพติดได้อย่างไร แล้วก็ยิ่งสุดท้ายที่สุดเมื่อมาพิจารณาตรงนี้ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ที่น่าเป็นห่วงก็คือเพิ่มอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น การบริหาร ราชการบ้านเมือง เราเป็นฝ่ายการเมืองเข้าไปเป็นตัวแทนประชาชน เราไป เชื่อเฉพาะข้าราชการประจำเท่านั้นหรือครับ สภานี้มีหน้าที่ออกกฎหมายเพื่อเพิ่ม อำนาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ว่าจะเป็นศาล ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการไหน ให้รีบ ให้ทำลาย ให้ยึดได้ก่อน อย่างนี้เป็นประโยชน์ ต่อประชาชนหรือครับ ในรูปคดีผมไม่เชื่อ ในความเป็นจริงผมก็ไม่เชื่อ ว่าการ ำให้รีบได้ เผลอได้ มันจะสามารถที่จะแก้ปัญหายาเสพติดได้ มันต้องลงไปดูรายละเอียด ผมพยายามให้เจ้าหน้าที่หากกฎหมายนี้มาให้ผมดู บอกหาทั้งสภายังไม่มี บอกเจ้าหน้าที่รีบ (Whip) ฝ่ายรัฐบาลขอไป อยู่ที่ใครเอามาให้ผมดูหน่อย ผมจะได้รู้ เพราะเพิ่ง เสนอขึ้นมาเมื่อกี้ ผมจะได้รู้ว่าวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้มีที่ชนิด อย่งไร ะไรบ้าง ท่านประธานครับ ผมถามว่าเกิดผลเสียอะไรครับ ถ้าจะแก้ทั้งฉบับ ถ้าจะให้สภาผ่านหลักการโดยว่าแก้ไขทั้งฉบับ ผมคิดว่าล้วนแต่เกิดผลดีกับประชาชน ตามท่านรัฐมนตรีที่เสนอเถอะครับ ถ้าท่านไม่ได้พอวันนี้ รีบวันนี้ มันเสียหายอะไร มันสิ้นโกดังใช้ไหม โกดังที่ไหนมันสิ้น มันสิ้นที่เก็บหรือเปล่า ที่กระทรวงไหนไม่มี ยืนยันมาสิครับ ถ้าไม่มีอย่างนี้ท่านจะรีบทำเฉพาะเรื่องนี้ไปทำไม ๘ ฉบับ ๓ - ๔ ฉบับที่ท่านว่านั่น ผมเปิดดูหมดแล้ว หลักการอันเดียว คืออยากจะรีบ อยากจะเผาของกลางเท่านั้น วันนี้ท่านต้องเคลียร์ต่อหน้าประชาชนสิว่าจับไป ก็คดีแล้วตั้งแต่ตั้งมาเนี่ย คดียังไม่สิ้นสุดเหลือเท่าไร ๒.๔ ล้านเม็ด จับอยู่ที่ไหน ๆ

มันอยู่ที่ไหน ประกาศออกมา นี่สิครับถึงจะบอกว่าเคลียร์ปัญหา ถ้าออกกฎหมายนี้
ถ้ายังดันทุรังผ่านไปโดยไม่ฟังเหตุผลผมนะ เพื่อประโยชน์ประชาชน มันมองได้
อย่างเดี๋ยวกี้เพื่อกลบเกลื่อนสิ่งที่มีมหาไม่เห็น ของกลางมันหาย นี่ผมตั้งข้อสังเกต
อย่างนี้ ถ้าไม่ฟังด้วยเหตุด้วยผล ผมนี้ยึดประโยชน์ของประชาชน อยากแก้ปัญหา
ของชาติ ออกกฎหมายทั้งที่ให้อ่านาจเฉพาะريبได้ เพาได้ แก่ไม่ได้หรือครับ
ใช้สติปัญญาบริหารบ้านเมืองกันมากกว่านี้หน่อย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีจุนทรชี้แจง เชิญครับ

นายจุนทร ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุนทร ลักษณะวิศิษฐ์ ผมขออนุญาตชี้แจงแต่เพียง
สั้น ๆ เท่านั้นเองครับท่านประธานว่า ท่านสมาชิกบางท่านนี้ต้องการที่จะให้แก้
ในภาพรวมทั้งฉบับ โดยให้เหตุผลว่าไม่ได้แก้มา ๒๕ ปีแล้วสำหรับกฎหมายฉบับนี้
ความจริงได้แก้มาหลายครั้งแล้วครับ อย่างน้อยเมื่อปี ๒๕๒๘ ก็แก้มาครั้งหนึ่ง
ปี ๒๕๓๕ ก็แก้มาครั้งหนึ่ง ก็ได้แก้มาเป็นลำดับครับ แต่ว่าประเด็นสำคัญก็คือว่า
กฎหมายฉบับนี้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข อันนั้นเป็นเรื่องของวัตถุประสงค์
ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แต่ว่าสำหรับประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ได้มีการเสนอ
แก้ไขเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นการเฉพาะ
ในเรื่องของการที่ต้องการจะทำลายของกลางเท่านั้นเองครับ ให้รวดเร็วขึ้น
แทนที่รอคดีถึงที่สุดแค่ศาลชั้นต้น แล้วก็ไม่มีการอุทธรณ์ เมื่อศาลสั่งริบแล้วไม่มีปัญหา
เรื่องปริมาณ น้ำหนัก และอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตราต่าง ๆ นี้ก็สามารถที่จะ
ทำลายของกลางได้เลย ทั้งนี้ก็เพื่ออะไรครับ เพื่อที่จะไม่ไปเป็นภาระในการ
ที่จะเก็บรักษาของกลางของรัฐบาล -----

ซึ่งการเก็บรักษายาเสพติดของกลางของรัฐบาลนั้น ปัจจุบันนี้เก็บไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือที่เราเรียกว่า ออย. ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่เก็บรักษาของกลางไว้ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกได้สอบถามเมื่อสักครู่ว่า เมื่อจับกุมดำเนินคดียาเสพติดแล้ว ของกลางเอาไปไว้ที่ไหน ก็ต้องเอาไปไว้ที่ ออย. ทั้งหมดที่นั่นคือที่เก็บรักษาของกลางทั้งหมดจากคดียาเสพติดทั่วประเทศ แล้วผมก็ได้เคยเดินทางไปดูมาแล้ว เขามีระบบกระบวนการในการดูแลรักษาเข้มแข็ง เป็นโกดังใหญ่ และมีประตูเข้าหลายชั้น มีกุญแจหลายดอก การที่จะเปิดประตูเข้าไปจะต้องมีเจ้าหน้าที่หลายคน ไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่งก็ถือกุญแจเปิดออกไปแล้วประตูมันจะเปิดได้ มีเซฟ (Safe) มีอะไรเยอะแยะเลยครับ เป็นระบบที่มีความรัดกุมมากทีเดียว ซึ่งอันนั้นเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นของกลางทั้งหมดจะเก็บไว้ที่ ออย. แต่ว่าอย่างไรก็ตามมีของกลางจำนวนหนึ่งที่เก็บรักษาไว้นานมาก เพราะต้องรอคดีถึงที่สุด ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นการระโศกโศก เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงเป็นจุดที่มาของการเสนอแก้กฎหมายในวันนี้ เฉพาะประเด็นนี้ที่จะทำให้การทำลายของกลางนั้นได้เร็วขึ้นแค่ศาลชั้นต้นพิพากษา แล้วก็สามารถทำลายของกลางได้เลย เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่อทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอหารือ เห็นสมควรที่จะปิดอภิปรายแล้วนะครับ เพราะว่าอภิปรายกันมาพอสมควร และมีอยู่ ๓ มาตราเท่านั้นเอง ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ครับ ถ้าหากว่ารับหลักการ ก็กรุณาจดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกได้กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๗๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ท่านไพจิตมีอะไร เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : เนื่องจากเป็นกฎหมายที่สำคัญนะครับและก็ได้พยายามทักท้วงอยู่หลายรอบ ผมให้นับอีกครั้งหนึ่งครับ ใช้สิทธินับครั้งที่ ๒ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิต ผมขออนุญาตเรียนหารืออย่างนี้ ผมขอขอบคุณ ไม่ตัดสิทธิท่านนะครับ แต่ผมกำลังคิดว่าถ้าเราจบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ตั้งกรรมาธิการเสร็จแล้ว ผมจะหารือที่ประชุมว่าเพื่อการพิจารณาโดยรวดเร็ว แล้วก็ทั้ง ๒ ฝ่ายได้รับรู้ในสัปดาห์หน้า เราควรเอาฉบับไหนขึ้นมาพิจารณา ซึ่งมันจะเป็นประโยชน์ด้วยกันทุกท่านจะได้ไปเตรียมตัว จะได้หมดปัญหาเรื่องประสานงาน เพราะฉะนั้นกรณีที่น่าใหม่ก็ดีครับ แต่มันจะเสียเวลา ก็ขอความกรุณาว่าไม่นับได้ใหม่ครับ ท่านไพจิตขอความกรุณาได้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ด้วยความเคารพ
ท่านประธานครับ ผมยินดี แต่ว่าเรื่องที่จะเลื่อนอะไรต่อไป ผมอยากให้มี
ทั้ง ๒ ฝ่ายได้หารือกันด้วยความรอบคอบ ไม่ใช่มาหารือกันตรงนี้ว่าใคร
จะเอาฉบับไหนอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมจะดำเนินการที่ท่านเสนอ เชิญเสนอกฎหมายการครับ
ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ เชิญครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอกฎหมายการวิสามัญ ๒๗ ท่าน
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติ
ให้ตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน เชิญรัฐบาลเสนอ ๕ ท่านครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๒. นายเกษม ชาญไวยวิทย์ ๓. นายแพทย์ณรงค์
ฉายากุล ๔. นายกิตติ สัมชัยกิจ ๕. นางสาวพวงเพชร สารคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ท่านไวพจน์เชิญครับ

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ พรรคความหวังใหม่
จังหวัดกำแพงเพชรครับ ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายอำนาจ บศสุข ๒. นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ ๓. นายธีร
การวัฒนาศิริกุล ๔. นายอำนาจ คลังผา ๕. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๖. นายกมล
บันไดเพชร ๗. พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์ ดังต่อไปนี้ ๑. ท่านสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ๒. นายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล ๓. ท่านเชิबर มโนทรทัต ๔. ท่านสมัย เจริญช่าง ๕. ดอกเตอร์ชรินทร์ พุทธิปวน ๖. ท่านวิเชิबर คันถ่อง และ ๗. ท่านสุรเชษฐ์ แวอาแซ ขอผู้รับรอง ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัคส่วนพรรคชาติพัฒนา เชิญครับ

นายพงศกร อรรถนพพร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายพงศกร อรรถนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัคส่วนของพรรคชาติพัฒนา จำนวน ๓ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๒. ดอกเตอร์วัลลภ สุปรียศิลป์ ๓. นายแพทย์วรรณรัตน์ ชาญนุกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัคส่วนพรรคชาติไทย เชิญครับ

นายจาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ในสัคส่วนของพรรคชาติไทยนั้น ขอเสนอกรรมการ ๒ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญสัคส่วนของพรรคกิจสังคมครับ

นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจสังคม ขอเสนอนายอนุชิต ตันศรีสกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญสัคส่วนของพรรคราษฎร และ พรรคเสรีธรรมครับ เชิญครับ ท่านดอกเตอร์มัน

พรรคเสรีธรรมครบ เขิญครบ ท่านดอกเตอร์มัน

นายมัน พัทโนทัย (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม มัน พัทโนทัย ในสัดส่วนของพรรคราษฎร พรรคเสรีธรรม ขอเสนอ
นางวิริยะวรรณ สาทิสสระดีต ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนพรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย
พรรคพลังธรรม และพรรคไท เขิญครับ

นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผม นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม
ขอเสนอดอกเตอร์ลลิตา ฤกษ์สำราญ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง เขิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. ๑. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๒. นายเกษม ชาญไววิทย์
๓. นายแพทย์ณรงค์ ฉายากุล ๔. นายกิตติ ลิ่มชัยกิจ ๕. นางสาวพวงเพชร
สารคุณ ๖. นายอำนวย ยศสุข ๗. นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
๘. นายชัย การวัฒนาศิริกุล ๙. นายอำนวย คลังผา ๑๐. นายขจิตร ชัยนิคม
๑๑. นายกมล บันไดเพชร ๑๒. พันตำรวจโท ไหวจน์ อภรณ์รัตน์
๑๓. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ๑๔. นายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล ๑๕. นายเสียม
มโนหรรทัด ๑๖. นายสมัย เจริญช่าง ๑๗. นางสาวชรินทร์นั พุทธปวน
๑๘. นายวิเชียร คันณ้อง ๑๙. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ ๒๐. นายพินิจ
จันทร์สุรินทร์ ๒๑. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๒๒. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล
๒๓. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวดีวรรักษ์
๒๕. นายอนุชิต ตันศรีสกุล ๒๖. นางวิริยะวรรณ สาทิสสระดีต และ
๒๗. ดอกเตอร์ลลิตา- ฤกษ์สำราญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ตามข้อบังคับครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ
ท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน
๗ วัน จบการพิจารณานะครับ ก่อนที่จะปิดการประชุมวันนี้ ผมขออนุญาต
หารือเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวาระที่จะพิจารณาในลำดับถัดหน้านะครับ
เชิญท่านสมาชิกเสนอได้ครับ ท่านไพจิตรเสนอเชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ดังกี่กราบเรียนตั้งแต่เริ่มนะครับ ว่าอยากให้การเลื่อนระเบียบวาระเป็นประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย แล้วการทำงานในสภานี้ก็เป็นงานที่เปิดเผยตรงไปตรงมา มีพี่น้องประชาชนกำกับอยู่ ผมก็อยากจะให้ร่วมมือกันว่าจะเลื่อนกฎหมายฉบับใดนี้ กรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่าย ควรที่จะได้บอกกันให้เป็นเรื่องเป็นราว แล้วก็ได้มาเตรียมกันเพื่อที่จะได้เห็นข้อตกลงที่ชัดเจน แล้วก็แลกเปลี่ยน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อย่างเช่น ในวันนี้ก็ค่อนข้างดูกละทุก เพราะเราเองก็ไม่มีการประชุมและไม่มีการประชุมกันไว้ก่อน ผมก็อยากจะให้ไปตกลงกัน แต่คงจะเป็นเรื่องของกรรมการประสานงานที่จะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันนะครับ ฉะนั้นสำหรับวันนี้ผมคิดว่าการพิจารณา น่าจะพอได้แล้ว ส่วนสัปดาห์หน้าจะเป็นอย่างไรขอให้ประธานวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ได้ช่วยประสานงานก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตหารืออย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมอย่างนี้ได้ไหมครับว่า เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดนะครับ คือ ๕.๓๗ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ๕.๓๘ และ ๕.๔๗ เกี่ยวกับยาเสพติด ผมขออนุญาตว่าเอาทั้ง ๓ เรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาเป็นเรื่องที่ ๑ เรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๓ ที่เหลือก็มอบให้คณะกรรมการประสานงานพิจารณากันอย่างนี้จะดีไหมครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ เชิญครับ

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับท่านประธานทุกประการนะครับ เพียงแต่ขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้นิดเดียวครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันของสภา โดยเฉพาะวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ความจริงผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกนะครับ ในเรื่องของการประสานงานนั้นได้มีการประสานงานกันตลอดระยะเวลา เพียงแต่สิ่งหนึ่งก็คือว่าในแต่ละฝ่ายนี้ก็ต้องมีการจัดระบบภายในกันเช่นเดียวกันครับ อย่างเช่นสมมุติว่าในส่วนของวิปรัฐบาลในเรื่องของการไปเจรจาส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวาระ เมื่อมีการประชุมวิปรัฐบาลแล้ว ผมก็จะมอบหมายให้อาจารย์เจริญ คันธวงศ์ เป็นหลักครับ

ในการที่จะ ไปประสานงานกับวิปฝ่ายค้านนะครับว่า ระเบียบวาระนั้นเราจะตกลงกันว่าอย่างไร แล้วท่านก็จะกลับมาแจ้งที่ประชุมรวมทั้งแจ้งผมทุกครั้งว่า วิปฝ่ายค้านนี้ เห็นด้วยแล้ว แต่ว่าที่นี้ผมเห็นปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นในขณะนี้ ก็คือว่า ขณะที่ท่านอาจารย์ เจริญได้ประสานงานกับท่านประธานวิปฝ่ายค้านแล้ว แต่ว่าก็มีวิปฝ่ายค้านซึ่งเป็นสมาชิกบางท่านก็ลุกขึ้นพูดในที่ประชุมวันนี้ว่า ท่านไม่ทราบ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าจะเป็นลักษณะนี้ต่อไปก็อาจจะ เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นจุดนี้ก็คือจุดที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่า เฉพาะในส่วนวิปฝ่ายค้านนั้น ถ้าสมมุติว่าวิปฝ่ายค้านจะได้มีการพูดจากันให้ชัดเจนว่า การประสานงานจะทำกับท่านประธานวิปใช่หรือไม่ ถือเป็นที่ยุติได้เลยหรือไม่ หรือจะให้ประสานงานกับท่านผู้ใดแล้วจะเป็นที่ยุติ อันนี้ก็จะ เป็นเรื่องที่จะช่วยให้ การประสานงานถือว่าเป็นผู้แทนของวิปฝ่ายค้านได้เลย เพราะการที่จะ ประสานงานกับทุกท่านนี้ผมคิดว่าในทางปฏิบัติก็จะ เป็นปัญหาจริง ๆ นะครับ จุดนี้ก็คือจุดที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธาน ส่วนประเด็นสำหรับ ในเรื่องของระเบียบวาระ ผมเข้าใจว่าความจริงท่านอาจารย์ เจริญได้ประสาน กับท่านประธานวิปฝ่ายค้านแล้ว เรื่อง ๔ ระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่า จะมีการหยิบยก ๔ ระเบียบวาระในวันนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อน ที่เหลืออีก ๕ ก็ขอความกรุณาว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะ เรียงไปตามที่คุณสุรสิทธิ์ได้ เสนอไว้เนะครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้เนะครับ คือเมื่อที่ผมเรียนหาหรือที่ประชุมแล้ว และก็ไม่มี ท่านสมาชิกผู้ใดคัดค้าน ก็ถือว่าในสัปดาห์หน้าที่จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อน คือ ๕.๓๗ ๕.๓๘ และ ๕.๔๗ เนะครับ ที่ประชุมได้ตกลงอย่างนี้เนะครับ ถือว่า ที่ประชุมอนุมัติตามที่ผมได้หาหรือ นอกนั้นผมคิดว่าที่ประชุมวิปทั้ง ๒ ฝ่ายคงจะ หาหรือกันเนะครับ แล้วก็อาศัยการประชุมประนีประนอมกัน ความเข้าใจกันเพื่อประโยชน์ ของทุกคนเนะครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

รายชื่อผู้จดรายงานการประชุม

รัตนา ภูระหงษ์	ฐานิสรา แก้วสถิตย์
พัชรี ไชคำพา	ประไพ แก้วนิล
รสรินทร์ กนกอุดม	วัฒณี อุดมภักดี
มลิวรรณ สุขว่อง	นิรรา คำงาม
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงษ์	สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
สุภปภา หนองพงษ์	ละออย ฤทธิ์ประเสริฐศรี
วันทนา อรุณภู	นนทลี พจน์ปฎิญา
นัชชา เปรมประพันธ์	ปวีญา กองสงฆ์
สารี สิงห์เมธา	สุทธิกานต์ มั่นนุช
สุณิสา กุหลาบ	สติมา จันทร์ไพจิตร
ศิริลักษณ์ ชีรนนท์	วชิราภรณ์ นันต์สังค์
นภัสสร มีคุณ	นภา วีรชอุทร์โกศล
ชนิกา ศรีสมวงษ์	กรรณา สกุศลพานิช
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	จินตนา โชติกะนาวิน
อัมพา กันทิโกวิทย์	นำพร ไวยพัฒน์
พูนชชาติ พรรณพราว	ศิริพร ดีภาพ
จิรภา เต๋ยวสกุล	เบญจกมล ธนะนิรันดร์
สุภาภรณ์ เพ็ชรนิล	วิณา สัตตวัตรกุล
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงษ์	หทัยกาญจน์ ทองแก้ว
จงถนอม พลัดเสนา	สันทนา ทรัพย์พูนผล
วีรพร กิจกนกสร	สมบัติ จันทร์ไพจิต
สาวิตรี ศรีวงศ์จรรยา	เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
กนกวรรณ แสงมณี	ภาวดี วรรณสถิตย์
ประทีป รักเมือง	สะแกวัลย์ คุ้มกิจ
รจนา เขียมทอง	วิภาวรรณ นิลบรรจง
วัชรี นาประไพ	ศิริรัตน์ สมัครเขตการ